

De første 25 år...

I dette jubilæumsskrift er anvendt følgende kildematerialer:

Medlemsbladet Keobow.
Medlemsbladet Bowling Nyt
Bowleren JBU
Medlemsbladet Bowling Journalen
Medlemsbladet Bowleren DBwF
Lederbladet Bowling Internt DBwF
Div. protokoller
Bowlinghåndbøger
Forskellige øvrige materialer
Egne iagttagelser

I skriftet er anvendt fotografier, optaget af:

Jørgen Rubæk, Morten Langkilde, Mogens Holmberg, Associated Press, Les Cummings, Carsten Søndberg, Knud Bjørn, Eivind Samuelsen, Keglesport, Keobow, Helge A. Larsen, Børge Holm, John Jørgensen, Per Rasmussen, Niels Ærboe, E. Hetland, Gösta Zellén, Preben Jensen, Niels Lund Pedersen, AMF, Jan Rasmussen, Jørgen Jacobsen, Bent K. Rasmussen, Jens Morten, Asger Bergh, Kåre Riis, Bjerregård Reklamefoto m.fl.

- og tegninger af bl.a.:

Leif Brinckler og Claus Rasmussen.

Redigeret af

John Jørgensen

Sats og s/h repro

PM TRYK, Stenløse

4-farve repro

Schou Repro

Tryk

Alex Larsen Offset

Efterbearbejdning

Bent Ibsens Bogbinderi

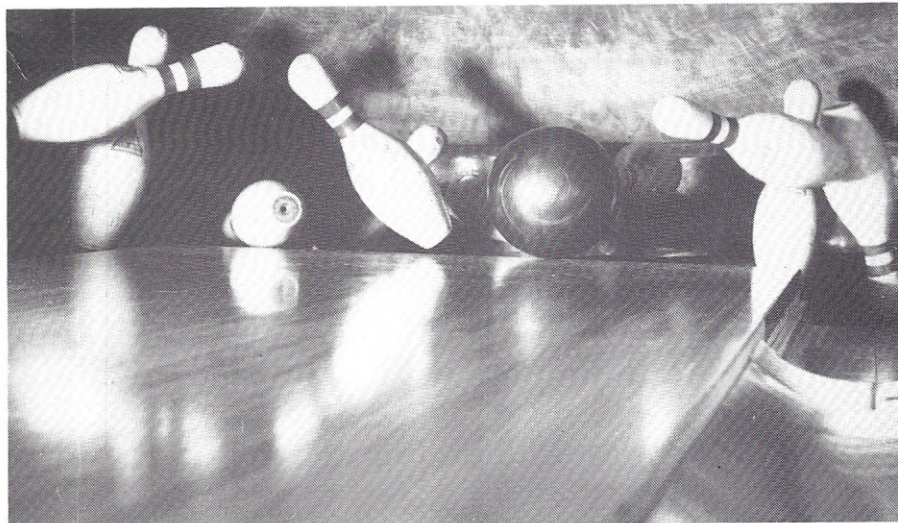
Hjertelig tak

til de haller, klubber, kredse og private firmaer, som, via annoncering i herværende jubilæumsskrift har gjort udgivelsen mulig.

Endvidere tak til Aktieselskabet Hugo V. Larsen og Schou Repro for støtte i forbindelse med produktionen.

Forsiden

KBU har i de 25 år haft 3 formænd. Fra venstre den nuværende, Bent Holst Rasmussen, i midten Helge A. Larsen og til højre unionens første, Viggo Hansen.

De første 25 år

Hvis man sidder i et selskab, hvor der er to bowlingspillere til stede, og man ikke selv er inde i dette lille spil, dukker tanken »de er ikke rigtigt kloge« meget hurtigt op. For bowlingfolk snakker sjældent om andet end bowling, når de er sammen, og hvis man ikke ved bedre, syntes det utroligt, at det der sker, når den runde genstand, som de står og slår op mod en samling hvide pinde, ca. 19 meter oppe ad nogle brædder, kan være så interessant.

Men sådan er det altså, og nu er der gået de første 25 år i samkvem med folk i alle aldre og af begge køn, samlet i det vi kalder *Københavns Bowling Union*. Nogle af dem har haft nok i at tage det perfekte tilløb, afgive sit kast, og nedskrive sit resultat. Andre har passet på, at maskiner og baner har været i orden, de har hændervridende aflagt det årlige regnskab til banken, og har i visse tilfælde måttet give op. Atter andre har forsøgt at få organiseret bowlingsporten, i union, kredse og klubber, og via orden samt fornyelser her og der, forsøgt at fastholde interessen omkring dette underlige spil.

Det skrift, som du holder i hånden, handler om alt det - og lidt til. Det er om de mennesker, som har taget sig af den varierede verden, som er bowlingfolkets. Fra de første, spændende, begejstrede og forhåbningsfulde år, over »mellemårene«, med brydninger, glæder og skuffelser og til nu, hvor rutinen og fastheden præger sportens hverdag.

Det hele er belyst ved eksempler på »dagligdagen i KBU«. Små og store tildragelse, som alle har det til fælles, at de har været med til at tegne den egentlige historie, som den formede sig, når KBU'erne var i gang på store, internationale sportsarenaer eller bare hyggede sig derhjemme i klubben. Eller som det gik, fra beslutningerne var taget, og til de blev ført ud i livet, når folk blev valgt og gik af, når diskussionerne blussede op og gik ud igen, og når udviklingen medførte forandringer i både god og mindre god retning.

Mennesker og begivenheder i KBU - de første 25 år. Langt fra alle, for det har der ikke været plads til. Men noget af det alt sammen. God fornøjelse!

John Jørgensen

Et selskabsspil bliver til en sport

Det var hyggeligt, det var sjovt og så var der en mulighed for at komme lidt væk hjemmefra og få sig et spil kegler, en bid brød og en dram i selskab med gutterne. Kroen eller »bæverdingen« havde banen - og hvis det var om sommeren, flyttede man den ud i krohaven. Parat til at tage imod gæsterne fra nær og fjern.

Og medens damerne hæklede, snupede herrerne sig et spil kegler - en herlig søndag.

Men i det københavnske område var der folk, som »efterhånden var blevet trætte af den form, hvorunder keglespillet dyrkedes, og som kunne tænke sig at få dette lagt ind i mere sportslige rammer for derigennem - én gang for alle at slå fast, at keglespil er en sportgren, der rangerer på linie med al anden idræt«.

De væltede i 1938 den gamle bestyrelse og startede KKKU, der senere blev til Københavns Kegle- og Bowling Union. Grundlaget var lagt for en udvikling, som vel næppe gik lige så hurtigt, som unionens daværende formand, *H. C. Hedetoft* kunne tænke sig, men som dog resulterede i, at keglesporten kunne samle sig i en landsorganisation, Dansk Kegle Union. »Jeg rejste adskillige gange land og rige rundt for at få de andre unioner med på ideen om en landsorganisation, men især jyderne var usædvanlig træge og besværlige at have med at gøre. De foreslog blandt andet et kontingent på 25 øre (!) om måneden!«.

H.C.Hedetoft havde sine problemer - men i 1943 gik hans drøm i opfyldelse - Dansk Kegle Forbund var en realitet, og selv tog han ansvaret som formand i en række år.

Der kom orden og system i sagerne - og der kom bowling. *Erik Rasmussen* hed han, den mand, som gennem sin broder, *Aksel Rasmussen*, fik smag for de ti kegler. Og den store kugle. Så hvorfor ikke prøve at samle andre interesserede? - Som tænkt, så gjort. Af sted en gang om ugen i bil fra København til Helsingør - over Sundet til Helsingborg - i gang med bowling en times tid, og hjem igen ved midnatstid. »Vi var på det tidspunkt omkring en 12-15 mand«, men det var blevet til næsten 100 af slagsen, da de 2 første større landvindinger var en realitet: Delingen af KKKU i 2 sektioner - én for kegler og én for bowling, og indvielsen af Danmarks første bowlinghal i Rossini på Gl. Jernbanevej i Valby. Begge i 1962 og med få måneders mellemrum.

»Vi må se at blive skilt ...

Navnlig da landets første helt »rene« bowlingklub, BK61 kom i gang, og i sin medlemskreds også havde en del, især amerikanere, med en vis bowlingbaggrund, begyndte der at vise sig nogle vanskeligheder i den københavnske kegleunion. Der var for stor forskel på opfattelsen af organisationens drift, og i stigende grad bestod »de 100«, som spillede bowling i Helsingborg, af folk uden nogen som helst interesse i, eller forståelse for, det ellers så ædle og traditionsrige keglespil. De ville være sig selv - og var der noget, som gik galt, eller som ikke passede bowlingpionererne, så var det »fordi vi ikke er blevet skilt«.

Administrativt var det nok heller ikke så let for lederne, at gennemføre bowlingting på samme måde, som man var vant til årevis i keglesporten. Bowlingfolkene skævede nemlig både til svenskernes facon og lidt til egne erfaringer i andre idrætsgrene, og de havde ikke nogen synderlig sympati for, at stævner og den slags blev afviklet efter keglesportens mønstre. Lidt brådne pander kunne ikke undgås - og for at imødekomme dels de varme ønsker og vel også lidt for at slippe for alt det besvær med de unge bowlingløver, besluttede bestyrelsen i KKKBU

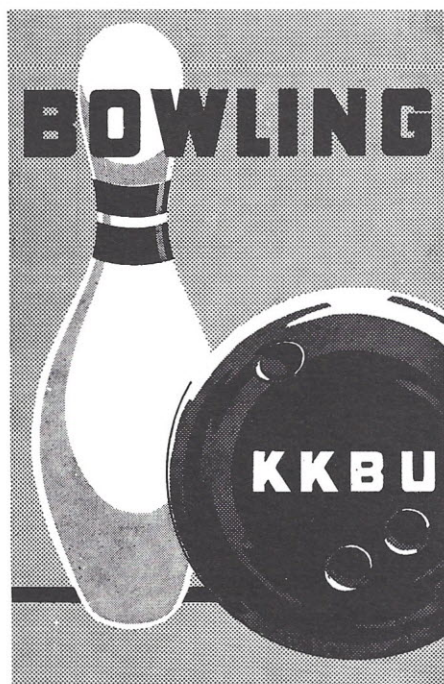
H. C. Hedetoft (1888-1968) medstifter af kegleklubben »Jydsk«, medstifter og mangeårig formand af Københavns Kegle Union, og af landsorganisationen, Dansk Kegle Forbund i 1943. Efter store vanskeligheder med en mængde rejser til provinsen. »Jyderne var meget besværlige og til sidst inviterede jeg hele bestyrelsen på en bid brød og lidt øl og snaps - og da hele måltidet var sat til livs meddelte jeg dem, at nu måtte de tage en bestemmelse. Hvis de sagde nej, så måtte jeg selv betale måltidet. Sagde de ja, vil KKKU dække mine omkostninger. De sundede sig lidt - og sagde så endelig ja!«

»Min kongstanke var - også den gang - at få bowling indført i landet, og den eneste mulighed herfor var et samlet, nationalt fremstød. Men i det stykke havde jeg ikke mange forbundsfæller. Vi var alt for træge til at indse mulighederne i denne sport«.

H.C. Hedetoft sluttede som formand for DKF i 1953, men var aktiv i mange år herefter. Han nåede endda også at prøve bowlingspillet, inden han lagde op.

Instruktion må der til. Danmarks første vejledning i bowlingspillets svære kunst, blev udgivet af Københavns Kegle- og Bowlingunion, der som gave modtog manusriptet af Aksel Rasmussen. Han havde bosat sig i USA og var faldet over det herlige spil med de 10 kegler. Helt uden forudsætninger kan man ikke sige at han var, for han var i Danmark på Brh. 36's 1. hold, eks-danmarksmester i kegler, eks-redaktør af medlemsbladet »Keglesport« og eks-formand for KKKBU. Som bowlingspiller i USA skulle han, efter sigende, have været med i over 1800 turneringer!.

DE FØRSTE ÅR

Bowling-instruktionsbogen kom til at koste 3 kr. på gaden, og det var en pris, som selv den gang var yderst rimelig. Sponsor-begrebet holdt sit indtog - også når det handlede om bowlingbøger. Resten var nemlig finansieret af flinke annoncører.

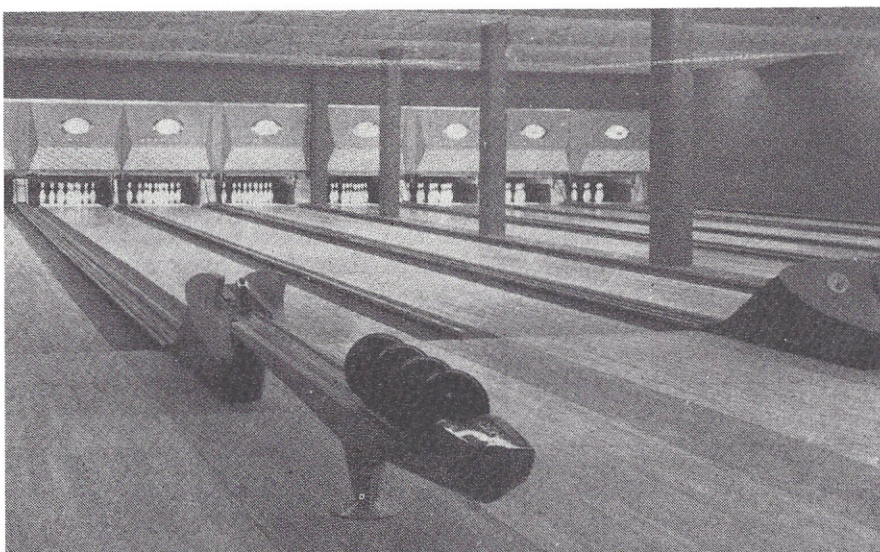
Behovet for instruktionsmateriale var uomtvisteligt, for svært var det, det der med den tunge kugle og keglerne langt, langt der oppe. Og bedre blev det ikke, hvis man fulgte dette råd:

»Der er et slag, som kaldes kurveslag. Det foregår på den måde, at spilleren stiller sig i modsat side af banen, og med hånden drejer kuglen så kraftigt, at den fra slagets start skruer fra venstre til højre side, for derefter at ramme forhjørnet præcist imellem forreste og én af spændkeglerne, dette slag er kun forbeholdt de helt rutinerede, og ikke for begyndere«.

Hovsa - hvad nu. Hugin, er det ikke ...? Jo, den første bowlingklub udenfor København var i gang. Opkaldt efter det navnkundige vikingeskib, som gutterne på værftet i Frederikssund byggede og sejlede til England, og med i den københavnske bowlingturnering 1963. Klubben altså. Spillerne kom fra skibets hjemby, og var mindst lige så ivrige, nysgerrige og engagerede som dem, inde i den store by. Man kan ane noget af det

stille og roligt at dele herligheden. »Det blev på bestyrelsesmøde afholdt den 21. august 1962 besluttet, at ændre bestyrelsens sammensætning under hensyntagen til en behørig arbejdsfordeling med den kommende bowlingsport for øje«.

Til leder af bowlingsektionen valgtes *Alfred Christensen*, der som sekretær ved sin side havde BK61's formand, *Palle Hebo*. Og de kom straks i ilden så det forsløg noget!

.... og få en bowlinghal!«

Så lykkedes det. *Jørgen Krause* hed han, ham som satte alt ind på at være den første, som kunne slå portene op for en rigtig, spillevende bowlinghal. Rossini Bowlinghal kunne, trods store vanskeligheder, si-ge værs'go og velkommen fredag den 21. september 1962 ved et arrangement, som dem, der var med, husker med glæde og stolthed endnu den dag i dag. Indbudt som gæst var naturligvis daværende overborgmester *Urban Hansen*, som ønskede tillykke og som i sin tale »lagde særlig vægt på tiderne, der nu var så gode, at man var stærkt inde på arbejdstidsnedsættelse med deraf større fritid, og at der netop i bowlingspillet var gode muligheder for at såvel unge som ældre, der havde behov for at træne legeme og muskler, kunne få anledning til at tage del i denne nye sportsgren«.

Overborgmesteren kastede den første kugle, medens andre indbudte gæster, f.eks. borgmester *Erh. Jacobsen*, *Gladsaxe*, »*Peters Sisters*« og 4 nydelige damer fra ABC-teatret, smilende så på. Måske gik de så over på den anden side af gangen, hvor der lå et moderne kegleanlæg med automatisk rejsemekanik, for at prøve noget, de med garanti kendte lidt til i forvejen.

Det var iøvrigt KKB, som permanent lejede sig ind i hallen, og som stod for den videre udlejning af de 8 Brunswick-baner til klubber og andre interesserede. Til bestyrer antog unionen *Håkon Aabank*, som var formand for keglesektionen.

Medaljer til den unge idræt

Det blev til et landshold - men var nærmest et by-ditto. Selvom bowlinghallerne så småt skød op i provinsen, og der kom flere og flere ak-

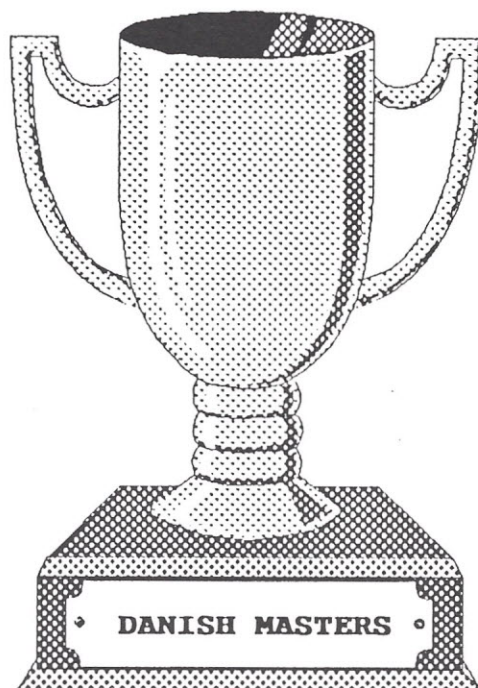
Velkommen til

DANISH MASTERS

i WORLD CUP HALLEN

4. – 11. august 1991

Nr. 1 –	30.000
Nr. 2 –	15.000
Nr. 3 –	10.000
Nr. 4 –	6.000
Nr. 5 –	5.000
Nr. 6 –	4.000
Nr. 7 –	3.000
Nr. 8 –	2.000
Nr. 9 –	1.500
Nr. 10 –	1.500
Nr. 11 –	1.500
Nr. 12 –	1.500
Nr. 13 –	1.500
Nr. 14 –	1.500
Nr. 15 –	1.500
Nr. 16 –	1.500

Nr. 17 –	1.000
Nr. 18 –	1.000
Nr. 19 –	1.000
Nr. 20 –	1.000
Nr. 21 –	1.000
Nr. 22 –	1.000
Nr. 23 –	1.000
Nr. 24 –	1.000
Nr. 25 –	1.000
Nr. 26 –	1.000
Nr. 27 –	1.000
Nr. 28 –	1.000
Nr. 29 –	1.000
Nr. 30 –	1.000
Nr. 31 –	1.000
Nr. 32 –	1.000

103.000 KRONER

Der spilles i to rækker – en National og en International. Damer får 10 kegler i handicap pr. serie. Finalen spilles mellem de fire bedste resultater fra begge rækker. Hver 300-serie præmieres med kr. 1.000,-. Præmier til de 16 bedste Nationale og Internationale resultater.

Tilmelding kan ske på telefon 31 41 12 47.

Startafgift kr. 250,-.

DE FØRSTE ÅR

alt sammen her, hvor Lars Larsen får overrakt sin velfortjente præmie for 1. pladsen i det første lokalstævne i Frederikssund Bowlinghal, som man kunne spille i et års tid, før den blev åbnet. Overrækkeren hedder Anker Hansen, og var Hugin's næstformand i den første utrolige tid.

Mestre i den nye sport

Werner Siwert blev den første individuelle københavnske mester. Den store begivenhed havde Rossini som de ydre rammer, og fandt sted i maj måned 1963. Werner Siwert, som var medstifter af BK61, slog over sine 16 serier et så fornemt resultat som 2734, næsten 171 i gennemsnit. Else Christensen, R.K.K. tog sig af titlen hos damerne med 1165 over 8, små 146 i snit.

Omtrent præcis på årsdagen, kunne de første danske mestre så kåres. Også her var Rossini stedet, hvor det hele foregik, og at der var sket noget på den spillemæssige side af sagen viser vinderen Per Nybro Christen's resultat. Per, som var aktiv i KBK1940 på det tidspunkt, slog strålende 2961, snit 185 og hos damerne var der da også sket fremskridt i forhold til KM63. Jette Küna, Flintstone, nåede 1274, snit 159 og begge var et godt stykke foran deres konkurrenter. I par vandt Per Nybro Christensen sammen med Erling Nielsen og

tive udenfor København, så var pionererne stadig for gode til at man kunne true dem i landsholdssammenhæng. Entusiasmen fejlede heller ikke noget, humøret var højt og alle i bedste vigør - parate til at tage udfordringen op mod Sverige, Finland og Norge i kampen om de nordiske mesterskaber 1964. Göteborg stod på den anden ende - der var modtagelse af byråd, menuen stod på vin og bagværk - og medaljer til Danmark. Svenskerne var dygtige, finnerne ligeså, men Norge måtte vi håbe på at kunne pille ved sådan ind imellem. Sandelig - det lykkedes. Hele 2 medaljer, alle sammen af bronze. Men hvad gør det, vi var ved at være med.

Skrift var der også på væggen: damerne stod for de fine bedrifter, og i disciplinerne 4-mandshold, henholdsvis 3 og 6 serier, AM og EU. I særlig grad var det bemærkelsesværdigt, at der blev medalje i amerikansk spillemåde, for det var ikke hverdagskost at bowle AM her til lands. Man foretrak mand-til-mand metoden, eller den der hedder Europæisk. Per Nybro Christensen sluttede individuelt på 14. pladsen med 183 i gennemsnit, Kristine Hvidkjær som 7. med 164.

Byholdet, som blev til et landshold, og som høstede medaljer ved NM i Göteborg oktober-november 1964. Bagest fra v.: Bent Pedersen, Per Nybro Christensen, Kaj Levy, Erling Nielsen og holdleder Alex Kestenholtz. I midten fra v.: Alfred Christensen, Bent Tvedsborg, Harry Persson, Kurt Christensen og Helge Nevers. Forrest vort damehold, fra v.: Alice Christensen, Grethe Larsen, Vibeke Raben, Inge Hebo og Kristine Hvidkjær.

Nye bowlinghaller og projekter

Med åbningen af Rossini i 1962, så det ud som om, at vejen var beredt for en bølge af nye haller. Og på Islands Brygge på Amager stod det på indvielse den 26. maj 1964. Den store hal var imponerende, og den blev udstyret med baner og maskiner fra AMF. De 15 baner, som senere blev til 21, fordelt i 2 haller, tog pippet fra enhver - simpelthen. Bowlingsporten kunne benytte 23 baner i det københavnske område - fremtiden lå lys og lykkelig foran dem, der gerne ville være med til at

udvikle, hvad der f.eks. i USA på det nærmeste var en nationalsport.

Projekter var der også en hel del af. Det, som tegnede sig i en af forstæderne til København, så godt og fornuftigt ud, selvom samfundet dekretede byggestop, når det drejede sig om nyanlæg.

Henny Siwert sammen med Addy Sparre. Begge fra BK61.

Netop byggestoppet var den første forhindring for *Henny og Werner Siwert*, som selv var aktive bowlingspillere i BK61, og som havde sat sig som mål at bygge en bowlinghal i den lille by, Frederikssund. Et hul i loven var der dog, og hallen blev rejst for øjnene af den måbende og nysgerrige befolkning. Men hvad er det nu for noget, var der nogle som spurgte. En uforklarlig drift fik en lille gruppe til at gå til modstand mod projektet, som dog blev færdigt, men ikke kunne godkendes. Gruppen fik 3 mand ind i det lokale byråd på modstanden imod, at der blev taget et fortræffeligt initiativ og åbnet et højst tiltrængt moderne idrætsanlæg i den ellers noget søvnige, selvoptagne provinsby.

Dansk Kegel- og Bowling Forbund gik flere gange ind til støtte for projektet, men lige meget hjalp det, selvom sympatien var stor hos de folkevalgte og den udøvende magt. Så hallen stod uåbnet i næsten et år, med renter og afdrag og manglende omsætning, og først i marts måned 1965 kunne Henny og Werner Siwert klippe snorene over til de 8 Brunswick Baner i det, der blev kaldt Noreuropas mest elegante bowlinghal. Dog først efter, under protest, at have accepteret en klækkelig bøde for overtrædelse af loven om byggestop.

Bowlinghallen overvandt aldrig det første år, og levede en flakkende tilværelse, til den blev lukket i begyndelsen af 80'erne. Men dem, der spillede havde det dejligt - og klarede sig godt på det sportslige område. I begyndelsen i den union, som først blev stiftet her til lands, Sjællands Bowling Union, senere, da SBU ikke kunne mere, under vinjerne hos årets jubilar, KBU.

Nå, vi må vel hellere se at komme i gang

»Det næste problem der står for, og som vi snart skal i gang med, er vel en adskillelse af Kegel- og Bowlingsektionerne. Dette spørgsmål som i sommer fik sin løsen for både Jyllands og Sjællands vedkommende (begge startede en selvstændig union i 1965 - red.), skulle vel nok også kunne blive en realitet hos os, og uden alt for mange gnidninger. Vi skal i hvert fald først have DKBU's sanktion, dernæst kan møder finde sted i KKBU og enten vedtages eller forkastes. Men lad os nu se hvad mening der er om denne sag ude blandt vore klubber«

Den store begejstring for tanken om at danne en selvstændig københavns union kan man ikke spore i KKBU-formand, *Alfred Christensen's*

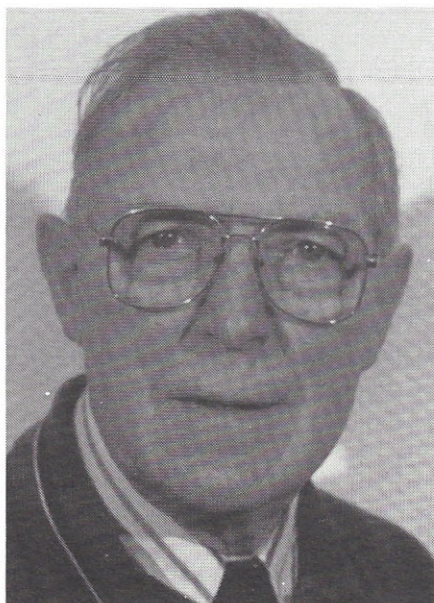
Per Nybro Christensen skiftede klub, fra KBK1940 til Viking, men kan skiftede ikke styrke, og genvandt sit individuelle danske mesterskab, da det blev afviklet for 2. gang. Hos damerne snuppede en anden af de unge fra Flintstone, guld. Vibeke Raben hed hun og det blev dobbeltguld for hende: sammen med klubkammeraten, Alice Christensen i par.

Gilletteturneringen - der ligesom World Cup nogle år efter blev arrangeret af AMF, og var for alle bowlere i hele verden - blev den helt store succes her til lands. 72 af landets bedste deltog i kampen i 1963, som gik over 4 serier, og det foregik naturligt nok, i Rossini. Kai Levy, Telstar gik sejrrikt ud af kampen, og var den danske repræsentant i Europa-finalen senere i Brüssel, hvis vindere kvalificerede sig til verdensfinalen i Chicago. En anden københavner, Helge A. Larsen, Jydsk, blev overraskende nummer 2 i den danske kvalifikation. Iøvrigt slog Kaj Levy ny dansk rekord, 793 på de 4 serier. Direktøren for Gillette A/S, Børge Ginnerup overrakte præmierne i overværelse af Kurt Christensen.

Rossini voldte større og større problemer for KKBU, som var ene-ejer af hallen. Man afviklede derfor engagementet i 1965, og »dermed kunne bestyrelsen udelukkende koncentrere sig om sportens arbejde«.

Hovedpinen bestod i det kæmpearbejde der var pålagt bestyrelsen, som var de egentlige administratorer af den daglige drift. Regnskabet og kontrollen med ind- og udbetalinger, og det, at man skulle være disponibel alle døgnets 24 timer, var en for stor belastning. Dertil kom, at der ikke var speciel god økonomi i sagen, selvom banerne var pænt belagte. Men ejeren, J. Krause, var indstillet på en positiv afvikling, som blev gennemført med ekspresfart.

»Der er kommet mere gang i Rossini kan vi konstatere, efter at Erik Dalby har overtaget jobbet som forretningsfører, hvad vi forøvrigt ikke havde råd til at holde«.

Viggo Hansen (f. 1922). Første formand i KBU. Stiftede i 1955 kegleklubben Herlev, og er stadig medlem her. Formand KKBK 1962-1965, formand KBU 1966-68. Afgik på grund af udnævnelse til skatteinspektør i Herlev kommune. Sekretær i Dansk Bowling Forbund ved stiftelsen i 1967. Nu aktiv pensionist, som man kan hilse på hver mandag i World Cup hallen. Kendt for stor samarbejdsvilje og -evne, men også for perfektionisme. Således var Viggo Hansens materialer til repræsentantskabsmøderne bogtrykte. Han afslog også i sin formandsperiode, et tilbud om KBU-blad, fordi kvaliteten ikke levede op til hans ønsker.

Johannes Rasmussen (f. 1917). Kasserer i KBU 1966-1982. Medlem af BK38 siden 1943, i hvilken klub han har været såvel formand som sekretær og kasserer. Modtog DBwF's hæderstegn i guld 1978, KBU's 15 års fortjenstnål i 1982 og samme år, som den første i bowlingsporten, dansk idræts højeste udmærkelse,

nytårshilsen til sine medlemmer. Men om alt er, så blev der indkaldt til et stiftende repræsentantskabsmøde onsdag den 30. marts i Rossini, og interessen var stor for at være med. Kun 5 klubber udeblev fra mødet, og i grunden var spørgsmålet om hvad det nye forehavende skulle hedde, et af de største diskussionsemner. Nogle ville kalde det Københavns Bowling Forbund, men det blev ved Københavns Bowling Union.

Med få ændringer blev de fremsatte lovforslag vedtaget, og det viste sig heller ikke svært, at danne en bestyrelse, som senere konstituerede sig således: Formand *Viggo Hansen*, kasserer *Johannes Rasmussen*, pressesekretær *H. P. Hansen*, spilleudvalgsformand *Helge A. Larsen*, medens *Per Nybro Christensen*, *Verner Nielsen*, *Karl Feldt* og *Grethe Larsen* blev medlemmer i spilleudvalget. *Vibeke Raben* var på repræsentantskabsmødet valgt som suppleant til bestyrelsen.

Til revisorer valgte man *Otto Veiter*, og *Emil Lindberg* medens *Solveig Øelund* snuppede posten som revisorsuppleant. Og så blev der oprettet et Amatør- og Ordensudvalg som fik *Henning E. Jensen*, *Kurt Stripp* og *Gerda Rasmussen* til medlemmer.

Kassebeholdningen var på 99,85 kr., bestyrelsen fik besked på ikke at lufte sine ideer for alle og enhver, men at drøfte dem indenfor bestyrelsen, lovene var vedtaget, men genstand for megen debat, på Islands Brygge spillede organiserede og uorganiserede bowlere side om side i arrangementerne, konkurrenterne, »Den frie Bowlingunion« og firmaorganisationen var lige lovlig store og nærgående, turneringen ville blive fordoblet, spørgsmålet om medlemsblad var særdeles flydende, hvordan skulle man fordele kontingentet fra de spillere, som både dyrkede kegle- og bowlingspillet, nogle var begyndt at være unøjagtige med deres slagsedler, chefinstruktørerne ville have betaling, det veltede ind med rykkerbreve fra DKBU, og - ach du lieber Augustin - der var nok at tage fat på for den nye bestyrelse. Problemerne tårnede sig op, bowlerne var utålmodige, ja, man havde på fornemmelsen, at alle som én ville give deres besyv med, og som ofte på tværs af såvel de faktiske forhold, som det vedtagne.

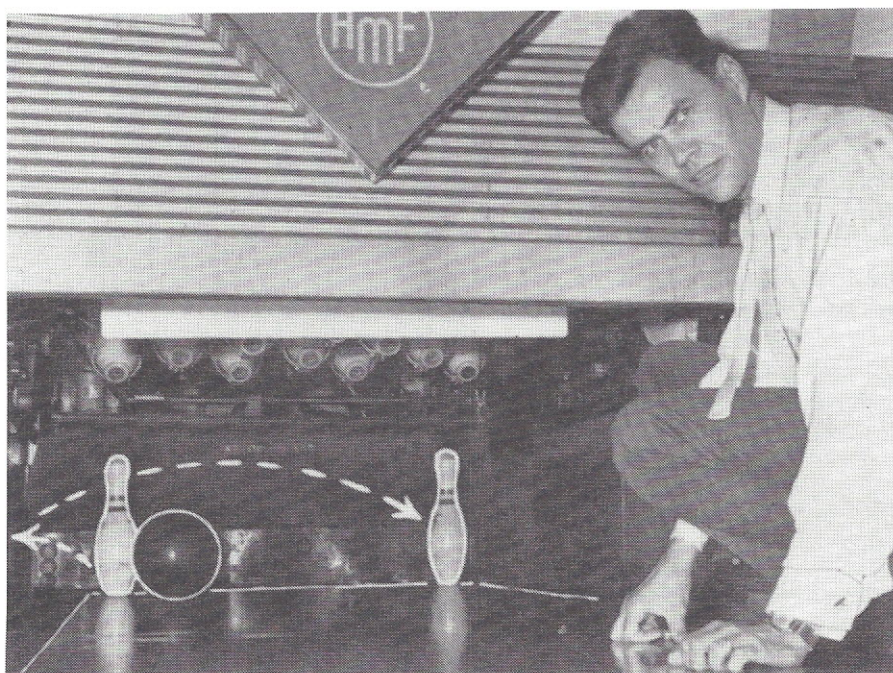
Nok til at køre enhver bestyrelse sønder og sammen, men den tog dog imod genvalg på det næste repræsentantskabsmøde et par måneder efter det stiftende.

Danmarks næststørste bowlinghal

Nede i kælderens under det splinternye indkøbscenter, Rødovre Centrum, var der plads nok. Så hvorfor ikke lægge nogle bowlingbaner ned der, og udnytte arealet på en fornuftig måde til glæde for dem, der kunne li' at dyrke dette i Danmark, nye spil. 26 af slagsen var der plads til,

og de blev leveret af AMF, som var toneangivende i konkurrencen med andre banemærker. Som sagt, så gjort - Danmarks næststørste bowlinghal var en kendsgerning (hallen i Århus var på 28 baner), og da åbningsstævnet var i gang, fik hallen fornemt besøg. Af redaktøren af det jydsk medlemsblad, Bowleren, Eivind Samuelson. »Man begejstres. Dette blads redaktør deltog i Rødovrehallens åbningsstævne i et ophold mellem et ruteflys landing i Kastrup og en divisionskamps start i Københavns Idrætspark. Og dette hastige dyk ned i den sydende bowlingbegejstrede heksekeddel, som dette nye imponerende center er, var nok til at begejstre og betage. Med 26 bowlingbaner på stribe fuldt belagt, og tilskuerspladserne bag banerne tætpakket med interesserede tilskuere, kunne man ikke andet end glædes blot ved synet. Den nye hal har naturligvis avlet en masse nye bowlere, og i dette stævne, hvor der deltog godt 300, kunne man måske have ønsket lidt mere disciplin, sådan at forstå, at bowlerne inde på banen kunne være lidt mere i fred. Der var for meget kiggen over skulderen - i al venskabelighed naturligvis, men alligevel til gene for koncentrationen«.

Han tog den først

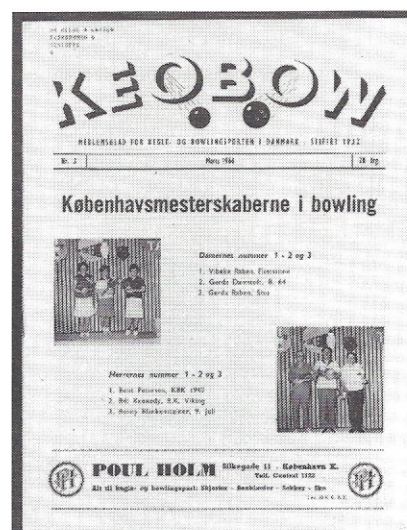
»Den der kan godt være lidt svær!« Citat Gunnar Nu Hansen i en TV-transmission. At det er så sandt, som det er sagt, kan alle bowlingspillere bevidne. De har alle sammen prøvet den deprimerende opstilling, der som regel skyldes, at der er et eller andet galt med slaget. At tage den »sker kun en gang ud af 1 million serier i flg. statistikker fra USA«, blev det oplyst. Men det lykkedes for Ib Sparre, BK 61, i et såkaldt Bowlingo-stævne i Rødovrehallen den 26. november. »Kære Ib, du er som en Aladdin, som fangede en appelsin i sin turban, du er blevet en bowlingoplevelse rigere, som antagelig ingen anden dansk bowler vil opleve - så derfor ønsker vi dig til lykke«, blev præstationen hilst med.

Held skal der da også til - men spådommen kom nu alligevel ikke til at holde helt stik. Andre danskere har snuppet opstillingen.

Dansk Idræts-Forbunds hæderstegn. Det skete efter 35 års uafbrudt virke på det organisatoriske plan.

Solveig Øelund (f. 1925). Medstifter af CKC, klubbens formand 1962-1977, og stadig aktiv i samme klub. Revisor i KBU siden unionens start i 1966 og unionens første IKK-leder. Var iøvrigt med til både stiftelsen af KBU og Dansk Bowling Forbund. Københavns mester i par tillige med Grethe Larsen. Det skete i 1965 i Rossini Bowlinghal, og indenfor samme time også københavnsk mester i kegler. Modtog i 1982 15 års fortjenstnålen i KBU og i 1985 Dansk Bowling Forbunds guldnål.

KEOBOW forsøgte hver måned at orientere medlemmerne over det ganske land om hvad der skete indenfor kegler og bowling. Bladet blev grundlagt i 1932 og var den nye unions officielle medlemsblad på stiftelsesdagen. Det lykkedes de skiftende redaktører, at skabe et intimt og rimeligt velorien-

terende organ, som klart var et produkt af sportsorganisationernes lidenhed - trods alt. Man kunne eksempelvis tillade sig at referere et hav af turneringskampe i hvert eneste nummer, og hele ånden iøvrigt vidnede om en hyggelig organisation med en del af vægten lagt på det sociale samvær.

Der lå ikke nogen dybere trang til totaladskillelse bag ønskerne om, selv at have et blad i KBU, men snarere det faktum, at der »stod for lidt om bowling« i Keobow, og at strukturen i et bowlingblad formentlig ville blive anderledes. Af økonomiske grunde kunne man godt droppe ethvert ønske om at referere turneringskampe - hvor populært dette stof end var, så var der ikke plads på de sider, der var penge til at producere.

KBU indgik derfor i efteråret en aftale med Knud Bjarnø om at redigere og i meget stor udstrækning, administrere et unionsblad. Samtidig aftalte KBU med SBU, at bladet skulle trykkes i et oplag så stort, at sjællandsunionens medlemmer kunne få et hver.

Knud Bjarnø udførte et meget stort arbejde, men under yderst besværlige forhold, for at få et så bredt favnende og alsidigt medlemsblad som muligt ud hver måned. Besværlighederne opstod af mange forhold: Dem, der plejede at hygge sig med Keobow, kalde Bowling Nyt for kedeligt, »der stod jo ikke så meget om dem selv«, og de unge løver, som f.eks. gerne ville have debat i bowling-sporten, kaldte også bladet for kedeligt og unionernes forlængede arm. Værst af alt var dog den lange produktionstid, som betød, at begivenhederne ofte havde fundet sted et par måneder efter, at de blev refereret i Bowling Nyt.

I virkeligheden var der adskillige interessante artikler og synspunkter i de fleste af de numre, som udkom, og den begrænsede plads blev udnyttet på en for alle parter, hensigtsmæssig måde. Alligevel valgte SBU i eftersommeren 1967 at indgå aftale til anden side, og Bowling Nyt gik ind i foråret 1968.

Spiller i særklasse nordisk mester

Et vue over styrken i københavnsk bowling i efteråret viser uomtvistelig, at forskellen på spillernes gennemsnit var enorm. Bredde kan man vist ikke tale om, for kun en enkelt eller to kunne notere gennemsnit, som bare lignede. En af dem var *Vibeke Raben*, som toppede ranglisten med hele 176 i gennemsnit, og ikke mindre end 16 kegler foran nr. 2, der forøvrigt var hendes mor, *Gerda*. »Acta på Vibeke Raben« var da også det svenske blad »Idrottsbladets« advarsel til de svenske bowlere før det gik løs med de nordiske mesterskaber i Rødovrehallen i begyndelsen af november måned. Og Vibeke skuffede ikke. »Under en begejstring, som truede med at få hele Rødovre Centret til at ramle, valsede Sisu og hele den danske bowlingverdens søde Vibeke Raben i sin lette elegante, dansene stil - som svenskerne kalder den - sig til et nordisk mesterskab. Efterladende sig tre danske rekorder og den øvrige nordiske - og det vil sige det meste af verdenseliten - bag sig, sørgede hun for den ungdommelige danske bowlings hidtil største internationale triumf«.

Vibeke Raben overgik da også sig selv. Hendes gennemsnit over de 15 serier var på knap og nap 182, medens en anden KBU'er, Bent Pedersen med 186 på 13. pladsen blev bedst hos dem med de store muskler.

Dansk Kegle- og Bowling Unions bestyrelse, som var ansvarlige for mesterskabernes afvikling - og det var første gang naturligvis - fik megen ros for stævnet. Det var lagt i et højt plan, og der var stil over det hele. Københavnske ledere hjalp til i sekretariat med meget mere, og det blev heller ikke glemt i virakken. At det samtidig gav rutine, er en anden historie, som bowlingsporten senere fik umådelig glæde af.

DEN UNGE

(Dansk Bowling Forbund)

SIGER HJERTELG TILLYKKE TIL

DEN GAMLE

(Københavns Bowling Union)

Til næste år bliver det vores tur
- og det kommer heller ikke
til at gå stille af!

For de topbowlere, som ikke lige frem var med i landsholds-udtagelser og måske oven i købet på selve holdet, var de årlige unioinskampe noget man så hen til. Her mødtes de lokale i nogle drabelige dystre, og der blev i sandhed også taget for sig af retterne, når det dre-

jede sig om det mere hyggelige.

Det blev tilstræbt at spille en gang om året mod hinanden, og i nogle af kampene stillede unionerne sågar op med både 1. og 2. hold.

Unionerne kappedes også om at gøre rammerne omkring kampene så festlige som muligt, hvad forsiden på det jyske unionsblad i oktober taler sit tydelige sprog om. Det handler om storopgøret mellem JBU og KBU i Karolinelund Bowlinghal, Aalborg, hvor jyderne hos herrerne fik revance for et forsmædeligt nederlag året før, medens KBU vandt suverænt hos damerne.

En anden form for »samkvem« i det sportslige miljø, må man så sandelig også kalde de såkaldte »telefonmatcher«. Her stillede f.eks. Rossini op mod Århus Bowlinghal. Holdene spillede i deres egen hal, startede samtidig og efter hver serie kontaktede de to haller hinanden, resultaterne blev hængt op, og så ellers videre der ud af. Meget rejseomkostningsbesparende og det var rigtigt hyggeligt og formbevarende!

Begyndelsen gjort

»Fra KBU er der til Dansk Kegle- og Bowling Union fremsendt en anmodning

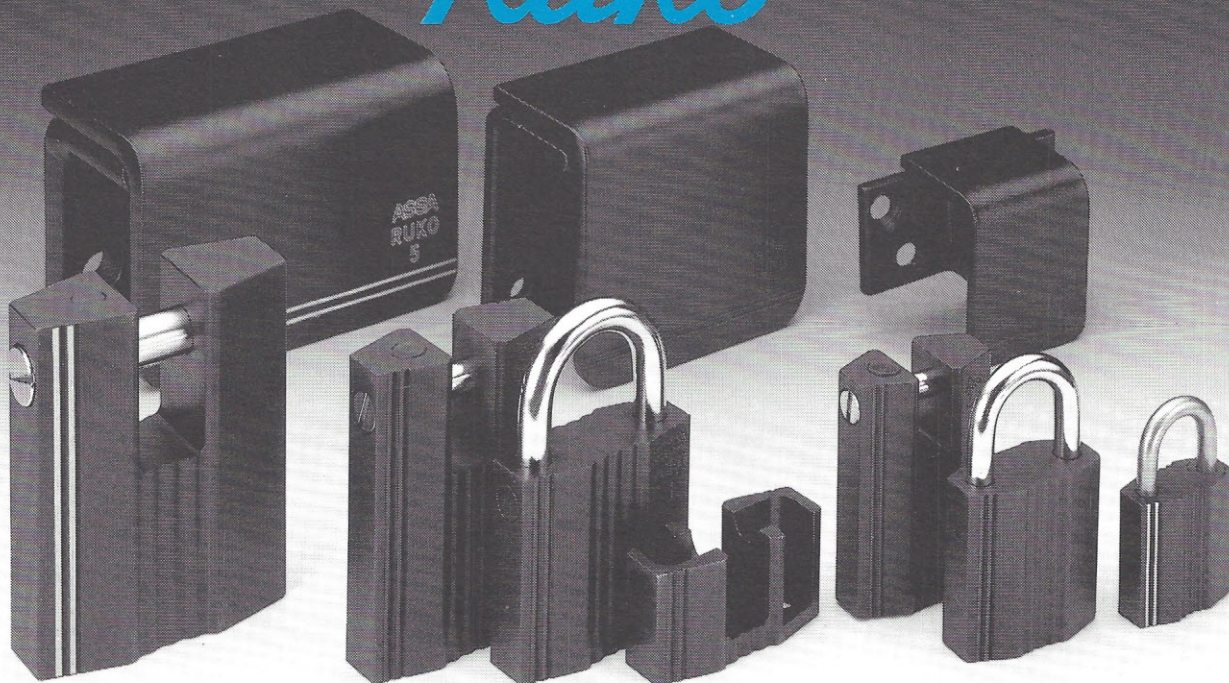
om tilladelse til at optage junior- og ynglingespillere i unionen, og med forventning om, at denne anmodning vil blive imødekommet, har vi udarbejdet en skrivelse til alle interesserede med en opfordring til dem om at danne klubber eller tilmelde sig klubber under KBU«. For yderligere at stimulere interessen blev de unge inbuddt til åbningsstævne i bowlinghallen på Islands Brygge, og her viste det sig, at Kurt Bergmann Larsen, Center - også ved hjælp af et handicap - blev bedst af de 44, som sagde ja til at være med. Blandt de 12 bedste kan nævnes Fleming Damstoft, Per Sønderberg, Bo Carlsen, Poul E. Petersen og Arne Jensen.

KBU's første mestre

Årets kampe om de danske mesterskaber skulle vise, hvem der som de første »rigtige« KBU'ere, kunne indskrive sig i historien. Den ære overgik Poul Hansen, Tel-Star og Lydia Johansen, RKBK. Ejben Henriksen og Per Christensen vandt DM i par, og storfavoritterne, Vibeke Raben/Alice Jensen, Flintstone genvandt parmesterskabet.

Her er fremtidens hængelåse

Ruko

- din garanti for sikkerhed!

DS/ISO 9002
EDS
DS/EN 29002

Som Danmarks førende producent af låse har Ruko opnået det internationale certifikat DS/ISO 9002, der gives som bevis for højt udviklede kvalitetsstyringssystemer med hensyn til produktion og montage.

»Kan man vise TV-finale, hvor den ene deltager er i lykkelige omstændigheder og 8 måneder henne?« Det bekymrede nogle af lederne (mænd forstå's), at Henny Siwert, Frederikssund, havde kvalificeret sig til finalen i årets TV-mesterskab, selvom hun var i den nævnte »pinlige« situation. Det var jo trods alt et propagandastævne og det gjalt vel om at vise den pæneste mulige facade!

Bølgerne gik højt, indtil en af de implicerede fik den lyse idé, at spørge sportschefen i DR, Gunnar Nu Hansen, som iøvrigt aldrig har glemt episoden.

»Det skal ikke være nogen tvivl om det« sagde Gunnar. »Naturligvis skal fru Siwert spille - det manglede da bare!« Horn til dem der var imod - og for at føje spot til skade, vandt Henny mesterskabet i en flot dyst med Maria Petersen, Aalborg.

En anden aalborgenser, Eivind Samuelson, vandt herrernes mesterskab, og sensationen fandt sted i Frederikssund Bowlinghal.

Kort uro

De københavnske bowlere var af DKBU blevet underkastet en licenskortordning, som alle var rimeligt utilfredse med. Selvfølgelig de mest elementære oplysninger manglede, der var ikke påført snit (klasse) og kun få for personlige data. »Kortet må betragtes som en kvittering for licensindbetaling - andet kan det ikke bruges til« lød det. For at lappe lidt på problemerne, blev det overladt spilleudvalgsformændene at skrive den enkelte spillers gennemsnit på kortene, når de ellers kom i nærheden af dem.

En anden gene var næsten ikke til at leve med: ekspeditionstiden var i visse tilfælde oppe på et par måneder, og det

Ham der smiler mest, er mester

Den ombyggede cykelbane i Århus var en imponerende ramme om årets danske mesterskaber, individuelt og for par. Hallen var landets største med sine 28 baner, som lå der, side om side uden en eneste pille - og for bowlere, som ikke havde prøvet den fornemmelse før, kunne det godt give et sug i maven, når man betrådte det enorme anlæg for første gang.

Vibeke Raben, Sisu, skulle vise, om triumferne i årene forud, og især det nordiske mesterskab, var en tilfældighed, medens en storspiller i svøb, Georg Jensen, ligeledes Sisu, fik chancen for at slå igennem, og for alvor vise, at her var der tale om en bowler af format.

Georg Jensen klarede sig bedst i dette spil. Han vandt mesterskabet i begge discipliner - i par med Svend Jarlstrøm. Og en spiller, som Erling Nielsen, Tel-Star, tog hjem med sølvet »efter at have været nede i en bølgedal«. Bronzen tog Jørgen Tell, Stenhuset Aalborg, sig af.

Og medens de mange tilskuere med tilbageholdt åndedræt fulgte opgøret hos damerne mellem Vibeke Raben og en af Sjællands store navne, Grete Rasmussen, LR64, som spillede sammen i finalen, så ind-

traf helt ovre i den anden ende af kæmpehallen, en vaskeægte sensation. Unge *Jette B. Andersen*, Lyngbyklubben Fortun, som spillede i Frederikssund, listede, uden at ret mange opdagede det, forbi de kendte, og til alles overraskelse var det hende, der blev kaldt op, da laurbærkransen skulle hænges om halsen på den nye danske mester. Ingen havde nogensinde hørt noget som helst om den sjællandske unge pige, men her havde hun havde besejret Vibeke Raben med 11 kegler, og Grete Rasmussen med 45. Til gengæld var der ingen tvivl i par. Igen slog mor og datter til: *Gerda* og *Vibeke* var urørlige på 1. pladsen.

Damerne fra SBU, som var frygtet i alle unioner, og slog dem på rad og række. Fra venstre: *Lizzie Andreassen*, *Henny Siwert*, *Edel Larsen*, *Alice Bjarnø*, *Annie Breusch*, *Grethe Rasmussen* og *Jette B. Andersen*.

I det hele taget tilhørte foråret damerne fra SBU. For 1. og eneste gang, lykkedes det f.eks. unionsholdet at slå KBU ligesom JBU fik kærligheden at føle i en tilsvarende match, og både *Henny Siwert* og *Jette B. Andersen* var da også på landsholdet, hvis opgave det år var at repræsentere dansk bowling ved Verdensmesterskaberne i Malmö.

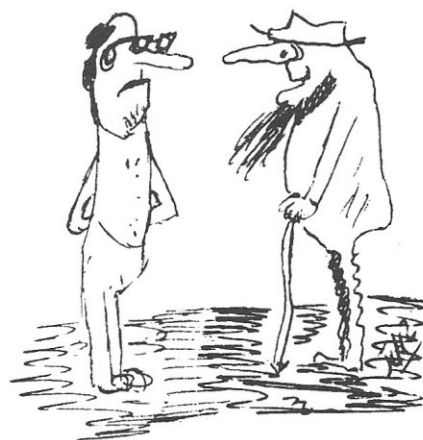
KBU's »landshold« til VM i Malmö

Efter en udtagelseskamp, »som ikke var nogen rigtig udtagelseskamp, idet UK på forhånd havde udtaget otte bowlere«, var det atter KBU, som stillede op. I det store og hele hos herrerne i hvert fald. Herreholdet bestod oprindeligt udelukkende af københavnere, idet dog jyden *Jørn Toft* blev udtaget i sidste øjeblik, og først efter en del uro blandt de aktive vest for Valby Bakke. Trumfkortet, *Vibeke Raben*, havde meldt afbud, og det var en alvorlig svækkelse af de i forvejen urutinerede danske hold. Der blev plads til 3 fra provinsen hos damerne, heraf den nye danske mester, *Jette B. Andersen*, for holdningen var, at »naturligvis skal den danske mester da være at finde på landsholdet«.

Maria Petersen blev eneste fra det jyske og *Henny Siwert*, fik fornøjelsen af at være den 2. fra SBU. *Grethe Larsen*, *Gerda Raben* og *Elsa Petersen* kom fra KBU, det samme gjorde *Bent Pedersen*, *Poul Hansen*, *Flemming Buchard*, *Jørgen Nielsen*, *Helge A. Larsen*, *Ejnar Damstoft*, *Holger Jørgensen*, *Georg Jensen* og *Per Nybro Christensen*.

Disse herlige, unge mennesker kunne som ventet ikke stille noget som helst op imod 16 andre nationers verdensstjerner, og de måtte da også efter mesterskaberne finde sig i mild kritik. Spillemæssigt manglede der en hel del, men også det der med det pæne fik en kommentar med på vejen af det jyske medlemsblad, Bowleren:

»Det var så ynkeligt at se det danske hold ved VM-indmarchen som noget kunne være. Lad gå med, at vi ikke er så gode til at bowle, for det kræver en hel del at blive dygtig til det, men at vi ikke kan se pæne ud i tøjet, er utilgiveligt. Den lille nordjyde (artiklens forfatter - red.), der spejdede ned langs rækken for at få øje på sine danske kammerater var så skamfuld, som man kunne være, når man overværer en fiasko. Der

foranledigede en tegner ude på landet til denne illustration med teksten: »Jeg sendte min licenskortansøgning ind i 1928, er det mon start færdigt?«

Spil om genstande

En ung pige, ved navn PRIK spurgte i en brevkasse i dagbladet BT om, hvor hun kunne lære at spille bowling. Sagen blev kommenteret i *Bowling Nyt*, det daværende medlemsblad i KBU:

»Uheldigvis redigeres brevkassen af fru Eva Hemmer Hansen - en på bowling-sportens område vildfarende dame - som man kun må beklage, men som sikkert har følt det under sin værdighed ikke omgående at kunne besvare PRIK's spørgsmål. Derfor har hun uden at tænke sig om - i farten - og for at få brevkassearbejdet færdigt til tiden og ud fra sit synspunkt, som ældre og mere erfaren, svaret PRIK, at bowling ikke er noget for en ung dame, da det spilles på barer, og at der i bowling spilles om genstande m.v. Altsammen fejlagtige oplysninger, som klart tilkendegiver, at fruhen aldrig har sat sine ben i en bowlinghal endsige sat sig ind i, hvad bowling er, og af hvem sporten udøves«.

Uha, uha - spil om genstande - næh fy da. Nå, men sandt og sige, så blomstrede mini-bowlingbanerne op, og de stod rundt omkring på barer, værtshuse, hoteller, kroer og lignende. Det må være dem, Eva Hemmer Hansen hentydede til, og da alle er meget påpasselige med sit rygte som »rigtig« bowlingsspiller, var reaktionen fra ledende kræfter, meget voldsom. Den anfægtede ikke fruhen en bønne!

6 days bowling

Bowlingturneringer af både den ene og den anden karakter, florerede. Opfindsomheden var stor, når det drejede sig om at interessere både nye og etablerede bowlere i at være med.

En af de mere utraditionelle turneringsformer skulle afvikles på Islands Brygge og i Rødovre Bowlinghal, og den fik navnet 6 days bowling.

»Ind gennem sprækken er dumpet en invitation fra Taxa i København til et »6-

dages løb.« »I første omgang lød det meget interessant, men ved at studere spillereglerne nærmere, forekommer det os ærligt talt at være en dårlig konkurrence, der kan blive til mere skade end gavn for bowling.« »Det vi finder dårligt er, at det er parret, der slår de fleste serier, der har vundet. Vi husker tredivernes sindssyge USA, konkurrencerne i at spille længst på klaver, i at danse i længst tid og vi så på billeder og film derfra, hvordan de langtidsspillende pianister hang over klaveret mere døde end levende, og hvordan danserne vaklede rundt mellem hinanden med stive bevægelser.« »Den konkurrence, der er udskrevet, har intet med idræt at gøre« mente redaktøren i det jyske bowlingblad. De hårde ord i februar kulden afholdte ikke arrangørerne fra at gennemføre arrangementet, »hvor dagspressen såvel som radio og TV er meget positive. Dog har et lille unionsblad haft en artikel, hvori en eller anden NN ævlede en masse, der ikke har noget med bowling at gøre, men herren har måske spist frokost med Eva Hemmer Hansen? Vi kan nu se frem til alle tiders mest interessante stævne« replicerede KBU-bladet Bowling Nyt.

BOWLING VM 1967
19.3. - 6.7. Q

DMET BLEV NERVEN, SOM AFJØRDE DEN FÅRLEANTEN, HERREFFINALE II

Fire verdensdels repræsentanter i toppen i herrefinalen ved David Pond, England, Tommy Jørgensen, Danmark, Wayne Cook, USA og Ron Whalley, USA samt som nummer 5, den danske verdensmester, Jens Løwe, Mexico.

Men det blev en ligegyldig mellem de tre førsteværte, som kom til at spille femte omble til en forrættelse, ingen tidligere har set nogen så. Den kun 18 årige David Pond var første, som dansede ind i syvende sæt af 10 to greb. En 130. serie af Pond, tillige med et overraskende overkast, gjorde slutslaget uafgjort.

Agnete Jørgensen, David Pond vandt med 1708 - syv over og 204 i gennemsnit over alle VM.

Madens verdensmesterskab de sidste 2 gange er gået til USA og Mexico, herfra det efter til Danmark, og da det tillige er første gang, så mange udtømte har deltaget, er dette nok et glædeligt.

FINALERNE

BOWLING VM 1967
19.3. - 6.7. Q

DAMEFINALEN VORRETEST UHYGGLIG AFJØRDE

Damefinalen, som afvikledes først, og med en finansiell i toppen, til en nærmest uhyggelig opvælt, og så spændende, at den de afsluttede herre kunne slappe af.

De to danske damer kom ind på finalen, men inden de så danset sig af to amerikanske damer.

»Så Jørgensen og Lundberg Jørgensen, repræsenterede af Helen Werten, USA, og fra n. 10. serie, som tre en fjerde position på 5 pladser i finalen, kom de sig ind i 10. serie, 10. serie.

»Så Jørgensen og Lundberg Jørgensen, repræsenterede af Helen Werten, USA, og fra n. 10. serie, som tre en fjerde position på 5 pladser i finalen, kom de sig ind i 10. serie, 10. serie.

Helen Werten er 37 år, og en af den type, som altid har et smil på læben, og en, der altid har et smil på læben, og en, der altid har et smil på læben.

BØRJE ÅSBERG

BØRJE ÅSBERG, som er den eneste dansker, der har vundet VM, blev på syvendepladsen den bedste skandinaver.

»Så Jørgensen og Lundberg Jørgensen, repræsenterede af Helen Werten, USA, og fra n. 10. serie, som tre en fjerde position på 5 pladser i finalen, kom de sig ind i 10. serie, 10. serie.

DAVID POND

DAVID POND, som er den eneste dansker, der har vundet VM, blev på syvendepladsen den bedste skandinaver.

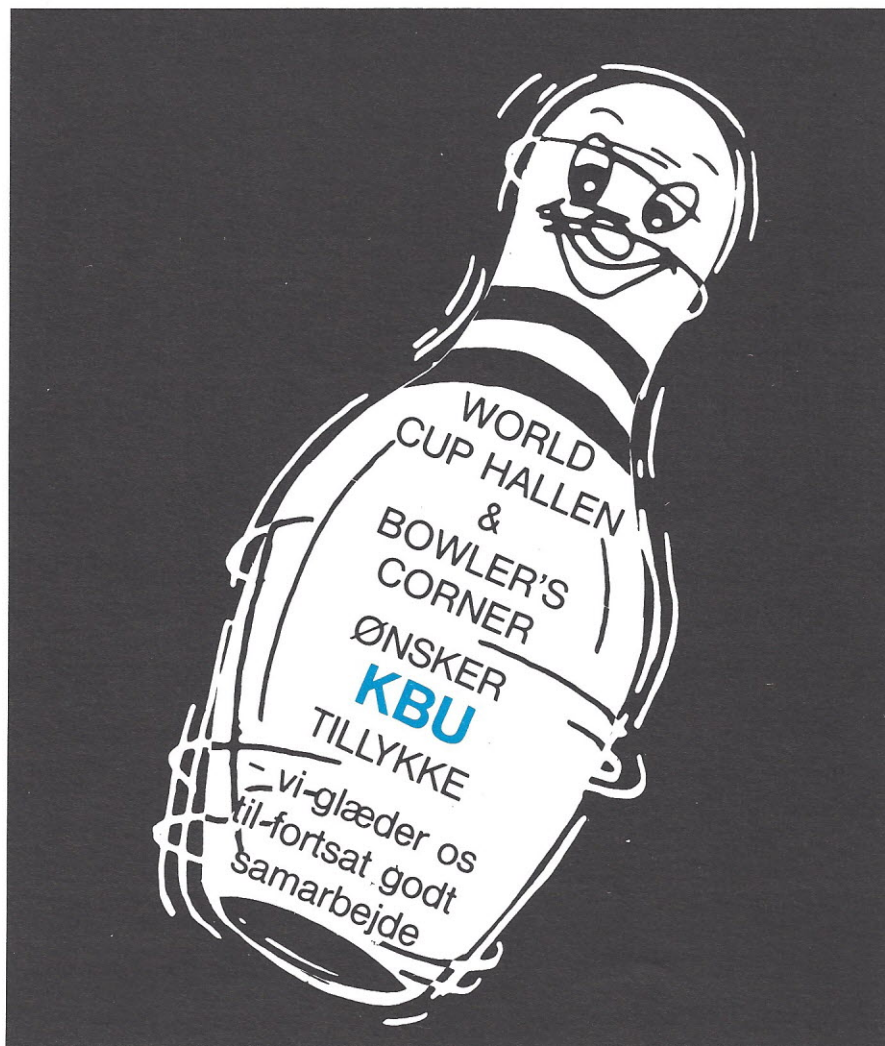
»Så Jørgensen og Lundberg Jørgensen, repræsenterede af Helen Werten, USA, og fra n. 10. serie, som tre en fjerde position på 5 pladser i finalen, kom de sig ind i 10. serie, 10. serie.

HELEN WERTEN

HELEN WERTEN, som er den eneste dansker, der har vundet VM, blev på syvendepladsen den bedste skandinaver.

»Så Jørgensen og Lundberg Jørgensen, repræsenterede af Helen Werten, USA, og fra n. 10. serie, som tre en fjerde position på 5 pladser i finalen, kom de sig ind i 10. serie, 10. serie.

Et lille lokalblad, som kaldte sig »Bowling Journalen«, og som besværede de sjællandske og københavnske bowlere, hvis de da ellers ville tegne abonnement, havde udsendt medarbejdere til VM i Malmö. Her en nedfotograferet gengivelse af midteropslaget i det blad, som beskæftigede sig med begivenheden. Nederst tv. mesteren David Pond, 18 år, og englænder. Hans forældre troppede op i Malmö, da det blev kendt, at sønnen var i front. Forældrene var begejstrede, som det måske kan ses. Nederst th. den kvindelige mester i samtale med finernes stærke Eija Krogerus (th.) som sluttede individuelt på 2. pladsen. Øverst svenskeren Børje Åsberg, som på 7. pladsen blev bedste skandinaver.

Georg Rath (f. 1942). Aktiv i Sisu, LR64 og Sundby. Startede med bowling i 1962, og World Cup vinder i 1968. Har 29 gange repræsenteret dansk bowling ved landskampe, internationale mesterskaber og World Cup. Dansk mester individuelt 1967 og i par 1967 og 1968 med Svend Jarlstrøm som makker. Medlem af udtagelseskomiteen for damer (DBwF).

stod de, bevares, rene i tøjet, for det var jo deres eget, men i forskellige skjorter, bluser og benklæder - og lignede et bedre opløb på et gadehjørne. Vi så ynkelige ud i sammenligning med alle de andre nationers deltagere i elegante jakkesæt, ens bluser og benklæder eller hvad de nu havde på. Ih, hvor var vi nogle stykker, der krummede tæer. Det var pinligt!«

Verdensmestre blev *David Pond*, England og *Helen Weston*, USA, medens *Helge A. Larsen* og *Henny Siwert* var bedste danske.

Sidst - men ikke mindst

Overborgmester *Urban Hansen* åbnede et af de mest festlige stævner, der er afholdt i KBU-området. Og når det var ham, så hænger det sammen med, at stævnet var arrangeret i anledning af 800-års jubilæet i København. Tel-Star, under ledelse af den dynamiske formand Ejben Henriksen, havde skelet til, at der var VM i Malmö - og Copenhagen Open 800, som stævnets pompøse navn var,

Efterhånden var de unioner, som bestod af såvel kegle- som bowlingspillere, blevet selvstændige, men landsorganisationen, som havde *Alex Kestenholz* som formand, havde ikke foretaget det endelige skridt. Om der lå noget taktisk i det faktum, at det stiftende repræsentantskabsmøde blev afholdt den 10. december, 3 dage før landsorganisationen kunne fejre 25 års jubilæum, skal være usagt. Men sådan blev det - og delingen var en kendsgerning på alle niveauer. Af hensyn til repræsentationen i den internationale organisation FIQ, opretholdt man dog stadig begrebet DKBK. De nye forbund kom til at hedde Dansk Bowling Forbund og Dansk Kegel Forbund medens overbygningen beholdt sit navn.

Kurt Christensen valgtes af bowlerne, *Alfred Christensen* af keglespillerne, til at stå i spidsen for de to forbund, medens *Henning E. Jensen*, lod sig overtale til det hovedsageligt repræsentative job som DKBK-formand. De ses her med sidstnævnte i midten.

blev lagt lige inden. Det betød, at en hel del VM-spillere fra udlandet, deltog, og de løb da også med de fleste af de store præmier. Brødrene Wayne og Robert Pinkalla, USA f.eks., henholdsvis med 1762 og 1658, atronomiste tal. Carole Miller var på 6 serier mere beskeden med 1208.

det var KBU, der var de førende. Både hos damerne og hos herrerne sikrede hold fra unionen sig guld, og såmænd også sølv. Den stærkeste klub, Tel-Star blev både nummer 1 og 2 hos herrerne og CKC vandt hos damerne foran Sisu.

KBU tog det hele

De første danske mesterskaber for hold blev en umådelig understregning af, at

Mesterskaberne blev afviklet i Rossini, og det var unionernes bedste hold fra de lokale turneringer, som blev indbudt. Man spillede otte serier hos damerne og 12 hos herrerne - og så var den turnering om det danske mesterskab overstået.

Bent Pedersen, Tel-Star var i særklasse en af landets bedste spiller. Individuelt som på hold lå han i front, og han var blandt andet med, da det danske 5-mands landshold sensationelt besejrede Sverige, Finland og Norge i kampen om at blive Scandinaviens repræsentant ved europacup-finalen i Augsburg, Tyskland. Svenskerne stillede med berømtheder som Börje Åsberg (t.v.) og Bernt Hellström - men lige meget hjalp det overfor et hold, der var stærkt KBU-præget. I Europafinalen sluttede Danmark på 2.pladsen efter Østrig.

Det umulige skete alligevel

DINAMARCA	1	1882	9	1662	MEXICO
JAPAN	2	1783	10	1591	JAPAN
SUECIA	3	1783	11	1583	FINLANDIA
TAILANDIA	4	1772	12	1577	ITALIA
U.S.A.	5	1725	13	1526	ESPAÑA
HONGKONG	6	1724	14	1521	FRANCIA
ALEMANIA	7	1684	15	1465	PUERTO RICO
IRAN	8	1676	16	1333	CURAZAO

Resultattavlen efter 1. runde i verdensfinalen i International Masters Championship, viser, at det går godt for den danske deltager, Georg Jensen. Efter de første 16 serier lå han nummer 1 i den knaldhårde konkurrence. Det blev til en samlet 8.plads, »men vi vil fra DBwF både hylde og takke Georg Jensen for den smukke indsats i Guadalajara, Mexico«.

Turneringens danske afdeling hed Coca-Cola-turneringen og senere blev det hele omdøbt til World Cup. Der deltog kun herrer i denne turnering, der som hovedarrangør og sponsor, havde AMF.

En af de første handlinger, den nye unionsbetyrelse foretog var, at optage forhandlinger med dem ude på Sjælland, som lavede det lokale blad. De tog en times tid, så var det afgjort, at Bowling Journalen skulle afløse Bowling Nyt som unionsblad også for de københavnske

Hvordan det hele begyndte og hvad årsagen var, var der vist ikke så mange, som fandt ud af. For det gik stærkt den aprilaften, da ilden havde fået fat i en af banerne i Rossini Bowlinghal, Danmarks første hal. Branden opstod under afraspning af kugler og kegler, og den påsmurte olie viste sig at yde et betydeligt bidrag til, at hele hallen udbrændte i rekordfart, ja, det gik så stærkt, at adskillige af bowlerne og keglespillerne ved siden af, måtte lempes ud af vinduerne og ned på S-togs-banegemet klods op af hallen. De kunne ikke komme ud af de normale udgange. Alle var enige om, at branden kunne have fået de frygteligste menneskelige følger, for ikke alene var der ilden, men den udviklede en nederdrægtig røg, som kunne have forvoldt uoverskuelige skader på dem, der sekunder forinden havde hygget sig på forskellig vis, eller var i gang med træningen.

I den retning var heldet med bowlingsporten, »kun« 10 mennesker kom lettere til skade, men de otte baner og tilhørende maskiner udbrændte totalt. Forretningsfører *Erik Dalby* (t.v.) måtte med mismod fortælle formanden for Dansk Kegle Forbund, *Alfred Christensen*, at bowlingpil på Rossini havde lange udsigter, medens keglespillerne kunne forberede sig på, at de snart kunne komme i gang igen. Banerne her havde kun lidt beskeden overlast.

Det var meningen at hallen skulle genopbygges som den oprindeligt så ud og genåbnes allerede i august måned, men det gik ikke helt som planlagt, hvad KBU-lederne ret hurtigt blev klar over.

»Tabet af Rossini er et kollosalt problem for KBU«, konstaterede formand og spilleudvalgsformand *Helge A. Larsen*. »De 250 kampe, som skulle have været spillet i hallen, må nu flyttes til de øvrige haller, og i betragtning af, at vor turnering i forvejen er blevet 15% større, er det lidt af en heksekunst, at få kabalen til at gå op«.

Det kom da også til at betyde, at visse kampstarter fandt sted på højst mærkelige tidspunkter, men der var ikke andet at gøre, »og vi har da også forsøgt at dele sol og vind lige, så det ikke er de samme klubber, der får de upraktiske tider hele tiden«.

Bowlerne tog da også situationen med forståelse.

Med Tel-Star til USA

»En forespørgsel i de københavnske bowlingklubber har vist, at der er meget stor interesse for et arrangement i forbindelse med verdensmesterskaberne i USA i 1971, og for at ønsket om deltagelse kan blive realiseret, er bowlingklubben Tel-Star allerede nu gået i gang med at organisere det nødvendige«, blev det bekendtgjort.

Selvom det ikke var afgjort, om dansk bowling overhovedet havde økonomisk mulighed for at være med til VM så langt væk, gik den københavnske klub i felten, for at få supporters interesseret. Man indbød samtlige bowlingspillere til at deltage i en spareordning med det gode formål, ved hjælp af en lille, månedlig investering, at skaffe midlerne til den endelige rejse.

Med jet-fly tur/retur, ophold og fortæring, skulle den 3 uger lange tur kunne foretages for kr. 3.500 pr. deltager excl. lommepege, og Tel-Star tilbød 2 muligheder. Den ene gik ud på i 30 måneder fra og med den 1. juli at indbetale 115 kr. pr. måned. Den anden, at man i samme periode indbetalte 50 kr. pr. måned og ved hjælp af denne indbetaling blev et lån på restsummen automatisk udløst, når man skulle af sted.

Det var formanden for den initiativrige klub, *Ejben Henriksen*, som stod bag hele arrangementet, som også havde en bank involveret, og det prisværdige tiltag, havde fortjent en bedre skæbne, end det fik. Kun ganske få realiserede opsparingen, trods massiv teoretisk tilslutning fra begyndelsen af.

En ny epoke tager sin begyndelse

Et velbesøgt repræsentatskabsmøde i KBU måtte konstatere i februar måned, at en kontingentforhøjelse var uundgåelig, selvom kasserer *Johs. Rasmussen* mødte op med et regnskab, som udviste omkring 5000 kr. i overskud. Budgettet kunne ikke holde - vi må ud med en forhøjelse. Den var på ikke mindre end 33%, nemlig fra 15 til 20 kr., men forslaget var så velmotiveret, at det uden videre blev vedtaget.

Medlemstallet var på 1005 personer, fordelt på 44 seniorklubber og 5 junior-ditto, og på det spillemæssige område var der tilslutning til, at den kommende turnering blev afviklet med 8-mands hold. Et gennemgående træk i debatten var, at behovet for organiseret ungdomsarbejde, blev større og større, så et forslag om at nedsætte et ungdomsudvalg, vandt stor tilslutning.

Så vidt så godt - men en ny epoke tog sin begyndelse. Til formand valgtes nemlig *Helge A. Larsen*, idet den hidtidige, *Viggo Hansen*, ikke længere kunne afse tid til arbejdet. Helge A. Larsen var spilleudvalgsformand i forvejen, og det var en betingelse for at modtage valg til unionsformand, at han kunne beholde dette job. »Jeg kan ikke se den store forskel«, var hans kommentar, og jobbet med det spillemæssige, interesserede ham mest. Han blev valgt med kraftig akklamation, og fik med det samme sat nogle flere ting i gang i den relativt store union.

Jette Bøll, *Kathe Laugesen*, *Jonna Odér*, *Ralf Donde* og *Børge Christiansen* blev valgt ind i unionsbestyrelsen eller -spilleudvalg, og der blev så nedsat et ungdomsudvalg, hvis medlemmer blev *Ralf Donde*, *Ejnar Damstoft* og *L.F. Olsen*.

bowlere, og med den redaktion, som hidtil havde sendt et blad ud på Sjælland med 14 dages interval i sæsonen. Redaktionen blev suppleret med Vibeke Raben, som tog sig af damebowling i KBU. Det var iøvrigt især tekniske problemer, som lå bag ved, at Bowling Nyt gik ind. Så i marts kom det så - som månedsblad, for der var ikke mulighed for at fortsætte 14-dages udgivelsen. De sjællandske bowlere var godt sure over, at de skulle dele med KBU - for det kunne unægteligt ikke undgå at få indflydelse på fordelingen af stoffet. Forsiden er noget af det mest rædselsfulde, der er set indenfor den grafiske brance (lige med undtagelse af fotografiet forstås), men der kom senere mere format over lay out og typografi.

Med 547 over 3 serier, vandt Kurt Petersen det nordiske TV-mesterskab efter forinden at have vundet det danske. Bowlingsporten nød i disse år det privilegium, at være den eneste sport, som havde et årligt TV-mesterskab, og det var en foreteelse, som andre idrætsgrene misundte os i høj grad.

København tog det alt sammen, da de danske mesterskaber blev afviklet i Rødovre Bowlinghal. Lillian Christiansen, SAS vandt individuelt og i par sammen med klubkammeraten Johnni V. Hasse, og Sisu's esser, Svend Jarlstrøm og Georg Jensen gjorde SAS'erne kunsten efter. De var »årets par« - hvad de jo også havde været i 1967. Svend vandt også at det individuelle mesterskab.

og Bowling Union. Han var denne fællesunions formand i perioden 1960-65 og det var helt naturligt, at det blev ham, som stod i spidsen, da forbundet blev stiftet i 1967.

Kurt Christensen blev bowlingsportens førstemand i 6 år - en periode med betydelige sportslige opgaver. Størst europamesterskaberne i 1969, og den første World Cup verdensfinale på dansk grund året efter. Det var ligeledes under hans ledelse og ikke mindst takket være hans indsats, at Dansk Bowling Forbund i 1970 blev optaget i Dansk Idræts-Forbund.

Han arbejdede utrætteligt for at bringe sporten fremad, og han udstrålede en begejstring overfor sine medarbejdere, som var meget inspirerende. Han varme sind, loyalitet og udadvendte facon, skaffede ham venner og venskaber, som varede til han afgik ved døden i 1979, kun 60 år gammel.

Børge Christiansen (f. 1931). Medstifter af bowlingklubben i SAS. Senere medlem i Sporvejene. KBU bestyrelsesmedlem 1968-78, og bestyrelsesmedlem i den selvejende institution Bryggen Bowling Center, heraf 5 år som formand. Modtog DBwF's hæderstegn i guld 1978 og KBU's 15 års fortjenstnål i 1985. Årets leder 1977 og modtog 1981 samme pris på vegne af BBC's bestyrelse. Kredsformand ved starten af Amagerkredsen. Førsteholdsspiller i SAS og vinder af »et par old-boys medaljer«.

Kurt Christensen (1919 - 1979), Dansk Bowling Forbunds første formand, indledte sin karriere i københavnske omgivelser. Han startede som bestyrelsesmedlem i den daværende Københavns-kreds, og i årene 1955 til 1960 var han en ypperlig sekretær i Dansk Kegle-

Helge A. Larsen (f. 1924). Medlem af KKBU's bestyrelse fra 1962. Spilleudvalgsformand i KBU fra 1966. Formand og spilleudvalgsformand fra 1968. Afgik som unionens førstemand i 1981. Forbundsformand 1973-74 i en nødsituation. Aktiv i Jydsk, Tel Star, Sisu og CKC. På landshold 11 gange, KBU unionshold 24 gange og på Sisu's mesterhold 4 gange. Københavnmester 1 gang i par med Kurt Christensen. 4 gange Old Boys mester. 2 sølvmedaljer (hold) ved NM i Tammerfors 1973. Årets Leder 1973. Modtog DBwF's hæderstegn i guld 1975 og KBU's 15 års fortjenstnål i 1982.

Jonna Odér (f. 1942). Medlem af CKC siden 1965 og på klubbens 1. hold i såvel 1. som 2. division i mange år. Medlem af KBU's bestyrelse 1966-78, indvalgt som 24-årig. Ungdomsleder i CKC, og revisor i DBwF 1981-84. Modtog KBU's 15 års fortjenstnål i 1989.

2 jyder, Torben Würtz og Maria Petersen blev bedste danske ved EM på henholdsvis 19. og 14. pladsen. Men - repræsenteret på den spillemæssige side var København i allerhøjeste grad. Grethe Larsen (t.v.) blev »bedste københavner« på 24. pladsen, og Lissie Carlsen sluttede som nr. 32, Martha M. Jensen 33 og Elsa Petersen som nummer 47. Der deltog 57 spillere på spindesiden.

Af de 132 deltagende herrer, sluttede Helge A. Larsen som nummer 43, Kaj Skarving som 44, Georg Jensen som 73, Ib Ibsen 77 og Jørgen Skriver som nr. 93.

Den første turnering, som lignede en landsomfattende, fik en afslutning, som kom noget bag på tidens specialister. Der blev spillet i 5-mands hold for både damer og herrer, sideløbende med den ordinære unionsturnering og i 2 zoner, øst og vest for bælteerne. SBU og KBU stillede med hver 2 hold, og medens det var forventet, at Sisu hos damerne blev den lokale finalist, så troede ikke mange på, at Mascot, som kom fra SBU, kunne klare Tel-Star, som var regnet for landets stærkeste mandskab. Men det

Dansk Bowling Forbund stod med det overordnede ansvar for afviklingen af europamesterskaberne i juni måned. Men det var københavnske bowlere og unionsledere, som tog det meste af slæbet. Bernt Hellström, Sverige vandt. Gaston Frimann, ligeledes Sverige, (t.v.) og Per Kittelsen, Norge, sørgede for en fuldendt nordisk triumf.

Verdens bedste europamesterskab

»Med den haltende, ramt af muskelforstrækning, 35-årige svenske elektriker, *Bernt Hellströms* imponerende sidste serie på 256 og flotte afslutning med 1693 i otte og sammenlagt 5725 i 28 serier, fik europamesterskaberne i juni i Rødovre Bowlingcenter, den bedst tænkelige afslutning.

Selvom den mutte, indadvendte og lidet talende svensker hurtigt i slutrunden havde gjort det klart for alle på de tæt stuvede tilskuerpladser i den overophedede hal og for TV-kikkerne i Sverige, Finland, Norge og Danmark, at her var mesteren, skabte han med sit eminente spil et uforglemmeligt punktum for de hidtil på alle måder flotteste europamesterskaber.

Hans sejr var, som den undseelige, beskedne 45-årige belgiske husmoder, *Nidina Kindermanns* mesterskab hos damerne, en sensation. Hellström var således ikke fundet god nok til at være med på det svenske fem-mands hold i den første mesterskabskonkurrence. Den jættestore svensker, som kommer fra Borlänge, måtte køre de seks første serier solo. Det fortrød svenskerne, for han præsterede 1216 og med ham i stedet for svageste svensker på holdet, var det blevet til sølv for Sverige i denne disciplin. « Det jydsk medlemsblad var begejstret!

Bowlingens internationale topledelse uddelte masser af laurbær til de danske EM-arrangører, og det var i stort omfang folk fra KBU, som varetog de mange, mange opgaver, europamesterskaberne naturligvis bestod af. *Ejben Henriksen* (turnering), *Karl Feldt* og *Helge A. Larsen* (teknik), *Ib Sparre* (indkvartering), *Egil Holm Nielsen* (økonomi), *Viggo Hansen* (banket), *E. Mac Lennan* (hallen) og *Kurt Christensen* (øverste chef). De var ganske vist »forbundsfolk« alle sammen, men i deres udvalg og komiteer havde de en række medarbejdere, som omtrent uden undtagelse havde licens i KBU, og som trak det store læs.

Den daværende forbundsformand, Kurt Christensen, strålede som en lille sol, da det hele var overstået, og alle, funktionærer og spillere, samledes til den afsluttende fest på Nimb. »Talrige har gjort en formidabel indsats,« sagde han. »De har ofret tid og penge på det store

kunne de gode sjællændere, som vandt zone 1 og oven i købet hjembragte det danske mesterskab ved i finalen i Herning at slå vinderholdet fra zone 2, Exodus, Århus. Gutterne - John E. Hansen, Ib Larsen, Alex Larsen, Werner Siwert og Jan Holst - udgjorde et frygtet team, som også sad på samtlige sjællandske rekorder. Sisu måtte tage til takke med 2. pladsen - for Lady Strike, Aalborg vandt de 3 serier med 14 kegler!

For sent

De københavnske repræsentanter fik sig en kold dukkert, da de mødte op til det årlige repræsentantskabsmøde i Dansk Bowling Forbund. Det foregik i Århus - og ak og ve - KBU'erne kom for sent! Så hjalp det ikke, at forklaringen var, at færgeren var forsinket, nej, »I må blive udenfor, til vi har afsluttet dette punkt« var forbundsformand Kurt Christensens besked til Helge A. og hans svende. Stor opstandelse. Hvad bildte de sig ind! Skal VI - fra den største, bedste, klogeste, mest progressive m.m. union stå udenfor døren? Ja, det skulle de altså, og først efter indgreb fra besindige repræsentanter, og andre beroligende tiltag, lagde adrenalinen sig i normalt leje - mødet kunne køre efter de planlagte retningslinier.

Om det var de indledende begivenheder, som gjorde, at så godt som alle de forslag JBU (som var kommet betids) stillede, blev nedstemt af KBU, skal være usagt. Men således blev det nemlig, og KBU havde jo majoriteten!

Ny i bestyrelsen

På årets KBU-repræsentantskabsmøde blev årets mange flotte sportslige præstationer fremhævet, men man måtte konstatere, at det var umuligt at få konkrete oplysninger om fremtiden for Rossini Bowlinghal. Ingen ville ud med sproget. Bestyrelsen fik en kraftig opbakning af de fremmødte repræsentanter »som fyldte en hel sal« - og ny i bestyrelsen blev Poul Abrahamsen, der afløste Ejnar Wendorf.

Jylland og København fik fornøjelsen af et være de første, som tærnede sammen i en ny turnering, Unionspokalturneringen kaldet. Det var det københavnske medlemsblad, som stod fadder til turneringen, der som deltagere havde alle 4 unioner med såvel herre- som damehold. Man spillede over en tre-årig periode 2 discipliner: for første gang i unionssam-

De to EM-landshold med godt med københavnere. Bagest fra venstre spilleudvalgsformand, Ib Sparre, Helge A. Larsen, Henning G. Petersen, Ib Ibsen, Georg Jensen, Jørgen Skriver, Kaj Skarving, de jydsk spillere, Torben Hansen, Knud Theis og Torben Würtz. Helt til højre Kurt Christensen. Forrest aalborgenser Maria Petersen og en stribe KBU'ere: Bodil Christiansen, Grethe Larsen, Martha M. Jensen, Lizzie Carlsen og Elsa Petersen.

forberedende arbejde, jobbet i døgndrift, slidt og slæbt med et forblødt humør. Intet er glippet. Mesterskaberne er forløbet som vi ønskede. Ingen forsinkelser - Ingen afbræk.«

Pressecentret, der som chef havde aalborgenser Eivind Samuelson, var en veritabel myretue, hvor op mod 40 udsendte medarbejdere fra østrigsk, belgisk, fransk, engelsk, svensk, finsk, spansk, norsk og dansk presse hamrede på skrivemaskinerne og telefonerede Europa rundt. Og Teknisk komite, som bl. a. tog sig af resultater og stillinger: Til trods for, at SAS-manden Karl Feldt i sidste øjeblik måtte flyve ind som leder, fordi Helge A. Larsen blev udtaget til det danske landshold, gik det hurtigt og gnidningsløst. Der var en velsignet ro over beregnerne og maskinskriversker, selvom jaget var hektisk og EDB'en ikke taget i brug.

De stormer frem

Jørgen Skriver og Lis Vendorff, begge Sisu, tog sig guld individuelt, da de første danske ungdomsmesterskaber blev afviklet. Det var et eksperiment der lykkedes, for deltagelsen var over forventning, og stemningen enorm her første gang, hvor de unge var delt ind i en pige- og en drengerække. I par dukkede et navn op på en spiller, der også kom fra Sisu. Hun hed Birgitte Lund, og vandt mesterskabet i par med Pernille Sparre, Rossini som makker, ligesom hun blev nr. 2 individuelt.

Den første landskamp for unge blev spillet mod Sverige og trods fint spil af landsholdet, der med 7 fra København og 1 fra Århus, også nærmest var at sammenligne med et byhold, blev det til et nederlag.

Alligevel var DBwF tilfreds: »Med dette danske ungdomslandsholds fine spil som baggrund og sammenholdt med de stadig oftere forekommende topresultater af helt unge, nyoprykkede seniorspillere, kan man for alvor se den nye generation i toppen af dansk bowling. Lad os håbe for dansk bowlings fremtid, at lederne i klubber, unioner og forbund nu viser sig i stand til lede disse talenter på en sund sportslig måde, således at vi ikke blot får en ny stab af individualister, men også holdspillere, der kan støtte og animere hinanden i det, der er hovedsagen i al holdidræt, team-work og kammeratskab«.

Et fantastisk år

»Det vil ikke undre, hvis 1969 bliver det år, som - hvis nogen en gang gider skrive bowlinghistorie - kommer til at stå som det mest betydningsfulde bowlingår.

Vi kom ganske vist ikke ind i Dansk Idræts-Forbund, og vi fejrede heller ikke så store internationale triumfer som året forud, men vi fik tid til at »sætte os«, og oplevede et par højdepunkter, som på lang sigt vil betyde mere end mange aner«, skrev en ung, forhåbningsfuld bowler i medlemsbladet.

Et af de områder, hvor året var knapt så fantastisk, set med KBU-øjne, var dog årets danske mesterskaber. For første gang slog provinsen igennem for alvor, og snuppede samtlige medaljer individuelt og i par.

Man skal høre meget

før øjnene triller ud af hovedet! Men KBK1940 formåede, hvad ingen anden bowlingorganisation tidligere havde haft særligt held med: at interessere hovedstadspressen (en hel kvart side i BT) og at skabe en landsomfattende og kraftig diskussion.

Anledningen var, at et af klubbens medlemmer, tillige med tre andre, var blevet udtaget til landsholdsudtagelseskampene. Nu var KBK 1940 ikke specielt vilde med disse udtagelser, som fandt sted over flere week-ends, og som ikke var helt omkostningsfrie for deltagerne. Så - de tre meldte afbud, medens den ene gerne ville være med! Klubben besluttede, iflg. BT, sig til, straks at ekskludere medlemmet, hvis han stillede op, og det fik den formastelige til øjeblikkeligt at melde sig ud og melde sig ind i en ny klub og for denne gennemføre landskampudtagelserne.

KBK1940 hævdede, at medlemmet ikke var blevet ekskluderet, men havde meldt sig ud frivilligt, men noget må der have været i gærde, for KBU's bestyrelse meddelte, at »KBK1940-spillerne indtil videre er blevet fritaget for deltagelse i landsholdsudtagelser, og at alle spillere i KBU er udelukket fra deltagelse på repræsentative unionshold indtil 1.7.1971. Endvidere vil klubben i gentagelsestilfælde blive ekskluderet af KBU«.

Nu var KBK'erne ikke sådan at bide skeer med. Så mon ikke, der var lagt op til et eller andet, når det årlige KBU-repræsentantskabsmøde (marts) skulle afvikles, og denne »dramatiske« sag skulle på? Her kunne dommen komme under debat, og da repræsentantskabet er unionens højeste myndighed, måtte den kunne ændres eller helt fjernes? Så frem med stemmesedlerne - repræsentanterne skulle enten svare ja eller nej til, om de gik ind for dommen, foreslog den dømte klub. De fik deres ønske opfyldt - afstemning og resultat: 30 sagde ja, den var god nok, 5 stemte nej og 5 foretrak ved at aflevere en pæn blank seddel, at de var ligeglade.

Noget helt andet var, at systemet med landsholdsudtagelsen var ved at have overlevet sig selv. Det var blevet indført for at imødegå den enorme kritik næsten enhver »normal« holdudtagelse var blevet mødt med tidligere, for når man spillede om det, og lod de bedste i en sådan kvalifikation komme på hold, så var der da ikke nogen, som kunne have noget at indvende. De udtagne tøffede land og rige rundt over div. week-ends, og fik ikke alle omkostningerne dækket. Det var man ved at være trætte af, så KBU lagde op til en både hurtigere og billigere afvikling af udtagelserne.

Med et driftunderskud på 1600 kr., som skyldes faldende indtægter, var det ikke svært at motivere en kontingentforhøjelse fra 20 kr. til 25, og på mødet blev samtlige bestyrelses- og spilleudvalgsmedlemmer

menhæng med 5-mands hold og derudover »det sædvanlige«, 8-mands hold. Vinderen af de enkelte discipliner fik 2 points, og den union, som havde det højeste antal points, blev tildelt kampens 2 matchpoints, som var de endeligt tællende. KBU sikrede sig i den første kamp de 2 attraktive matchpoint ved at besejre JBU i samtlige discipliner, med undtagelse af den der blev spillet mellem JBU's og KBU's 2. hold for 5 spillere.

En hal til

SAS stod bag opførelsen af en nyt hotel-center på Amager, Globetrotter, og da der var stor interesse for bowling - også i det Scandinaviske selskab - blev hotellets kælder indrettet med 8 nye bowlingbaner af fabrikatet AMF.

Faciliteterne i og omkring den lille, men hyggelige hal, var der ikke noget i vejen med.

Klaus Müller, Vesttyskland slog i finalen Henry Tan, Singapore, da Rødovre Bowlinghal igen var i centrum internationalt. Denne gang fordi, verdensfinalen i den turnering, som nu blev kaldt World Cup, blev spillet her. Dansk repræsentant var Kaj Skarving, i et arrangement, som igen blev kørt af folk fra KBU. »Er vi ikke over en bred front så gode til selve spillet, så har vi, i hovedsagen i København, nogle mennesker, som efterhånden har udviklet en ganske enestående evne til at få store arrangementer til at køre. Evnen i den retning kan imidlertid ikke udfoldes, hvis ikke de kombineres med en enestående interesse og en sjælden vilje til at ville ofre tid og kræfter på, at opgaverne løses. Adskillige af de implicerede har ofret hele ugen på sagen - dag og det

meste af natten«. Det var da et skulderklap, der var til at forstå.

World Cup var kun for herrer - afløste den hidtidige Coca-Cola turnering, og havde AMF som initiativtager og sponsor.

6 baner mere

Bowlinghallen på Islands Brygge, som dels var blevet overtaget af Aage Christensen og dels havde fået navnet »Ved Kajen«, havde lige nøjagtigt plads til 6 baner mere. Dem hentede man så i Karolinelund, Aalborg, hvor de var blevet til overs, og et indvielsesstævne samlede stor tilslutning, ikke mindst på grund af en stor, samlet præmiesum men også derved, at der blandt dem, som ikke blev placeret, blev trukket lod om en lang række opmuntringspræmier.

450 med i KM

Ikke mindre end 450 spillere fandt det attraktivt og ulejligheden værd, at forsøge at blive københavnske mestre. Det blev derved det hidtil største mesterskabsarrangement i KBU.

Igen blev der mulighed for at indbyde de unge til kampen om Dansk Bowling Forbunds ungdomsmesterskab. Der blev spillet i en pige- og en drengerække, og en ung dame ved navn Birgitte Lund, Sisu, sikrede sig pigemesterskabet såvel individuelt som i par - med Lis Wendorff, samme klub, til at hjælpe sig her. Anders Larsen, som spillede i SBU, vandt drengenes række individuelt. I par blev han ligeledes vinder sammen med Carsten Andersen.

Den sidste landsturnering under den »gamle form«, blev vundet af CKC hos damerne. Holdet, som var frygtet overalt, bestod af Joan Højer Andersen, Elsa Petersen, Alice Juul-Jensen, Grethe Larsen og Lilly Bargholtz, og de vandt uden besvær finalen over Exodus, Århus, hvis herrerhold tog revance og vandt over Sisu.

Tvangsudskrivning?

Endnu et nyt tiltag så omend med besvær, dagens lys. Hidtil havde bestyrelses- og spilleudvalgsmedlemmerne i unionen, været på opsyn, når der var turneringskampe i de efterhånden 4 haller, der lå i området. Det kunne af gode grunde ikke blive ved, så repræsentantskabsmødet i KBU vedtog, at indføre en såkaldt »turneringslederordning«, hvor de på mødet deltagende klubber regnede med, at man sagtens

genvalgt. Mødet varede 2 dage, selvom der kun var afsat en aften, og det skyldes ikke mindst, at der »vist nok for 4. år i træk« forelå omfattende lovændringsforslag fra forbundet.

Første holdmedaljer ved NM

Et nyt landshold, hvor 75% af spillerne var fra KBU, hentede for første gang ved et NM, holdmedaljer hjem til det lille dronningerige. Både i disciplinen 4-mands hold, 3 serier AM og i den store, 8-mands hold, 8 serier EU, blev det til sølv for de hvide - for den farve havde holdets bluser - da mesterskaberne blev afviklet i Tammerfors, Finland. »Man kommer ikke uden om, at disciplinen er en fejende afslutning på alle mesterskaber. Også her, hvor de danske tilskuere var i den syvende himmel i 2 og en halv time. Svenskerne var der ikke noget at gøre ved - de er jo også europamestre - men der, hvor det skulle være en kamp om 3. pladsen mellem Danmark og Norge, så blev det en om 2. pladsen mellem Finland og Danmark«, fortalte en begejstret udsendt redaktør af medlemsbladet, Bowling Journalen.

Holdet, *Helge A. Larsen, Henning G. Petersen, Carlo Lindstrøm, Jens Chr. Jørgensen, Torben Würtz (JBU), Leif Pedersen (JBU), Henning Petersen og Georg Jensen* gjorde holdleder *Leif Hansen* stolt og glad. Damerne kom i samtlige discipliner udenfor medaljerækken ved den pågældende begivenhed.

Første DM under DIF

Dansk Bowling Forbund blev optaget i Dansk Idræts-Forbund efter flere forsøg og ikke helt uden en rynken på brynene. Der var nemlig kun 28, som stemte for, 22 var imod og 5 stemmesedler blanke, da det skulle afgøres i DIF. »Med optagelse af bowlingsporten, er der indført en ny praksis i dansk idræt«, fremførte nogle, uden at det dog nogensinde kom frem, hvad man mente med det.

Men optagelsen var en kendsgerning, og Rødovre Bowlinghal var stedet, hvor de danske bowlere for første gang skulle kæmpe om »de rigtige« medaljer, mesterskabsplaketterne fra DIF. Hvilket DM blev

Det er en KBU'er!

Det var langt fra lykkedes at skabe de endegyldige rammer omkring bowling-sportens organisationer. Så de arme repræsentanter måtte igen igennem et stak love eller ændringer til de bestående, da årets landsmøde fandt sted i Odense. På et tidspunkt skulle en af deltagerne træde af på naturens vegne midt under de alvorlige lovbehandlinger, og da han kom ind igen, havde dirigenten ordet: »Er der nogen imod?«. Det var der mange der var, blandt andet to unge JBU'ere, som sad lige ved indgangen. »Hvad stemmer I om?« »Aner det ikke, men det var fra KBU!«

TIL VM I USA

Efter nogle forrygende udtagelseskampe, der kun var for folk med stærke nerver, fandt man frem til, hvem der skulle på de landshold, som dansk bowling kunne sende til VM - så langt væk som Milwaukee i USA. I første omgang var der økonomi til ialt 8 spillere, og forbundsledelsen bestemte, at af disse skulle de 6 være af hankøn. Til stor fortrydelse for mange af de kvindelige bowlere, blev det også 2 herrer, som fik de to pladser mere, der blev mulighed for, ved at Texaco gik ind med en sponsorer.

KBU var - næsten sædvanen tro - rigt repræsenteret, for efter de gruppevækkende kampe, placerede Harry Jensen, Georg Jensen, John Thomassen, Helge A. Larsen og Ib Ibsen sig og fik følgeskab af Joan Højer Andersen og Lillian Christiansen.

De fik alle en oplevelse for livet da det gik løs, og fik iøvrigt følgeskab til det fremmede af Karl Feldt, Ejben Henriksen og Kurt Christensen.

»Er dansk bowling forbeholdt herrer« spørger Vibeke Jarlstrøm harmdirrende i et læserbrev:

»Det kan ikke kun være mig, der mener, at dansk bowling efterhånden er en noget ensidig forestilling, idet den tager mere og mere form af efterhånden kun at beskæftige sig med herrerne. Dette gælder forbundet, unionerne og såmænd også hallerne. Stævner, udtagelser og mesterskaber bliver, med få undtagelser, lagt op til herrerne, med damerne som en underordnet deltager.«

»World Cup har danske bowleres store interesse, samtlige haller i Danmark arrangerer store indledende runder med masser af dejlige præmier, - VI FIK LOV TIL AT OVERVÆRE DET!«

DBwF's udtagelseskommité udtog i sæsonen 70/71 et 5-mands hold, der skulle repræsentere Danmark i Europa Cup. I dette stævne kunne vi damer desværre ikke opfylde vor tildelte mission - ROLLEN SOM PUBLIKUM - da det var i Holland det foregik.

Stor overskrift i det jyske bowlingblad: »Nerverne slog klik hos Georg Jensen, da han stod med det ene ben i USA«, men som damebowler kommer det jo ikke mig ved (udover at jeg kan glæde mig over Georgs succes), idet stævnet hedder Gillette Cup, hvor damer har nix adgang! »Sidst, men ikke mindst, må man kalde VM

Afgørelsen faldt, da KBU vandt rub og stub i opgøret mod JBU, og sikrede sig alle kampens points. *Jonna Lind, Ilse Rasmussen, Joan Højer Andersen, Lillian Christiansen, Bodil Christiansen, Elsa Petersen* og helt bag ved, *Alice Balling* samt foran *Vibeke Jarlstrøm, Bodil Hansen* og *Martha M. Jensen* og *Per Nybro Christensen, Ove Larsen, Poul Erik Petersen, Georg Jensen, Flemming Buchardt, Bill Kennedy, John Thomassen* og *Carlo Lindstrøm* stod for bedriften her til sidst - en sand triumf på det mere lokale var hjemme.

Ungdommen spillede også - og også her vandt KBU med overbevisende cifre.

Men - der var stillet adskillige spørgsmålstejn ved, om man skulle fortsætte unionskampene i den form, de havde. Tre gange årligt skulle hver union ud i kamp, og da der var 2x10 spillere samt deres ledere med hver gang, var det både besværligt og, ja, halvkostbart. Det sidste betød mere og mere for unionerne, som ikke havde for meget at rutte med.

Der skulle endvidere startes en »rigtig« landsturnering, hvor 1. divisionerne var dækkende for hele Danmark, og så kom man heller ikke uden om, at noget af gejsten fra de første år var gået af Sct. Gertrud. Den omstændighed, at unionskampene hverken talte med her eller der, virkede ej heller inspirerende. De kunne være så inderligt ligegyldige for spillere med ambitioner - bortset fra, at det da altid var rart at træffe bowlingkammerater fra de andre unioner.

Altså kort og godt, mente nogle: »Den sportslige berettigelse var ikke særligt iøjnefaldende, og de mange penge, unionerne måtte ofre, kunne anvendes til mere fornuftige formål«.

The Flintstone Family

I forbindelse med festlighederne omkring 75-året for stiftelsen af Dansk Idræts-Forbund, var organisationens medlemmer, de forskellige specialforbund, indbudt til at præsentere deres idræt ved en størstilet opvisning i KB-hallen. Københavnske bowlere, *Georg Jensen, Mogens Hansen, Inge Holm og Annie Klink* »tog kegler« hos det talstærke publikum med det indslag, de havde valgt. I TV huserede The Flintstone Family, og denne families selvbestaltede overhovede, Fred (og hans tydelige problemer når han besøgte bowlingbanen), inspirerede de 4 KBU'ere i deres show. Dagspressen karakteriserede indslaget som aftenens absolut bedste og mest fantasifulde.

udtagelsen en herre-triumf, idet Danmark skulle repræsenteres af 8 herrer og 2 damer - det var, hvad man fra DBwF kunne forsvare - rent økonomisk.

»Jeg har skrevet dette, for at få det forhold, der i dag eksisterer i dansk bowling, hvor damerne bare spiller med som en sideordnet faktor i stævner og mesterskaber, når der vel at mærke er baner og tid til at putte dem ind, ordnet, således at vi føler, at dansk bowling også er for DAMER!«

»Forholdene« er ændret nogenlunde i retning af det, Vibeke Jarlstrøm skældte ud over.

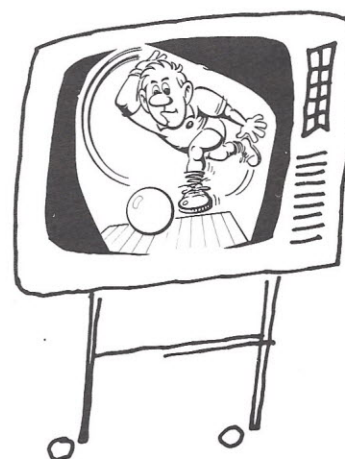
Flest mulige strikes

Ikke mindre end 7 af ungdomslandsholdets 9 spillere, kom fra KBU/SBU da Sverige og Finland var modstanderne i årets dyst i Aalborg. Resultatet blev en samlet 2. plads, efter Finland, men foran arvefjenden, Sverige. De 7, *Per Carlsen, Anders Larsen, Carsten Andersen, Henning Petersen, Flemming Damstoft, Kaj Hansen og Jan Donde* blev enige med deres leder, *Ralf Donde* om, at taktikken gik ud på, at slå så mange strikes som muligt.

De første »rigtige« instruktører

Igennem årene havde der vist sig et betydeligt behov for at blive instrueret på den rigtige måde. I særlig grad var de helt unge begyndt at røre på sig desangående, men også i andre årgange, meldte der sig et større og større kor, med ønske om at få uddannet instruktører udi bowling-sportens svære kunst.

Hidtil var instruktionen foregået på en lidt lemfældig måde. Uden nævneværdig organsiation, og i det store og hele efter de forhåndenvæ-

»Super moderne instruktionsanlæg taget i brug i Rødovre Bowlinghal«

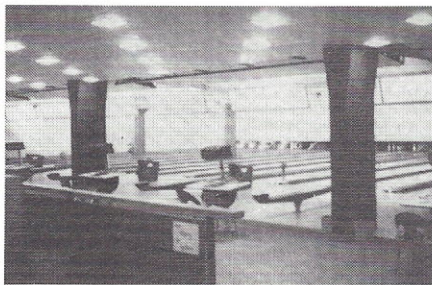
»Et af de hidtil mest spændende skridt i retning af bedre instruktion, er taget i Rødovre Bowlinghal, som har anskaffet sig et avanceret udstyr, der - rigtigt anvendt - vil kunne højne standarden hos enhver bowler. Det er et såkaldt »Video TV og Båndoptageranlæg«, der i al sin enkelthed virker på følgende måde: Der optages et bånd visende f.eks. en spillers tilløb og kast, og dette bånd kan senere afspilles, evt. koblet til lyd, og på TV-skærmen kan spilleren se sine fejl, og dermed være meget nærmere på at få dem rettet«. Teknikken havde holdt sit indtog, og blev behørigt omtalt!

6 mands hold

Efter at have kørt unionsturneringen med 8-mands hold, gik KBU over til 6-mands hold i samtlige rækker. Når det blev tilfældet, skyldtes det, at man forventede, at den nye Danmarksturnering skulle spilles netop med 6-mands hold, og KBU-ledelsen skønnede, at det var en god idé, at vænne spillerne til dette nye.

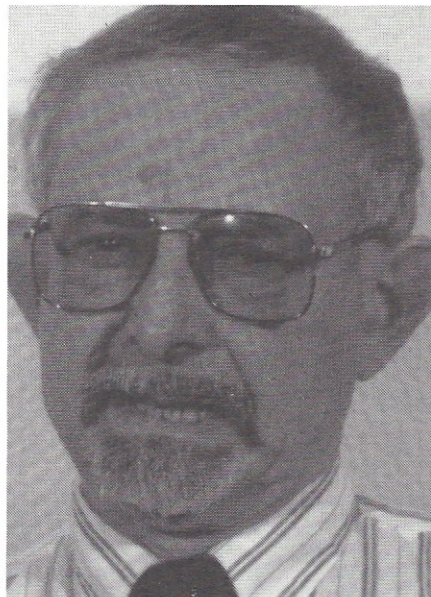

Det årlige »Egern«, som halejerforeningen uddelte, tilfaldt Helge A. Larsen, som af Mac. Lennan fik overrakt trofæet ved DM i Aalborg. Det var Helges indsats, primært som KBU-formand, som lå til grund. På spillersiden blev Birgitte Lund hædret med et tilsvarende trofæ, som ved nærmere eftersyn ser ud til at være en pokal!

»Som tidligere omtalt, lovede ledelsen af Københavns nye bowlinghal, Rossini, at færdiggøre bowlinghallen hurtigst muligt, og i det mindste inden unionskampen mellem KBU og JBU. Nu er man i vore dage ikke forvænt med, at givne løfter tages særligt alvorligt, ej heller selvom de er skriftlige, men det skal siges til indehavernes ros, at de har overholdt deres forpligtelser. Hallen er nu færdig, og byder på meget, meget fine forhold for både spillere, klubber og union«.

Efter branden opstod Rossini af fugl phoenix med 16 Brunswick baner og 7 keglebaner, ligesom hallen stillede kontorlokaler til rådighed for KBU.

Ralf Donde (f. 1932). Medlem af Hook fra 1966, blev formand samme år. Senere medlem i Smut 79. Suppleant til KBU's bestyrelse 1967, trådte ind samme år p.g.a. frafald. Fik ungdommen som speciale. Ungdomsleder 1968. Fratrådte KBU 1971 for at hellige sig arbejdet i DBwF, hvis ungdomsleder, idrætsleder og UK-formand han har været. I 2 år formand for Rødovre Bowling Alliance. Modtog hallernes Egern 1970 for sit arbejde med ungdommen, i 1976 DBwF's hæderstegn i guld og KBU's 15 års for-tjenstnål 1982.

Tilskud fra sognet

Det går langsomt - men noget sker der dog. Loven om fritidsundervisning og fritidsvirksomhed for børn og unge, som var blevet vedtaget i 1968, havde så sandelig også noget med bowlingsporten at gøre. Men »alt for få benytter sig af muligheden for at få en væsentlig part af banelejerne for unge op til og med 25 år, dækket«, mener ungdomsleder Ralf Donde. Selv havde han en finger med i spillet, da bowlingklubben Hook fik bevilget 3000 kr. til dækning af baneleje af Rødovre kommune.

KBU'ere i front

Henning Petersen, SBK blev dansk bowlings repræsentant ved verdensfinalen i World-Cup, der fandt sted så langt væk som i Hong-Kong. Joan Højer Andersen, CKC genvandt sit danske mesterskab, og blev dobbeltmester ved, sammen med Elsa Petersen fra samme klub, at få guld i par. Birgitte Lund, Sis, gentog ligeledes sejren i årets ungdomsmesterskab, ligesom hun blev nr. 1 i par med Yvonne Pagel som makker.

I pokalturneringen for 5-mands hold stod der igen CKC på dem, der modtog guldmedaljer hos damerne, medens Center vandt hos herrerne.

Ejnar Wendorf blev atter indvalgt i KBU's bestyrelse, efter at have holdt en pause på et par år. Han satte sig på sekretærposten, og var i forvejen pressesekretær både i DBwF og KBU. Han har dermed fået nok at se til, »men han er så rutineret på alle poster, at arbejdet vel falder ham lettere end det vil gøre for så mange andre«.

BOWLEREN

1. 6. januar 1972 1. årg.

OBLIGATORISK MEDLEMSBLAD FOR BOWLINGSPORTEN I DANMARK

725 spillede julestævner i Danmark.

Overalt i Danmark fejrede bowlingpillerne jul på den bedste måde: ved at bowle! Og det blev til over 725 starter i de forskellige stævner, hvoraf det første landsblad bringer referater og hovedresultater fra dem alle. Det store antal starter er rekord for julestævner, og nævnt de, der blev afholdt i Jylland var velbeholdte.

Her ses en af vinderne, John Hansen, Maastricht/SBU, som vandt herre A på Sjælland med det fremragende resultat: 828 på 4 serier, men han var ikke den eneste, som kom over 200 i gennemsnit. Læs mere inde i bladet.

At blive udsat for diskvalifikation, når man spælt mener at have højest spærligt korrekt, er ikke til at bære. Men hvis reglerne er til at misunde, eller måske alle forfalte en situation træner måske noget. Læs side 3, hvor vi kan lige om det.

Formelt ved at sammenlægge det jyske og det københavnsk/sjællandske medlemsblad, kom der en landsblad på gaden. »Bowleren« blev navnet, og det udkom hver 14. dag i sæsonen, eller 20 gange årligt. Straks fra starten blev der oprettet lokale redaktioner, og fra KBU-området varetog Jørgen Højager interesserne, især når det drejede sig om de voksne, medens Jan Donde påtog sig at redigere ungdomsstoffet m.m. Begge blev jo senere forbundsformænd, så hvis du ønsker dig en karriere indenfor bowling, så læg ud med et blad!

»Hvis nogen ser en eller anden fordægtig person luske rundt i en af vore bowlinghaller i den kommende tid, medbringende en Dick Weber kugle, sort med nummeret 2969 og initialerne HMF, så ring omgående til Hans Fauerholt, tlf. SØ 830«.

Hans Fauerholt var så uheldig, at alt hans bowlingudstyr, incl. kuglepen, var blevet fjernet fra hans bil - ironisk nok, medens han selv var til møde i forbundets forretningsudvalg. Hans klub, BBK tabte imidlertid ikke

De første 23 rigtigt uddannede instruktører, var alle fra KBU. Her er de fleste med samt deres ledere. Forrest fra venstre: instruktør Gösta Zellén, Jørgen Skrifer, Jan Donde, Børge Christiansen, Annie Klink, Lillian Christiansen, Sten Gustafson, Leif Christensen, Bent Holst Rasmussen, Ralf Donde, Kenneth og Maibritt Christensen, Jørgen Sauning, Ebbe Lindboe, Solveig Øelund, Ilse Holst Rasmussen, Karl Kristensen, Jørgen Tipper, Lisbeth Garnum, John Larsen, Leif Madsen, Jonna Odér og formanden for IKK, Grethe Larsen. Hans Åge Mortensen fik også diplommet, men var ikke til stede da dette foto blev taget!

rende søms princip. Dermed ikke sagt, at de første, som forsøgte sig i den svære brance, gjorde det dårligt, men system i tingene var der ikke meget af.

Det måtte man se at få gjort noget ved - så den første model for, hvad der skulle til for at få lov til at kalde sig »uddannet DBwF-instruktør« blev forelagt. En betingelse var først og fremmest, at de interesserede gennemgik grundkursus 1 og 2 i Dansk Idræts-Forbund, og så sluttede med forbundets eget kursus.

»En mængde bowlere har i det sidste års tid deltaget i DIF's grundkursus 1 og 2. 23 bowlere holdt fast og meldte sig, da Instruktions- og Kursuskomiteens formand *Grethe Larsen* indbød til DBwF's specialkursus 1, hvor underviseren hed *Gösta Zellén*. De 23 elever fik en fantastisk instruktion i at give andre instruktion, og havde blandt andet besøg af en psykolog, der fortalte lidt om måden man bør undervise på, og hvordan man bør ignorere eventuelle dumme spørgsmål under vejs«.

»Ved afslutningen viste DBwF's sekretær *Ejben Henriksen* sig himself. Ejben, som er den ivrigste forkæmper for organiseret instruktion i dansk bowling, kunne komme med forskellige ting angående administrationen af disse nye instruktører«.

Grunden var lagt - senere kunne disse 23 først uddannede lærere deltage i specialkursus 2, der var lagt an på udvidet instruktionsteknik, som også kunne være til gavn for mere avancerede bowlere.

Samtlige disse 23 instruktører var fra KBU!

Alle bowleres drøm gik i opfyldelse

I hvert fald for *Flemming Buchardt*, B64. Han slog som den første i landet, en 300-serie i en »officiel« kamp og »da 300-serien i fjerde serie var

modet af den grund, men kunne overbringe KBU kr. 611,00 sidst på året. Beløbet var det overskud, der var blevet ud af klubbens jubilæumslotteri, og var øremærket til ungdomsarbejde.

Kaj Endahl var eneste nye mand i KBU's bestyrelse efter det årlige repræsentantskabsmøde. Kaj Endahl var formand for Dino, og medlem af licenskomiteen i DBwF.

Repræsentantskabet kunne iøvrigt konstatere en betydelig medlemstilgang til KBU, faktisk på over 20%, for første gang i mange år, mødte unionen med et regnskabsmæssigt overskud og der var rekordtilmelding til årets KM - omkring 685 ville være med.

Overskuddet skyldtes ikke mindst det tilskud, der tilflød unionen via andelen af tipsmidlerne. Efter nærmere bestemte retningslinier, var man - noget imod forbundsledelsens hensigter - blevet enige om en fordelingsnøgle, således at unionerne også nød godt af nogle af de penge, DBwF modtog fra DIF.

Sidst på året måtte KBU trække den valgte suppleant, Bent Holst Rasmussen, ind i bestyrelsen. Han skulle »først og fremmest aflaste ungdomslederen, Ralf Donde, som jo også er stærkt engageret i DBwF.«

Ved ungdomseuropamesterskaberne, som blev afviklet i London, blev det til sølv i par ved Jan Donde og Flemming Damstoft. Det var nærvæd og næsten i andre discipliner, men vore unge blev hele tiden overhalet enten af svenskerne eller englænderne. Holdet havde en pige med - og bestod af John Sørensen, Aalborg, Jan Donde, Flemming Damstoft, Arne Jensen, Birgitte Lund og Lars Hornung, Frederikssund. Holdleder var ungdomsleder Ralf Donde.

Sparer tid og penge

Tiden var løbet fra unionskampene i den oprindelige version. Det stigende pres, som der lå på unionernes bedste spillere gjorde det i realiteten umuligt, også at

finde huller til 3 gange årligt at skulle afsætte en week-end til dyster mod kammeraterne fra de andre unioner. Og da man også fandt, at omkostningerne var blevet for store, det var nemlig blevet mere almindeligt, at spillerne fik dækket alle udgifterne, var tiden inde til en ny form for unionskampe. Premieren fandt sted i slutningen af 1972, og den nye hal, Rossini fik æren.

Alle unioner mødtes - og i 2 discipliner, 5-mands hold, 3 serier AM og 8-mands-hold, EU, og der var endvidere tale om, at man tog hul på en ny omgang i den såkaldte »Unionspokalturnering«.

Vinderholdet i de enkelte discipliner, fik 4 points, nr. 2 fik 3 o.s.v., og til alles overraskelse løb JBU af med den første aktie af de udsatte pokaler hos herrerne, medens damerne fra KBU klarede skærene hjem i sidste øjeblik.

Ulla Frederiksen og John Thomassen tog sig kærligt af de danske mesterskaber individuelt. DM fandt sted i Frederikssund og havde hos parrene KBU'ere på 1. pladsen et af stederne: Connie Buchardt og Jannie Nielsen, Starlet. Der var rekorddeltagelse ved årets DM. Hos de unge fortsatte Birgitte Lund, Sisu sin enestående sejrstrække: Nr. 1 hos pigerne individuelt og i par igen sammen med Yvonne Pagel, ligeledes Sisu. Per Carlsen, SBK vandt ynglingenes langlemmede dyst - også han i begge discipliner. I par rakte Bjarne Uhrslø, Center, ham en hjælpende hånd.

Endnu et tiltag

Ledelserne i de 4 nordiske hovedstæders forbund var blevet enige om, at forsøge med en indbyrdes match, og det skulle foregå i København, hvor Rossini igen var rammen om et større arrange-

en realitet, begyndte telefontrådene fra bowlinghallen Ved Kajen på Islands Brygge at gløde. Halledelsen lagde ud med at informere AMF i Sverige, og da Flemming efter de 6 serier forlod banerne, fik han øjeblikkelig overrakt en stor buket blomster af Ved Kajen's daglige leder, Lise Christensen, som samtidig kunne bringe en lykønskning fra AMF og en meddelelse om, at et guldur ville tilsendt ham snarest. Også fra klubbens side overrækker man Flemming en gave til erindring om dagens resultat.

B64 spillede i en 2. divisionskamp mod BKB36 og vandt da denne med nydelige cifre. Flemming Buchardt opnåede i de seks serier 1270, snit 211.

Ros til ungdomsklub

»Ris er man næsten sikker på at få, når noget ikke bliver gjort godt nok, men dette lille indlæg skal kun være ros til ungdomsklubben SBK, som for nylig har afholdt andespil i Ved Kajen. Det var en fornøjelse at se den sikkerhed, præcision, energi m.m. som de unge udviste, man skulle tro, de havde prøvet det mange gange før. Det er et godt initiativ og et godt stykke arbejde for klubben. Ulrik og Tove Ulrichen«. Et begejstret par, med interesse i banko, fik afløb for deres glæde.

På mange måder var der tale om en usædvanlig klub, som blev startet af nu afdøde Ejner Damstoft.

»SBK, som er forkortelsen for Sundby Bowling Klub, blev startet i november måned 1965, og er altså i disse dage 7 år gammel som klub. Dengang var klubbens ældste medlem blot omkring 15 år gammel. Dis-

se drenge, hvoraf de ældste altså nu er 22 år, har lært bowling som den skal læres, og som den skal spilles. De har fået det rette grundlag at starte på og i de senere par år har resultaterne heller ikke ladet vente på sig», konstaterede den københavnske ungdomsredaktør.

SBK'erne var frygtet overalt, hvor de mødte frem. De havde folk med på snart sagt alle repræsentative hold, og slog rekord efter rekord. Nogle af dem der var med i dette flotte show, *Per Carlsen, Tommy Klinskov, Henning Petersen og Flemming Damstoft*, kom man i årene fremover til at møde overalt, hvor der blev spillet god bowling.

30 kampe uden nederlag

Bowlingklubben Hook stod for en flot præstation. Klubbens bedste herrehold præsterede at vinde 30 turneringskampe i træk, og rykkede op i 4 sæsoner efter hinanden. Af de sidste 40 turneringskampe, havde Hook kun tabt én, og det var 4 sæsoner siden! Holdet for 1972 bestod af nederst fra venstre: *Jan Donde, Sten Gustavson, Ernst Nøddegaard, Gert Engelhardt, Leif Mikkelsen og Niels Lund*.

ment. Når man foretrak denne hal, hang det sammen med, at der var opført et relativt stort hotel på den selvsamme grund, hvor også hallen var beliggende. Meget praktisk, når der var mange gæster!

De københavns damer reddede æren ved at score 10 matchpoints ud af 12 mulige, men herrerne satte det hele til, så det sammenlagt kun blev til en 3. plads. Men hele stævnet blev så stor en succes, at man på stedet blev enige om, at det skulle fortsætte på skift i de fire hovedstæder.

For 3. år i træk blev CKC vinder af den landsomfattende turnering for 5-mands hold. CKC var tiden ubestridt stærkeste dameklub, og holdet, som sejrede i finalen i Globetrotter, bestod af *Grete Larsen, Addy Sparre, Alice Balling, Elsa Petersen og Joan Højer Andersen*.

Sidstnævnte var forøvrigt også Danmarks repræsentant på damesiden ved World Cup verdensfinalen i Hamburg, hvor AMF havde bøjet sig for de krav om ligeberettigelse, som bla. var blevet fremført af *Vibeke Jarlstrøm* her til lands. For første gang var der damer med i den store, verdensomspændende turnering.

Nyt lands(by)hold

Det damelandshold, som skulle repræsentere Danmark ved årets nordiske mesterskaber, kom til at bestå udelukkende af spillere fra KBU. *Bodil Christiansen, Elsa Petersen, Bodil Hansen, Lizzie Reuss, Lillian Christiansen, Birgitte Lund og Joan Højer Andersen* blev ledsaget af *Grete Larsen*, da NM kørte i Malmö. Resultatet var - set med danske øjne - ikke noget at prale af, hverken for damernes eller herrerne vedkommende.

En fløv historie

Ejben Henriksen var som regel dirigent på repræsentantskabsmøderne i KBU. Også denne gang, hvor han spillede ud med en overraskelse lige til at begynde med: han formidlede en tilkendegivelse af, hvem der i grunden hjemme i klubberne havde gennemdrøftet KBU's materiale til dette møde. Resultatet skulle han bruge til en »privat statistik«. Den spontane håndsoprækning var ikke særligt flatterende: blot 6 klubber - eller 10% af de fremmødte - tilkendegav, at de havde været tingene igennem. Måske var klubbernes ringe forberedelse grunden til, at mødet trak lidt ud. Først hen af 3-tiden, om natten vel at mærke, var man færdige, selvom den nye teknik holdt sit indtog. SBK mødte nemlig op med en båndoptager, hvis optagelser - forsikrede klubbens repræsentanter - udelukkende skulle anvendes til internt brug i klubben. Det var nu godt nok noget underligt noget, mente KBU-ledelsen, men da ingen af repræsentanterne havde noget imod dens tilstedeværelse, fik de unge fra SBK lov til at tænde for apparatet. Om der så var nogle, som gad høre båndet bagefter, melder historien ikke noget om! Bestyrelsen blev iøvrigt genvalgt over hele linien, idet den indkaldte suppleant, Bent Holst Rasmussen, fik det blå stempel.

Klub får lokale

»Hvorfor skal det være forbeholdt store idrætsforeninger at have eget lokale, hvor medlemmerne kan hygge sig og være sammen efter de sportslige præstationer?«, spørger BBK sig selv. Svaret må have været »det skal det heller ikke«, for klubben lejede sig ind i en mindre lejlighed på Valby Langgade. »Vi synes, at forholdene i bowlinghallerne er utilstrækkelige til at kunne stimulere et klubliv i den forstand, vi ønsker at dyrke det«, udtaler klubbens formand, Hans Fauholt. Det var nu ingen kritik, for formålet med lokalerne i bowlinghaller, dækker de behov, hallerne har for lokaliteter, men ikke et behov for klubliv, mente Hans Fauholt.

En stjerne fødes. Eller rettere: døbes. For allerede som ungdomsspiller viste hun særlige anlæg for det lille spil man kalder bowling, senest i år, hvor hun fortsatte sine ungdomsmesterskaber. Dobbelt op igen, nu hvor hun var blevet ynglingespiller, og i par igen med Yvonne Pagel. Hendes navn, Birgitte Lund, dukkede op overalt. På udvalgte hold, på ranglister og andre oversigter, ved DM'er, KM'er og alle andre M'er

Der stod KBU på det hele

Den første »rigtige« Danmarksturnering blev en kæmpesucces for de københavnske hold. Turneringen blev afviklet med en landsdækkende 1. division og 2. divisioner henholdsvis øst og vest for Storebælt, og vinderne af 1. divisionerne var danske mestre, hvilket medførte, at de blandt andet fik overrakt mesterskabsplaketter fra Dansk Idræts-Forbund.

Dem kunne SAS-damerne hænge om halsen. Lidt overraskende sluttede dette velspillende hold som nummer 1, og for at understrege den københavnske dominans, besatte CKC, Sisu og Hellerup de næste pladser. SAS satte kun 4 points til, og *Bodil Christiansen, Jonni Hasse, Kirsten Vedum, Lillian Christiansen, Vera Olsen og Lizzie Reuss*, skrev sig ind i bowlinghistorien som vinder af den første Danmarksturnering.

Helt uden konkurrence og helt efter det forventede, blev det Sisu's stærke herrehold, som vandt DM, selvom det blev til 3 nederlag under vejs. Med 22 points og en bunke kegler, var 1. pladsen imidlertid suveræn foran Viking, Århus. Også turneringen for 5-mands hold fik Sisu som vinder, og holdet, *Helge A. Larsen, Svend Jarlstrøm, Kaj Skarving*, holdleder *Bent Olsen, Søren Jensen og Georg Jensen* syntes uovervindelige. Denne landsomfattende cup-turnering blev for damernes vedkommende igen vundet af CKC, som tilsyneladende havde patent på et eller andet stort hvert eneste år.

Grus i maskineriet

Den velsmurte maskine der hed Dansk Bowling Forbund fik grus i maskineriet. Pludselig og uden varsel fratrådte forbundets formand fra starten, *Kurt Christensen*, og repræsentantskabsmødet i april måned fik en noget anden drejning, end man havde ventet. Det foregik på Damhuskroen, hvor man efter bedste evne forsøgte at komme igennem - og helst også løse - den hidtil største krise i dansk bowling. Kurt Christensens officielle forklaring på sin bratte afgang var »depression over forholdene« - men nærmere kom man ikke - endsige, hvad det var for nogle forhold han var ked af.

For at føje spot til skade kunne det konstateres, at kun ét medlem af det tilbageværende forretningsudvalg, kassereren *Egil Holm*, umiddelbart ville fortsætte, så alt i alt: en værre redelighed.

Bowlingforbundet stod overfor to store opgaver: der skulle være Europamesterskaber i Dublin, og Nordiske mesterskaber i København. Så for at klare den situation, indvilgede KBU-formanden, *Helge A. Larsen* i at »tage 6 måneder«, men først efter, at der var givet dispensation for lovenes regler om, hvor længe man er valgt, og at ingen medlemmer af FU samtidig kan være medlem af en unionsbestyrelse. Endvidere stillede Helge A. en liste op over, hvem han ville have med sig i forretningsudvalget, for »hvis der ikke bliver valgt et FU, som kan arbejde, og arbejde koncentreret og effektivt, så skal jeg ikke nyde noget.«

Helge fik sin vilje, og det nye forretningsudvalg - alle valgt for 6 måneder - kom til at bestå af disse håndplukkede personer udover formand og kasserer: Sekretær *Jørgen Højager*, Idrætsleder *Ralf Donde* (som havde været ungdomsleder i det afgående FU), og Ungdomsleder *Poul Erik Larsen*, som kommer fra Aalborg. Til aktiv suppleant valgte forsamlingen *Hans Fauerholt*, der også var fra KBU.

Hermed var problemerne imidlertid ikke løst. Amatør- og Ordensudvalget var kommet i modvind, ikke mindst på grund af en alt for langsom sagsbehandling. Så forsamlingen forkastede udvalgets beretning. Det ville jo nok normalt medføre, at udvalget tog konsekvenser, men da der ikke var nogle af medlemmerne til stede, blev man nødt til at gå ud fra som givet, at de ville gå af. Under alle omstændigheder - og for en sikkerheds skyld - blev der valgt et nyt, som KBU også i rigeligt mål var med i. *Ejben Henriksen*, der senere blev konstitueret til formand, *Lisbeth Garum*, *Poul Erik Petersen* og *William Raben*. Sandsynligvis for syns skyld, valgtes endvidere en repræsentant fra provinsen, *John Jørgensen*, som kom fra Frederikssund.

figurerede hun øverst i tabellerne. Nogle mente, at hun havde haft let spil i sine første, meget unge år, men NU skulle hun vise, hvad hun duede til. Nu skulle hun jo op i de voksnes rækker, og så var det eventyr sikkert forbi.

Det handlede i første omgang om Europamesterskaberne, og de var - efter problemer i det oprindelige værtsland, Østrig - flyttet til Dublin, Irland.

Birgitte kvalificerede sig fint i udtagelseskampene, og kom - med en samlet 4. plads - med på holdet. Og var med til at vinde den første medalje, et dansk hold nogensinde havde opnået ved større internationale konkurrencer. I par blev det til bronze - sammen med Lilly Schartau, Århus - så en tydeligt benovet Birgitte Lund kunne tage imod medalje og håndtryk af den nyvalgte FIQ-verdenspræsident, Morris Glaser. Han benytter lejligheden til at dække udsynet for fotografen, så Lilly Schartau kun skimtes svagt bagved.

Damerne havde tilsyneladende fået smag for det der med de fine medaljer. Så til overflod slog de fire københavnere, Birgitte Lund, Lillian Christiansen, Ilse Holst Rasmussen og Joan Højer Andersen - sammen med Lilly Schartau - til igen. I 5-mands hold blev det til en ny bronzemedalje.

Og knapt 2 måneder efter gjalt det De Nordiske Mesterskaber. Rossini Bowlinghal tog imod de bedste fra Skandinavien plus Finland, og i et mester-skabsarrangement, som blev domineret af alle andre end danskerne, lyste

Birgitte Lund og co. op igen i disciplinen 5-mands hold, 3 serier. Bodil Hansen var kommet ind, på dette derved rent københavnske hold, og selv kunne Arne Thyssén, Sverige, hænge om halsen på Birgitte og hendes kammerater. Det kunne han også på herrerne 5 mands hold med 4 KBU'ere på. Flemming Damstoft, Bent Pedersen, John Thomassen og Georg Jensen fik en håndrækning af Bjarne Hedegaard, Århus.

Inkonsekvensen længe leve

Den nye Danmarksturnering blev spillet på en ny måde. Holdene - hver på 6 spillere - mødtes ikke længere »mand mod mand«, men dannede en gruppe hver for sig. Man havde altså sine holdkammerater som makker eller ved siden af. Det var der bestemt nogle, som syntes var en besynderlig måde at dyste på, og bølgerne gik højt mand og mand imellem.

Det fik den indkaldte suppleant i KBU's bestyrelse, Bent Holst Rasmussen til at reagere:

»Man undres - sommetider.

Nu har jeg i over et halvt år gået og hørt på megen kritik og ind imellem også ros af den nye spillemåde i Danmarksturneringen. Bemærkninger som »vi kunne lige så godt have spillet på hjemmebane begge hold og i stedet for den lange rejse have indtelefoneret resultaterne til modstanderne, for vi spillede jo kun mod os selv«, er hørt flere gange.

Nu må jeg, efter at have gennemlæst materialet til KBU's repræsentantskabsmøde, undre mig over, at ikke én KBU klub har indsendt lovfor-slag om en debat og evt. vedtagelse om at stille ændringsforslag fra KBU's side til DBwF's repræsentantskabsmøde, for at ændre denne lov i en ellers god Danmarksturnering.

Da jeg heraf må regne med, at KBU-klubberne går ind for fortsat at spille det nye holdspil, synes jeg, at det er på tide, at man gør lidt mere ud af modtagelsen af vore gæster før kampene, samt sørger for at de kommer af sted igen. Jeg ved godt, at nogle klubber har forsøgt, men vi halter bag efter, sammenlignet med de jyske klubber. For at denne spillefacon skal blive til noget, er det nødvendigt med samvær også uden for den egentlige spilletid.

Med venlig hilsen
B. Holst Rasmussen
Medlem af BBK»

Et herligt ungdomslandshold, forrest fra v.: John Sørensen, Arne Jensen, Rene

Jensen, Jan Donde, Per Søndberg og Ole Jacobsen, stillede uimponerede op ved de første nordiske mesterskaber for ungdom. Mesterskaberne, som kun var for drenge, fandt sted i Åbo, Finland, havde svenskerne som storfavoritter, men det må vore herlige unge have over-set i farten. De fik nemlig guld i såvel 6-mands hold som 5-mands ditto, ligesom Arne og Jan i par snuppede en bronze hjem.

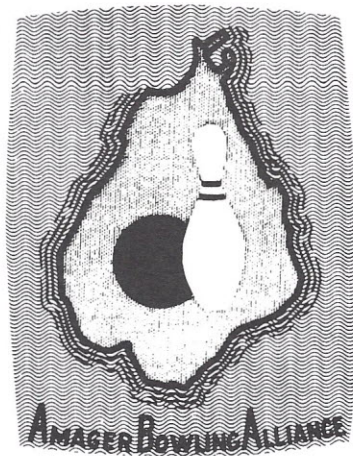

I en nervepirrende finale, lykkedes det Harry Jensen fra B64, at blive dansk mester individuelt. Hos damerne var det Joan Højer Andersen, CKC, som for 3. gang stod øverst på sejrsskamlen da det hele var forbi i Rødovre Bowlinghal. KBU dominerede mesterskaberne, for på 2. og 3. pladserne kom Leif Hansen, Viking og Bent Pedersen, KBK1940, og en ung, nyoprykket ynglingespiller, Birgitte Lund, Sisu samt Gerda Damstoft, Starlet. I par blev det til mesterskab for Bo Carlsen/Gert Gjertsen, SBK og Maria Larsen/Lone Hansen, Sisu.

Joan Højer Andersen kvalificerede sig ligeledes igen til verdensfinalen i World Cup, som skulle spilles i Singapore. Hendes klub, CKC, vandt for 4. år i træk landsturneringen for 5-mands hold, som hos herrerne fik et nyt hold helt i top. Det kom fra Sisu, som derved også blev en slags dobbeltmestre.

Omkring hallerne Ved Kajen og Rødovre, blev der dannet de såkaldte »alliancer«. De lavede en hel del, hvoraf et initiativ fra Amager Bowling Alliance, vakte særlig opsigt.

»For at fremme spilleglæden og højne resultaterne, tilbyder Amager Bowling Alliance klubberne at leje et antal kugler specielt boret til den enkelte ungdomsspiller, mod en årlig leje på 25 kr.«. Alliancen havde i første omgang hjem-

købt 100 kugler, som ungdomsspillerne efter ansøgning kunne disponere over - til en rimelig penge.

Besværlig krise

Et nyt begreb dukker op: Oliekrise. Priserne på dette for bowlinghaller, vigtige produkt, stiger og stiger, der rasles med rationeringssabelen og al privatkørsel bliver forbudt om søndagen. Hallerne går i aktion: »Lederen i Ved Kajen, Lise Christensen, fortæller, at hun allerede har gennemgået det daglige el-forbrug og fjernet overflødig forbrug eller direkte spild. Der er en direkte besparelse at hente, men det store problem er frem-skaffelse af olie«.

Forbudet mod at køre privat om søndagen er uhyre generende - især for dem, der kommer langvejs fra. Frederikssunderne, som havde flere hold i divisionerne, måtte se i øjnene, at de skulle bruge adskillige timer for at komme til bowling i København - det samme den anden vej forstås.

Der kom derfor hurtigt gang i forsøg på at få turneringskampene afviklet på hverdagsaftener, hvad gerådede dem der gik ind for samfundssind, i stort raseri: Meningen med søndagsforbudet er ikke at genere bowlingspillerne, men at samfundet skal spare på resurserne, og ved at flytte til hverdagsaftener, sker dette jo ikke - bæster!

Millioner af fjernseere fulgte den dramatiske World-Cup finale, og da det hele var afgjort, strømmede det til med journalister og TV-rapportere. På fejlfrit engelsk kunne Birgitte Lund blandt andet fortælle, at hun og hendes modstander, Dale Gray, Australien, havde hygget sig gevaldigt trods opgørets vigtighed, og at de i grunden havde støttet mere end de havde bekæmpet hinanden. Imellem TV-rapporteren og hovedpersonen synes Jan Donde koncentreret at følge med i, hvad der bliver sagt. Selv sluttede han på en fornem 6. plads.

Hun satte bowling på idrætskortet

»Birgitte Lund og Jan Donde repræsenterede dansk bowling på fremragende vis, og deres indsats er det hidtidige højdepunkt for vor sports renomé. En fuld fortjent, overstrømmende opmærksomhed følger i disse dage de to populære bowlere«, kunne det konstateres efter den store, uventede triumf.

39 herre- og 31 damebowlere fra 39 forskellige lande stillede op til årets World-Cup verdensfinale i *Bowling Parados del Este*, Caracas, Venezuela. Forude lå den benhårde kamp om det, der efterhånden var blevet den næst-mest attraktive titel indenfor sporten: World-Cup sejren. I overværelse af et par tusinde tilskuere, millioner af fjernseere, og efter sikre, indledende runder, stod de der: Australiens Dale Grey og Birgitte Lund fra Danmarks hovedstad, København. 3 serier uden bonus skulle vise, hvem FIQ-præsidenten, finnen *Kauko Ahlström* skulle overrække den fornemme vandrepokal, og først i allersidste runde blev det afgjort, at det denne gang var danskerne, som skulle pakke en skibsladning pokaler og præmier med Rødovre som modtageradresse.

Birgitte Lund lagde ud med 202 i en serie med en »fire-dækker«, men også to smuttere. Den næste kom til at bestå af en strike, et split og spares for resten af pengene. 185 sluttede den med. Og sidste, dramatiske omgang: Birgitte kompenserede en split i 3. runde med en dobbeltstrike, men hun skulle alligevel slå minimum en otter eller nier i 10. for at vinde. Så sikkert som amen i kirken sparede hun hjem - og sejren var i hus.

Jan Donde sluttede sin World-Cup med en nydelig 6. plads, og tilsammen var de to unge bowleres præstation den hidtil største i det 7 år gamle forbund. Den gav bowlingsporten et betydeligt lift, som med ét slag bragte denne relativt nye sport på alles læber.

Hjemkomsten blev et kapitel for sig. Kammeraterne i klubben, Sisu og i KBU fejrede World-Cup heltene i alle ender og kanter. »Først da gik det op for os, hvilket indtryk vore placeringer i Venezuela havde

Det hele begyndte stille og roligt, og som det plejer van her til lands. De indledende World-Cup runder og tilhørende hal- samt zonefinaler, bragte 10 finalister til det sted, hvor landsfinalen skulle afvikles.

»Herning Bowlinghal var den dejlige ramme om dette års landsfinale i World Cup, der jo gjalt 2 dejlige rejser til Venezuela med alt betalt. Som alle nu ved, er det Birgitte og Jan, der skal repræsentere Danmark, og der er vist ingen tvivl om, at de begge kommer på en rejse, som vil give dem minder for livet«. Landsfinalen udmærkede sig ved, at de unge for alvor var begyndt at blande sig.

Så er vi i gang. Malaysia's Malathy Nathan fortæller om nogle interessante ting, der sker der henne til højre.

Jan Donde exit. En velfortjent pokal for en flot 6. plads, overrækkes af World Cup vinderen fra 1972, Ray Mitchel, Canada.

Første kast direkte i grøften! Til al held var det 1. opvarmningskast. Tilskuerne kikkede jo noget - men der kom ikke flere kugler den vej!

Dale Gray og Birgitte i hygsom samtale mellem 2 serier.

Så er det overstået. Og medens hallen var en sydende heksekeddel, tikkede fjernskrivelserne over hele jordkloden:

»Caracas, novia, reuter ... birgitte lund, danmark, vandt i nat bowling world cup for damer i en spændende finale mod australieren dale gray. i en glimrende finale besejrede den blonde danske pige australieren i en tre seriers kamp med 573 kegler mod 556. frøken lund, en 20-årig kontorassistent fra københavn, satte 11 kegler til i første serie, men kom tilbage og vandt med 15 ved slutningen af 2. serie. i den tredje og afgørende serie sluttede dale gray fra kogarah nær sidney med 3 strikes og vandt serien med 193 mod 186, men slutspurt var sat ind lidt for sent. dette er det 10. world cup, men kun 3. for damer, og frøken lund er en af de yngste deltagere nogensinde, det er første gang titlen er gået til danmark. frøken lund slog 191 over sine 3 serier for at tage kronen efter spillet sagde frøken lund: jeg har arbejdet hårdt for denne sejr, men jeg havde lidt held med i spillet undervejs. jeg var stolt over at være kommet i finalen. mere følger ...«

gjort her i landet«. I flere år blev Birgitte Lund indbegrebet af bowling i offentlighedens øjne, og med en beundringsværdig tålmodighed, stillede hun sig til rådighed, når nogen bad hende om at repræsentere bowling og bowlingspillerne.

»Lad det være sagt med det samme: trods al den opmærksomhed, de to unge har været genstand for, her og i Venezuela, er de stadig Birgitte og Jan - i forvejen nogle af vore mest populære spillere og nu på toppen af international bowling. Sådan skal det være - det er svært at tabe, men i virkeligheden mange gange sværere at vinde med samme sind. De er glade for deres præstation, men gør ustandselig opmærksom på, at det, der glæder dem mest, er det de har betydet for dansk bowling«, konstateredes det med rette.

I oliekrisens fodspor

Hvis man stiller sig op i en hvilken som helst bowlinghal, og kikker lidt rundt i rummet, vil man hurtigt blive klar over, at en af de ting, som må tynde omkostningssiden særdeles voldsomt, er udgifterne til opvarmning og elektricitet. Skal en bowlinghal derudover fungere rimeligt, er den forholdsvis personaletung, og det hvad enten der er spillere til stede eller ej.

En af oliekrisens virkninger var stærkt stigende priser på varmesiden, og den havde også en lang finger med i spillet i spørgsmålet om den galoperende inflation, der igen bevirkede at lønningerne steg og steg - uden at der iøvrigt kunne konstateres forøget velstand af den grund!

Det kom derfor ikke bag på nogen, at to af bowlinghallerne i området, var kommet i vanskeligheder. I Frederikssund var den lille, men hyggelige 8 baners hal gået neden om og hjem en gang tidligere, og nu måtte man konstatere, at det var tæt på igen. Den nye ejer havde da også kort og godt meddelt, at hvis ikke bowlerne selv tog fat i hallens drift, ville den blive lukket.

Der blev derfor oprettet en såkaldt »Frederikssund-Alliance«, der som sin hovedopgave havde, at forpagte og fortsat drive bowlinghallen. Ved hjælp af bowlere fra hele landet, lykkedes det at skaffe lidt kapital, og så var ideen, at de lokale bowlere på skift og på frivillig basis, skulle varetage de daglige opgaver. Begyndelsen var da også god - men slet finalen! Hallen klarede sig på disse vilkår i knapt 2 år, så blev den lukket. I første omgang dog midlertidigt.

De skitserede økonomiske forhold omkring det, at drive bowlinghal i oliekrisens krasseri, tvang direktøren for Rødovre Bowlinghal, E. Mac Lennan til at bebude en ret så voldsom stigning på banelejen. Den ville klubberne ikke finde sig i, ikke mindst fordi stigningen skulle sættes i værk på et tidspunkt, hvor kontrakterne var underskrevet med helt andre beløb. Resultatet blev, at Mac Lennan forlod hallen - en epoke må den front var forbi. I stedet tog Mogens Bahl fat på den store opgave.

»Værsgo' og tillykke!« - FIQ-præsident Kauko Ahlström, Finland, er stolt på Nordens vegne.

»Det skal blive dejligt at komme hjem til en rigtig kop kaffe og en ostemad« sukkede Jan Donde under den lange rejse. 4 timer forsinket landede maskinen i Kastrup lufthavn, hvor en strålende modtagelse ventede de to unge bowlingspillere. Kaffen blev skiftet ud med champagne, ostemaden med kransekage, og turen gik ikke hjem, men først til modtagels på rådhuset i Rødovre.

Borgmester E. Dahl Nielsen sagde tak på kommunens vegne, Emanuel Rose på vegne af Dansk Idræts-Forbund, Sisufornmand Willam Ræben var glad og stolt og den nyvalgte forbundsformand, Jørgen Højager kunne konstatere, at det her var lidt af en ildåd for den nye ledelse.

Så af sted til hjemmehallen, Rødovre.

Til laurbærkrans og guldstol arrangeret af Per Søndberg og Flemming Holm,

og til gaveregn fra fjern og nær

og flere taler og lykønskninger. Her af AMF-direktør Hans Edlund. I månederne efter regnede det ned over især Birgitte Lund med hædersbevisninger, årets både-det-ene-og-det-andet-og-det-fjerde, så det blev en travl tid for den københavnske bowlingstjerne, der jo også skulle passe træning og kampe. Men - hende kommer vi nok til at høre mere om.

Den berømte paragraf

Årets repræsentantskabsmøde var »vel nok det mest usaglige og negative i KBU's historie. Et besynderligt møde med en mærkelig stemning, hvor bestyrelsen flere gange var tæt ved at løbe fra det hele«, fortalte en observatør. VBK kvælede over bestyrelsen og angreb personer i denne (det var noget med en karantænedom), Center var utilfredse med formandsberetningen, som ikke indeholdt noget om fremtiden, forsamlingen var ikke helt enige i bestyrelsens forslag om at indføre begrebet »holdspil« i alle rækker, man var utilfredse med navnlig baneforholdene i unionens største hal, og Rossini »er ikke til at spille bowling i« mente nogle. Scorelisterne var katastrofalt udfyldt og de mange dispensationsansøgninger for klubdragt skulle man ikke regne med, ville blive efterkommet, tordnede KBU's bestyrelse. Og da det var ved at blive for meget af det gode, kunne formand Helge A. Larsen oplyse, at man »har et punkt, der hedder paragraf 8 - VALG. Er der noget I er utilfredse med, kan I bare vælge nogle nye!«. Så galt gik det ikke. Bestyrelsen modtog genvalg over hele linien, og det blev vedtaget, at »holdspil« skulle gælde for samtlige rækker i unionen.

KBU'ere i spidsen

Efter et år med KBU-formanden Helge A. Larsen midlertidigt i spidsen også for Dansk Bowling Forbund, lykkedes det at få etableret et forbundsforretningsudvalg efter mere normale foreskrifter. Det kom i høj grad til at bestå af folk fra KBU, idet Jørgen Højager blev valgt til forbundsformand, Midte Larsen til kasserer, Ralf Donde til idrætsleder og Karl Feldt til sekretær. Eneste provinsianer i det nye forretningsudvalg, var Poul Erik Larsen, Aalborg, der »dog helst havde set, at man havde fundet en anden«. Helge A. Larsen forlod altså formandsposten i DBwF, som han nødtvungent havde taget i 1973. Men ind imellem var der en fornemmelse af, at han havde fået smag for organisationens højeste post, så da han gik på DBwF repræsentantskabsmødet, fik han disse velmente ord med på vejen af Per Nybro Christensen: »Tak fordi du gik af, Helge. Så kan vi vel få lov til at beholde dig i KBU, så vi ikke skal gå med nerverne uden på skjorten ved tanken om, at du måske skulle finde arbejdet i DBwF mere attraktivt end det, der er i KBU«.

KBU'ere fik »årets«

Det blev 2 københavnere, som fik de attraktive priser som henholdsvis »Årets Spiller« og »Årets Leder«. Jan Donde, der på det tidspunkt spillede i Hook, blev Årets Spiller, ikke mindst fordi han spillede godt! Det talte i KBU's indstilling til de, der valgte, også

med, at han lavede en hel del ved landsbladet Bowleren og udførte et godt job som instruktør og træner i det københavnske område. I klubben var han næstformand og formand for spilleudvalget - så den var god nok! Årets Leder blev så helt uden konkurrence, Helge A. Larsen.

»Hans indsats vil aldrig blive overgået - han har på samme tid stået som leder af landsorganisationen og som dobbeltleder af vor største union (formand og spilleudvalgsformand - red.). Ikke alene i år, men i adskillige år forud har han haft den største og afgørende betydning for dansk bowling, og da landsorganisationen var i virkelig nød, viste han, at den idiologiske indstilling han har, også kunne bære et års 3-dobbelt arbejde«.

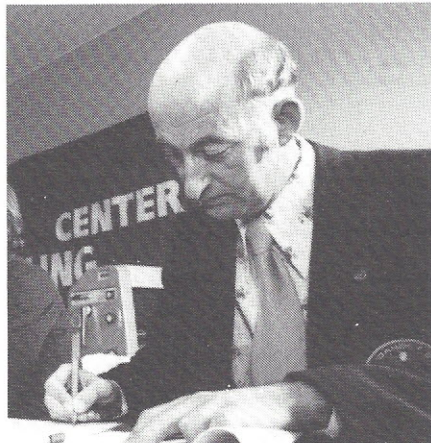

Det blev en storslået aften, da Cheryl Kominsky og Dick Ritger lavede opvisning i Rødovre Bowlinghal en septembraften dette år. De to amerikanske proffer dystede bl. a. mod de to rødovremestre, Georg Jensen, Sisu og Bodil Hansen, Center. Dick med resultatet 872 på 4 og Cheryl med 809 i fin opvisningsstil. Det lykkedes Jan Donde at få overtaget en fotograf til at snuppe et vellykkende billede.

Sisu dobbeltvindere

Det blev Sisu, som puffede CKC væk fra tronen i landscupturneringen. I finalen, som fandt sted i Aalborg, gik et koncentreret og sammenbidt damehold på banen for på det nærmeste at pulverisere de rutinerede »cykel-enker«. Kort tid efter var det SAS's tur. Denne gang i Danmarksturneringen, hvor de to stærke hold mødtes i sidste runde. Turneringen havde maget sig således, at de to hold stod lige, men Sisu trak i en formidabel kamp, det længste strå, og var derved vindere af de to landsomfattende turne-

ringer. B64 sejrede hos herrerne i et lige så spændende og afgørende opgør i Århus mod Viking.

Jørgen Højager (f. 1934). Startede i 1968 i Alea, hvor han var sekretær. Han meldte sig senere i Sisu, hvis næstformand, han var i en periode. Lokalredaktør ved landsbladet Bowlerens start og pressesekretær i KBU og DBwF i en periode. Sekretær i DBwF 1973 og 1974-81 landsorganisationens formand. Modtog i 1978 DBwF's hæderstegn i guld og i 1984 KBU's 15 års fortjenstnål.

Den 3. alliance

De 5 klubber i Rossini Bowlinghal, som forøvrigt havde fået 6 baner mere på bekostning af keglebanerne, blev enige om at stifte den 3. alliance i KBU. Stjernen 72, CKC, KBK1940, Flintstone og Rossini lavede en organisation, der lignede dem, der var i fuld sving på Amager og i Rødovre.

KBU pænt med

Hovedstandsmatchen vinder Stockholm, med Helsingfors på 2. pladsen. København slutter som 3., men har under vejs imponeret med nogle meget fine resultater.

Ilse Rasmussen og Lillian Christiansen, SAS var ene om at repræsentere KBU på 1. pladserne ved årets DM'er individuelt og for hold hos seniorerne. Resten gik til jyderne. Det samme gjalt ungdommen, hvor Benny Kristensen, Rossini i ynglingerækken reddede lidt af den københavnske ære individuelt, og Benny Nielsen/Jens Dahl, Hook i par.

Den første guldmedalje i en holddisciplin blev en kendsgerning, da der var Nordiske Mesterskaber i Oslo. Det var damerne, som var på færde igen, og 5-mands holdet, som havde KBU'erne Lillian Christiansen, Ilse Holst Rasmussen og Birgitte Lund på holdet,

sejrede i fin stil over vennerne fra det øvrige Norden. Endda med næsten 200 kegler.

Foruden bemeldte damer, deltog Annie Theis fra Århus og en meget ung bowlingsspiller fra Aalborg ved navn Jette Hansen.

Ungdomsleder Bent Holst Rasmussen kunne overrække en mindre erkendtheds til den, der var så dygtig at melde sig ind i CKC på det rette tidspunkt. Britt Oder - 12 år - blev noget benovet, da det viste sig, at hun var KBU-medlem nr. 2.000, men det var sikkert og vist, og tjekket med poststempeldato, klokkeslet og det hele.

En smagsprøve

Der var uro over i visse kredse over en rubrik i landsbladet Bowleren, som gik under navnet: set, sket og SLÅET. Den var ment som et modvægt til alt det alvorlige og højtidelige, der foregik, men ikke alle forstod meningen, og tog de små piller alt for seriøst op. Et eksempel på indholdet i rubrikken: »MOGENS HANSEN - også kendt under dæknnavnet »Bette« - kom ud for lidt af et problem, da han var turneringsleder i Rødovrehallen en af de week-ender, hvor der var mange ungdomskampe på programmet. Konstaterede pludseligt, at Hook havde fået hjælp nede på banerne i kampen mod Sisu. En hund havde indtaget bane 15 - men da hunden ikke kunne fremvise noget licenskort, blev det hyggelige dyr omgående bortvist«. Den tog Mogens Hansen ikke anstød af.

På kollisionskurs?

»Så har vi beviset - nu er der ingen grund til at ryste på hovedet af vore travle, opfarne, selvglade og selvmodsigende politikere. Længe har hele landet været ved at opgive alt - troen på, at politikerne kunne finde sammen svandt ind - især efter Hartlings mislykkede regeringsforsøg med tre øvrige partier. Nu er Anker kommet til - hvor længe mon det varer?».

Men de repræsentanter, der overværede KBU's repræsentantskabsmøde kan ikke længere tillade sig at bebrejde vore politiske venner. Skal noget kaldes forvirrende, så må KBU's møde have 1. ret på en sådan benævnelse.

Det lyder utroligt, at årets møde i KBU var værre end tidligere år. Men ikke desto mindre var det tilfældet. Man skulle tro, at klubberne ligefrem var interesserede i at mødet skulle trække ud, og det var ikke svært at finde emner, så det hele kunne trække i langdrag.

Om ikke andre, så var den unge KBU-medarbejder ved landsbladet og pressesekretær i unionen, på kollisionskurs med det etablerede system. Uenigheden brød ud i lys lue på årets repræsentantskabsmøde, som havde en advokat, *Poul Erik Petersen*, som dirigent for første gang. »Af nød« mente nævnte unge rebel.

Så ikke mindre end 2 timer af mødets kostbare tid, gik med at diskutere fredsforstyrrelserens udfald og hug til højre og venstre, og så gik direktøren for Globetrotter på talerstolen for i al venlighed at gøre de stakkels repræsentanter endnu mere forskrækkede end de var i forvejen - nemlig ved at »skyde« på, hvad en timepris ville komme til at koste fremover. Han brugte tiden til at referere til sin computer, der konstant spyttede tal ud, som forklarede, at det egentlig var kropumuligt at drive en bowlinghal.

Et forslag fra Dace, der gik på, at man skulle fritages for at betale serieafgift i sommermånederne, blev nedstemt. For bestyrelsen i KBU havde taget højde for en eventuel vedtagelse, ved at stille et modforslag, der vedrørte kontingenten. »Og når først unionen har talt om stigende kontingent, ja, så ryster repræsentanterne over hele kroppen.«

Villy Vorborg blev indvalgt i bestyrelsen, og som suppleant valgtes »en af unionens egne, en af de stille og rolige, der blot laver hvad han skal: *Finn Jakobsen* fra Globe. Nu skulle hele unionen således være dækket ind i bestyrelsen mente KBU = *Helge A. Larsen*«, sluttede rebellen, som også var unionens pressesekretær, sit referat.

Han ville ikke være med mere meddelte han, for han ville ikke dikteres af KBU! Så i hans sted valgte forsamlingen en af stræberne i unionen, bowlingklubben Flintstones formand, *Mogens Nymann*. Han må have været nemmere.

Kort tid efter forlod *Jan Donde* også jobbet som KBU-mand i landsbladets redaktion. Han mange aktiviteter gav ham ikke længere tid til bladarbejde.

Årets DM'er

Ulla Kloster, Hook, blev overraskende individuel dansk mester, da kampene fandt sted i Frederikssund Bowlinghal. Hallen var på 8 baner, så herrerne måtte spille indledende runder i Rødovre, mens damerne godt kunne være i den af bowlerne drevne hal. Bodil Hansen, Center fik bronze og med skal det, at Jette Hansen, Aalborg tog sig af sølvet. Hos herrerne sluttede Tommy Klinskov, SBK og Bent Fauerskov, BBK på henholdsvis 2. og 3. pladsen. Også i par reddede KBU'ere lidt af det

fra tidligere år, tabte terræn hjem igen. Tommy Klinskov og Per Carlsen indledte en fantastisk serie mesterskaber.

Hos de unge tog Joan Buchardt, Hook og Michael Kloster 1. pladsen i juniorrækken, Jesper Mikkelsen, Rossini i ynglinge. Joan sammen med Britta Jacobsen, Hook og Benny sammen med Peter Odorico, Rossini og Michael sammen med Preben Elleby, Sisu, blev dobbeltmestre i henholdsvis junior piger, ynglinge drenge og junior drenge.

SBK, hvis herrehold just var rykket op i den fine række, viste igen, at de havde et hold af klasse. Danmarksturneringen sluttede, under anførelse af træner Ejben Henriksen, med guld til de unge løver og med sølv til veteranerne fra Sisu.

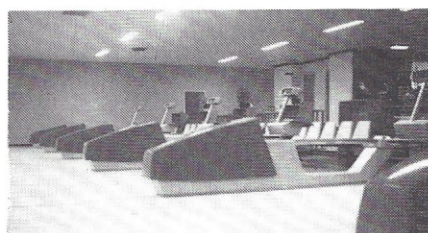

Hvad herrerne ikke formåede, klarede damerne fra Sisu hjem i fin stil. For 2. år i træk blev det til et dansk mesterskab, og holdleder, Flemming Holm kunne med rette være stolt efter afslutningen. Holdet, Birgitte Lund, Lillian Brinkler, Lone Andersen, Pia Jørgensen, Yvonne Pagel, Maria Larsen og Inge Holm, slog igen SAS i den sidste og afgørende dyst.

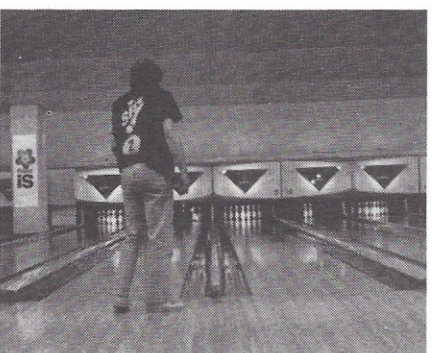
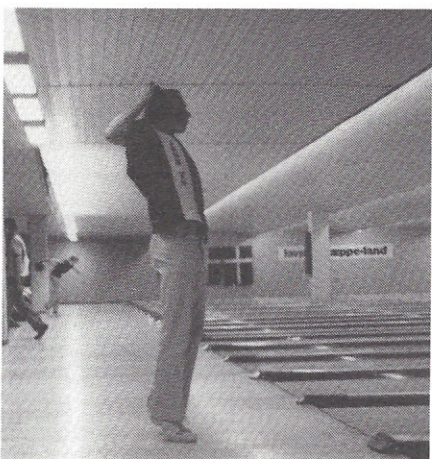
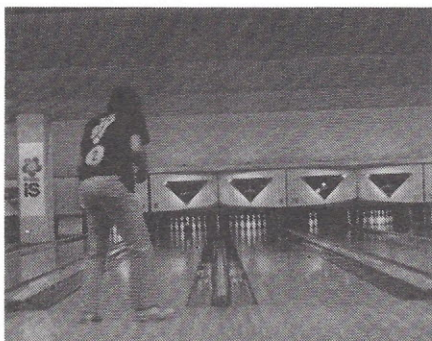
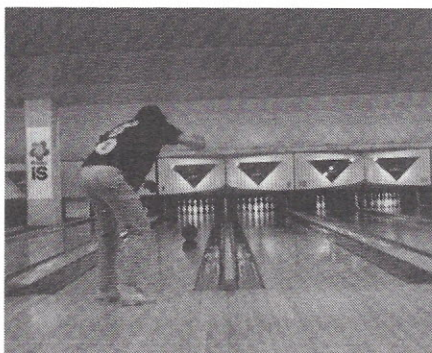
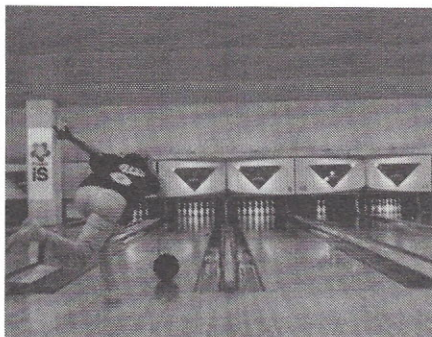
»Årets« igen til KBU-ere

To KBU-ere stod igen for tur, da nogle af »Årets« blev uddelt. Birgitte Lund valgtes til Årets Spiller, ikke alene på grund af hendes World-Cup sejr året forud og andre, storslåede præstationer, men også fordi hun så uegennyttigt havde ofret sig for bowlingsporten, når der var brug for det.

Prisen som Årets Leder tilfaldt Midte Larsen, som havde fået styr på økonomien i Dansk Bowling Forbund. Midte kom fra Hook, og overtog året før et regnskab med betydelige indbyggede problemer.

Angiveligt fordi han faldt for Birgitte Lund og hendes World-Cup præstationer, åbnede Svend Andersen bowlinghallen i Køge. Den var bygget op helt fra grunden og med den hensigt, at her skulle der være bowlingbaner. Svend Andersen anede ikke noget som helst om bare så lidt som eksistensen af bowlingsporten, men den meget virak omkring Birgitte, vækkede ham til dåd. Bowlinghallen, som bestod af 12 AMF-maskiner og baner, blev opført på 5 måneder, hvilket AMF-direktør Hans Edlund ved indvielsen karakteriserede som ny scandinavisk rekord!

9 mand med medaljehance

Ikke mindre end 9 mand havde medaljehance, da sidste serie i årets fejende, flotte og nervepirrende kampe om de individuelle danske mesterskaber, skulle begynde i det nyåbnede Løvvang Bowling Center, Aalborg. KBU/SBU'erne John E. Hansen, LR64, Per Søndberg, Sisu, Poul Juhl, Rossini, Bent Pedersen, Joker, John Thomassen, Sisu og Tommy Klintskov, SBU sloges med 3 jyder om de attraktive placeringer i toppen af dansk bowling. Inden seriens start lå John Thomassen på 1. pladsen foran John E. Hansen og Tommy Klintskov, men et nervøst udlæg (split, mis, strike, split) til John E. blev skæbnesvangert. Han sluttede på 4. pladsen, men trøstede sig med, at være avanceret fra nr. 18, og med, at han slog finalens højeste resultat.

En 3-dækker og senere 5 strikes i træk, fik tilskuerne til at strække hals: bliver det nu Juhl igen? Ja, det blev det, for slutserien 216 var nok til bronzen til Poul Juhl.

Guldkampen stod mellem Tommy Klintskov og John Thomassen. Helt frem til sidste rude endda. Med en dobbeltstrike kunne John sikre sig DM, og på den måde være med til at understrege, at »de gamle« kunne endnu. Men ak og ve - hvordan det gik kan bedst ses ved at kaste et blik på den lille film her på siderne!

Tommy Klintskov slog præcis 200 og den 26 årige SBK'er med 11 års bowling og over 100 1. holdskampe på bagen, åndede lettet op. Det danske mesterskab gik til ham - og KBU! Mens han var i gang, kunne han jo ligeså godt, med Per Carlsen under armen, bestige sejrsskamlen der hvor der står 1, da medaljerne for parmesterskabet skulle uddeles.

Bedste KBU'er hos damerne: Grethe Kock, Rossini.

En stabil periode

De forudgående års repræsentantskabsmøder i KBU overgik hinanden i dramatik og længde. Desværre var en af gundene, at repræsentanterne mødte lige vel nok uforberedte, og dermed skulle have afklaret en masse ting på selve mødet for overhovedet at kunne følge med. Men årsmødet afspejlede den stabile periode, KBU var inde i, kunne afsluttes i rimelig tid, og med en konstatering af, at det største problem KBU havde, var mangelen på baner. Ganske vist var der kommet 6 mere på Rossini, men det kneb gevaldigt med at udarbejde turnerings- og stævneplaner med rimelige spilletidspunkter for KBU'erne. »Det nærmer sig det abnorme i visse tilfælde«, oplyste *Helge A. Larsen*. Planer omkring det gamle Bella-Center så imidlertid interessante ud, for her var der også bowling inde i billedet og en hal her kunne afhjælpe det påtrængende behov for flere baner.

Et andet problem var af mere social karakter. I den københavnske turnering var en ny klub forfærdelig længe om at komme op i højere rækker. Det helt aktuelle eksempel var Joker. Klubben blev stiftet af en række stærke spillere, men de måtte begynde i den nederste række i KBU. Det ville vare noget med 8 år inden klubben nåede op i de øverste serier, hvis de vel at mærke vandt år efter år. En lidt trist situation både for Joker og for dem, som måtte lægge ryg til det ene store nederlag efter det andet - og ikke havde mange chancer for at nå 1. pladsen i deres række.

Einar Wendorff, som havde været sekretær i KBU i nogle år samt *Willy Vorborg*, bad om at måtte blive afløst i unionsbestyrelsen. Endvidere ville *Bent Holst Rasmussen* gerne bytte med en anden på posten som ungdomsleder, »for ungdomsarbejde er besværligt og vanskeligt, men i høj grad umagen værd, når man ser de unges glæde over at være med i bowling.«

Derfor blev *Kai Endahl* sekretær, Bent Holst Rasmussen snuppede licenskomiteen, og *Jørgen Skriver* nyvalgt til ungdomsleder. *Anker Halbæk* blev suppleant, men vanen tro, blev han straks sat i arbejde. I dette tilfælde med holdstatistik for herrer. *Børge Christiansen* fortsatte med det samme job hos damerne.

KBU kunne fejre 10 års jubilæum - og det skete med et storstilet stævne, hvor præmieværdien kom op over 15.000 kr. Der var omkring 1000 starter fordelt i alle unionens haller.

KBU mod resten af landet

I de første 10 år af sin historie, havde KBU's repræsentanter ved f.eks. forbundets årlige repræsentantskabsmøder, udvist megen demokratisk sindelag. I kraft af sin størrelse kunne KBU trumfe det igennem, de havde lyst til, men trods årenes mange og seje debatter om dette eller hinde, var det blevet ved truslen. Men i jubilæumsåret skulle det åbenbart være lyv, for 2 gange stemte KBU forslag igennem på tværs af de to øvrige lokalunioner, JBU og SBU.

I det ene tilfælde var afstemningen klimax på års tovtrækkeri om spilledragten. KBU gik ind for, at spilledragten skulle bestå af bluser og benklæder/nederdele, og være ens for hele klubbens hold. Modstanderne ville nøjes med regler for ens bluser, eller at de strammere regler, kun skulle gælde unionernes divisionshold. Men - ingen pardon - trods indlæg i massevis fra JBU og SBU, der ind imellem nærmede sig arrigskab, stod KBU fast, og fik forslaget vedtaget med nøjagtig de 2/3 deles flertal der skulle til.

Formanden i JBU, *Per Nørgaard* gik også til angreb på KBU i spørgsmålet om ungdomsspilleres adgang til at kunne spille på seniorhold. I JBU kunne dette lade sig gøre på dispensation, medens det var umuligt i KBU. Men - igen ingen kære mor. Trods »KBU's urimelige forsøg på at ødelægge ungdomsarbejdet i JBU« blev det vedtaget, at slette dispensationsmulighederne. Med KBU's stemmer mod resten af landet!

Hvordan gør man det?

Sponsorering - det var sagen i dansk idræt. Så hvorfor ikke også i bowling-sporten? I hvert fald begyndte der så småt at ankomme ansøgninger fra klubberne med andragende om tilladelse til at have reklamer navnlig på spilledragten.

Men, der kom artige ting for dagen, da det af en neutral institution blev undersøgt, hvordan forretningsgangen var i forbindelse med reklameandragender. Det hele startede med et indlæg fra bowlingklubben Joker:

»I harne har jeg nu mistet beherskelsen, derfor et råd til andre klubber: pas på, når I bliver så heldige at finde en sponsor der vil støtte Jeres klub med en evt. spilledragt/træningsdragt for mod et lille krav om at bære evt. firmanavn på ryggen. For dette lille firmanavn bliver hurtigt til et stort firmanavn, når man i DBwF ikke kan bestemme sig til at give tilladelse eller dispensation, samtidig må jeg lige indskyde, at en ventetid på svar for et evt. ja eller nej, kan tage fra man søger til det endelige svar, op til en halv sæson, idet man kan forvente et trøjetrækkeri mellem DBwF og KBU.

Disse linier er skrevet medens man med fryd i øjet kikker ned over banerne i Rødovre Bowlinghal og ser, at førende klubber bærer de

prægtigste reklametrøjer under træningen, derfor spørger jeg nu: Hvor får man en sådan tilladelse, for jeg har søgt en sådan i 3-4 måneder.

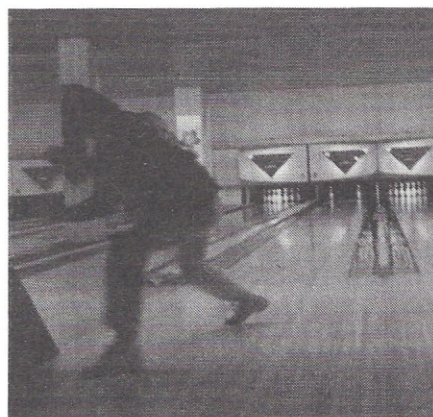
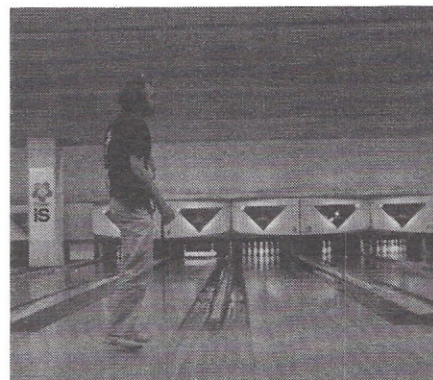
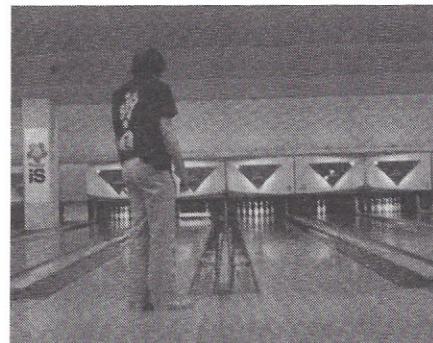
Aksel Horslev«

Trøjen var i direkte modstrid med reklamereglementet, kunne DBwF's formand *Jørgen Højager* oplyse, og KBU meldte hus forbi. Ansøgningen var slet ikke gået igennem unionen, og det var der faktisk ikke ret mange der gjorde, selsom det ellers var en del af den lovbe-falede kommandovej.

Og Joker måtte se i øjnene, at en godkendelse ikke kunne ske, før der var vedtaget et nyt, og lempeligere reklamereglement. Hvad da også skete senere.

Mærkelig indstilling

På et møde blev borgmester *Børge Smith* spurgt om han personligt ville gå ind for, at der blev lavet en bowlinghal i Bella-Centret, hvis der skulle laves idrætsfaciliteter der. Han sagde meget tydeligt, at hans holdning var den, at der SKULLE et bowlinganlæg ind i givet fald. Det oplyste *Arne Knudsen* ved en bestemt lejlighed.

Stor var derfor forundringen, da den højtstående politiker kort tid efter udtalte i regionalradioen, at han synes der var for mange idrætsgrene i Dansk Idræts-Forbund. Bl.a. kunne han ikke forstå, at bowlingsporten var optaget. Optimismen med hensyn til bowling i Bella svandt unægteligt noget efter den svada.

De unge fra ATI tog sig kærligt af lands-cup turneringen med en sejr over LR64, og holdet, med Martha M. Jensen som leder, og ellers Niels H. Nielsen, Henrik Hvidtfeldt, Brian Hansen, Morten Andreassen og den med back-skrue spillende eneste pige, Hanne Andersen, viste turneringen igennem et vældigt kamphumør.

SAS vandt hos damerne over rivalerne fra Sisu, hvis herrer igen vandt det danske mesterskab i divisionsturneringen. En lille rekord i lands-cup'en: Rossini var med i finalerunden for 5. år i træk.

De unge fra KBU var pænt med. Yvonne Steffensen, Hook, blev mester hos junior piger, Michael Kloster, Sisu hos ynglinge, drenge, Lone Donde og Joan Buchardt, Hook sejrede i par-ynglinge piger.

Max. 300 kr. pr. måned

Som om bryderierne med reklamer på spilledragten ikke var nok. Nu ville en nuværende KBU-klub minsanten også til at indføre lønnede trænere, og annoncerede efter en. »Hvad er lønnen« må de være blevet spurgt, for klubben rejste dette brændende andragende - og fik at vide, at der slet ikke måtte gives løn! Træneren må få sine omkostninger dækket og kun op til 300 kr. pr. måned!

UD af vagten

Den lille skare af frivillige omkring Frederikssund Bowlinghal kunne ikke rigtig få det til at løbe rundt. Det kneb med at holde sammen på økonomien, og det havde heller ikke hjulpet, at det første forretningsudvalg i den stiftede alliance, havde fået et ordentligt los, der hvor man er højest, når man plukker jordbær. Den nye ledelse klarede ikke den svære sommer, og det lakkede mod enden. Alliancen tilbød kreditorerne, på frivillighedens grundlag, at holde hallen i gang, og dele det overskud, som evt. kunne fremkomme, med boet. Det skete

ud fra den betragtning, at en hal, som kørte, måtte være lettere at sælge end en der var lukket. Svaret var:

UD - låsene bliver skiftet ud med det samme!

En seriøs køber var - efter nogles mening - også på banen. »At kalde mig seriøs i det sammenhæng, er en temmelig optimistisk bedømmelse af min interesse for sagen«, udtalte vedkommende. »Jeg har beset anlægget, men konstaterede hurtigt, at der skulle en stor møntsamling til, blot for at få det til at LIGNE en bowlinghal«.

Modparten forsøgte iøvrigt at lægge sin klamme hånd på de aktiver, der var alliancens, og de aktiver, kugler, sko og præmier, som var udstillet i hallen, og som tilhørte bowlerne. Den gik imidlertid ikke - men når gribbene begynder at slås, så

Fra starten var der 117 kautionister, hovedsageligt bowlere fra det ganske land, og møjsommeligt indkradsede kreditorerne, hvoraf et lokalt pengeinstitut var den største, omtrent samtlige fordringer.

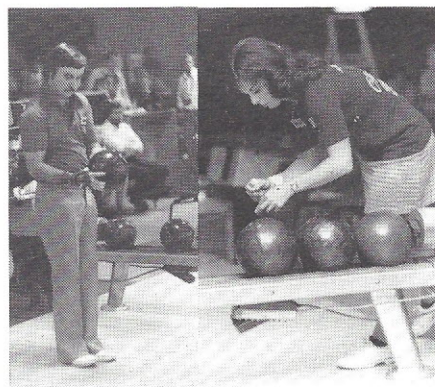
Ovenpå det eventyr regnede alle bowlere i Frederikssund og KBU med, at det var sket med bowling i den nordsjællandske by.

Bodil Hansen og Bent Pedersen kvalificerede sig til årets World Cup verdensfinale. Den skulle afvikles et så interessant sted som i Teheran, Iran, som havde rimeligt godt gang i bowling. Ingen af de to københavnere placerede sig.

Bowling for natteravne

Lynby Bowling Club fik problemer med et nyt initiativ: natbowling. De var nu af positiv karakter, for det viste sig, da tilmeldingsfristen sluttede, at der var 86 par, som mente, at de kunne holde sig vågne og spille bowling samtidig. Desværre var der kun plads til 20, så der måtte lodtrækning til, for at finde dem, der kunne komme med. Gunnar Nu Hansen skulle speake, det blev nu Finn Kobberø i stedet, og foruden bowling kunne deltagerne og tilskuerne glæde sig til et modeshow kl. 3, og over, at den berømte fotomodel, Vivi Rau, ville åbne stævnet. Det hele foregik i Rødovre Bowlinghal, og blev vældigt festligt.

Ægteparret Cheryl og Jay Robinson, professionelle bowlere fra USA, afsluttede deres danmarksturné med en opvisning i Rødovre Bowlinghal - eller Scan Bowl, som den retteligt hed. I et af Rødovre Bowling Alliance og hallen arrangeret mesterskabsmøde mod den nykårne danske mester, Tommy Klitskov imponerede Jay med sine 707 over 3 serier, og Cyril med sit svar på spørgsmålet om, hvorledes man bliver en god bowler: »Først og fremmest via viljen. Kræfterne skal hele tiden bruges til at overbevise sig selv om, at man vil være en top-bowler. Konstant skal leget fodres med denne vilje, og derudover gør det naturligvis ikke noget, at man triller 150 serier om ugen!«

Rent jydsk

Fra få år forinden, at have været omtrent et rent KBU-byhold, der stillede op, når der var landkampe af den ene eller den anden art, så svingede styrken gevaldigt over mod det jydsk. Især på damesiden, hvor de unge for alvor gjorde sig gældende. Således var det et rent jydsk hold, som sikrede en af dansk bowlings hidtil største triumfer ved at vinde Europa-cuppen for 5-mands hold, og kun Birgitte Lund var med, da dameholdet sikrede den eneste medalje ved årets NM i Finland. Den var af bronze.

Union og hovedstad

Unionspokalturneringen var året før begyndt på en ny omgang - men i år sluttede den forrige! Det skyldes, at Fyn for alvor var kommet med, og at unionerne valgte at vente med at slutte den 2. turnering med 4. og sidste kamp i den hvide hal i Odense. Den var imidlertid ikke færdig i 1975, så der blev byttet lidt rundt. Men om alt er, så lykkedes det KBU at vinde den 4-årige turnering for damer, omend det kneb. JBU havde lige så mange points 28, og kun 41 kegler mindre. I betragtning af, at KBU havde opnået 54684 kegler, var det virkelig promiller, der var tale om.

KBU vandt ligeledes juniorturneringen, resten gik til JBU.

I hovedstandmatchen blev det til 4. pladser hos både herrer og damer, og det selvom kampene blev afviklet på hjemmebane, nærmere bestemt i Rossini.

Brugt - eller misbrugt?

Hvis der skulle samles interesse om en bowlingbegivenhed - så måtte Birgitte Lund ind i billedet. Ellers kom der jo ikke nogen (?) Så overalt, hvor der skulle ske noget, blev Birgitte spurgt, om hun ville komme, og hun svigtede aldrig de energiske arrangører. På den måde blev hendes løfte, da hun vandt World-Cup (»jeg stiller mig til rådighed for dansk bowling«) indfriet i alle ender og kanter, og der åbnede f.eks. næppe en bowlinghal, uden at Birgitte blev bedt om at være med. Hun var der, da Løvvang Bowling Center sagde velkommen, hun pyntede svært på åbningen af Odense Bowlinghal, og hun sagde ja til spil og poseren, da Frederikssund Bowlinghal genåbnede. Med *Georg Jensen* som halleder, *Jørgen Jensen*, Tæppeland, som ejer, og i fint selskab med borgmester *Jørgen Christiansen*, Frederikssund.

De frederikssundske bowlere havde fået et nyt mekka, og fremtiden lå lys og lykkelig foran den sjællandske union.

Sendte 8 bowlere til London

En kombination af knofedt og de rigtige forbindelser, samt energi og fantasi betød, at BBK kunne indbyde til 10-års jubilæumsstævne med ret så overvældende præmier. Omkring 420 bowlere stræbte efter at blive nummer 1 i deres respektive rækker, for herved sikrede de sig

Bowlingklubben CKC har en oprindelse, som ikke er helt almindelig. I 1952 blev en kreds af »utilfredse cyklenker«, hvis mænd drøede rundt på Odrupbanen og andre, velegnede steder, og aldrig var hjemme, enige om at starte en kegleklub. Den indførte senere bowling i sit program, og den blev 25 år i år.

Så særdeles a pro pros valgte Cyklisternes Kegel Klub gedigne cykler som præmier i det stævne, der blev afholdt, og som samlede 430 deltagere i Rossini. Bowlingsportens grand lady, Joan Højer Andersen, kunne blandt mange andre, ønske yngste præmietager, Heidi Kruuse tillykke med den nye erhvervelse.

Der var også drøn på, da Flintstone, »Danmarks ældste «rene» Bowlingklub« (citat formanden Mogens Nymann), kunne fejre sit 15 års jubilæum.

Klubbens formand havde en meget »karate-ristisk« måde at splitte modstandernes viljekraft og evne til bowlingspil på.

Voldgift!

Det irriterede de ledende kræfter i KBU, at visse SBU-klubber trænede og spil-

lede deres hjemmekampe i københavnske haller. Så som de gode kammerater de var unionerne imellem, blev man enige om, at lade Amatør- og Ordensudvalget i DBwF afgøre sagen ved en voldgift - den første af sin art i dansk bowling. Forhistorien var den, at Henkel, som var en nystartet klub, havde ønsket at tilslutte sig SBU, men med hjemmehal i Scan Bowl, Rødovre. Det må man ikke, lød det, og så skulle Henkel altså flytte til enten Frederikssund eller Køge. Det havde Henkel imidlertid ikke den fjerneste lyst til, så man fik SBU til at anke sagen.

A+O-udvalget hanviste i sin dom til, at spørgsmålet allerede uformelt forinden var blevet diskuteret på et bestyrelsesmøde, og at der i bestyrelsen var bred enighed om, at princippet måtte være - KBU-hjemmekampe i KBU-haller og SBU-hjemmekampe i SBU-haller, uanset dette ikke er udtrykkeligt nævnt i lovene.

»Udvalget må i lighed med forbundets og KBU's repræsentanter give udtryk for en stærk beklagelse af, at en sådan bred bestyrelsestilslutning er blevet tilsidesat, hvilket indebærer at der skabes tvivl om gensidigheden i samarbejdet.«

Henkel flyttede senere teltpælene til Køge.

SBK tilbageerobrede 1. pladsen og dermed det danske mesterskab for hold. Og det endda så suverænt som med 14 points foran nærmeste konkurrent, Cimbrer, Aalborg. Holdet gik blankt igennem, og vandt alle sine kampe, hvilket gav 2 points pr. kamp. Ikke mindst fordi, træneren Ejben Henriksen forstod den svære kunst på både det fysiske og psykiske område, kunne Per Carlsen, Werner Jensen, Tommy Klintskov, Allan Nielsen, Flemming Damstoft, Henning Petersen og Gert Gjertsen tage i mod idrætsforbundets mesterskabsplaketter. SBK vandt også landscup-turneringen. Omtrent lige så sikkert, genvandt Sisu's damer mesterskabet. De sluttede 6 points foran nr. 2, Puds, Århus.

Lige på kanten

Det gik som ventet: årets repræsentant-

godt en uges ophold i London under årets verdensfinale i World-Cup. En lang række sponsorater, hvoraf DFDS og DANBIL stod for de største, gjorde stævnet til et festfyrværkeri af præmier, og de perfekte rammer ydede et bidrag til, at resultaterne blev meget fine.

8 bowlere fik muligheden for at opleve den engelske hovedstad, og stemningen omkring et World-Cup på nærmere hånd. *John E. Hansen, LR64, Mogens Meldgård, Herlev, Benny Hansen, BKK38, Bent Jacobsen, BBK, Kathe Laugesen, CKC, Gurli Petersen, Rossini, Helen Wil-lumsen, Quark og Grethe Pörtner, Mars* havde virkeligt noget at se hen til.

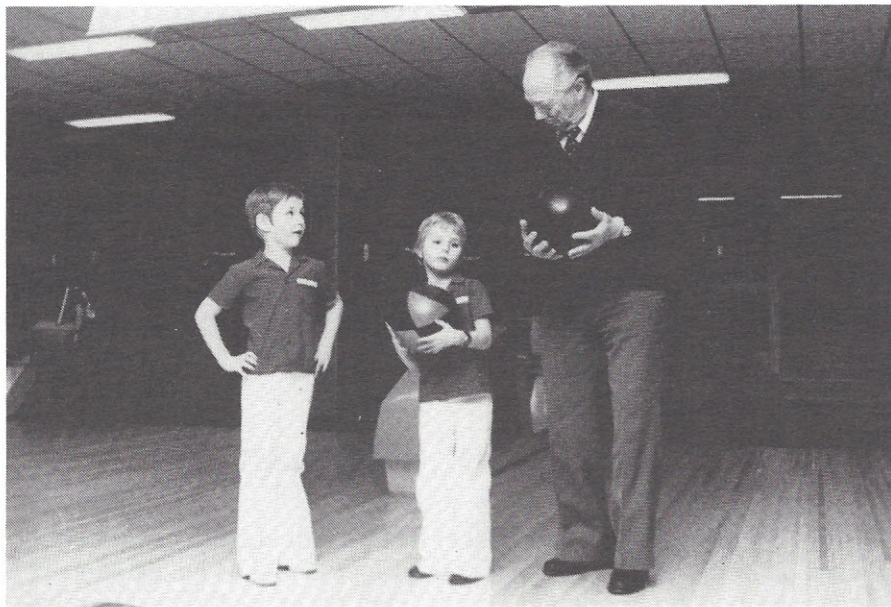
TV mesterskaber på næst-sidste vers

I forhold til alle andre idrætsgrene i dette land, nød bowlingsporten stadig godt af, at kunne markedsføre sig blandt andet ved hjælp af et årligt - eller næsten årligt - TV mesterskab. Sportschef *Gunnar Hansen* indførte begrebet allerede i begyndelsen af 60'erne, og i de fleste år blev der først spillet indledende runder overalt i landet efter forskel-

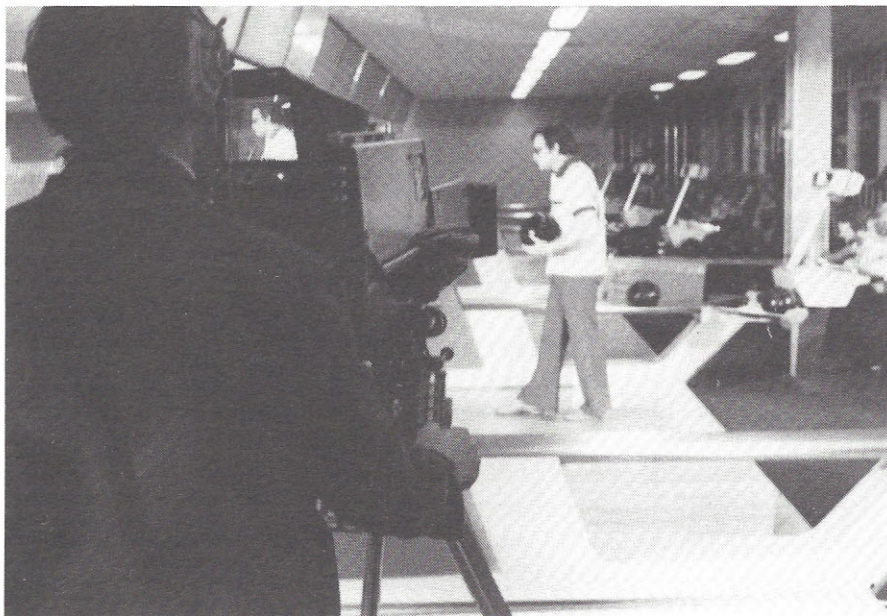

lige retningslinier. Slutteligt vist finalen på den eneste kanal, der var, Danmarks Radio.

To københavnere gjorde sig i særlig grad bemærket, da finalen blev vist fra den nye Odense Bowlinghal. *Flemming Damstoft*, SBK (nr. 1) og *Torben Ellmann*, Flintstone viste god bowling, og den gode PR for sporten fik endnu en fin understregning. *Joan Højer Andersen*, CKC, sluttede på 2. pladsen efter *Margit Bangsø*, Herning.

Gunnar Hansen var bowlingsporten særdeles venligtsindet, og han fulgte med i, hvad der skete. »Det er nemlig mig, der har indført bowling her til lands«, oplyste Gunnar ved flere lejligheder, og han lod sin viden om den svære kunst, komme andre til gode. *Martin Højager* og *Bo Jarlstrøm* glemmer vist sent den instruktion, den populære sportschef kunne give dem ved TV-mesterskabet i Odense.

En imponerende teknik lå bag disse udsendelser, og TV skyede intet middel for at få så gode transmissioner ud af finalerne som muligt. Men da Gunnar Hansen trak sig tilbage og nye mere »moderne« folk kom til, var det sket med regelmæssige TV-mesterskaber. Til gengæld kom der andre spændende begivenheder ind i stuerne, via det elektroniske medie - også indenfor bowling.

skabsmøde måtte deles over 2 aftener. En ordentlig mundfuld nye forslag til hvordan den sportslige fremtid skulle tegne sig - især for elitespillerne - og et par af repræsentanternes store talelyst, forlængede hele affæren. »Men alle synspunkter skal jo også høres i så vigtige sager, som der her er tale om.« Den 2. aften var man ved at komme på glatis. Der mødte kun 45 repræsentanter ud af 87, og da en af dem forlod mødet, var man lige akkurat så mange til stede, som der krævedes for at være beslutningsdygtige. Så de resterende fik besked på at blive hængende, så de blandt andet kunne være med til at indvælge *Anker Haldbæk* og *Vibeke Jarlstrøm* til bestyrelsen i stedet for *Grethe Larsen* og *Kaj Endahl*, som selv ønskede at trække sig efter mange års tjeneste..

John Thomassen, Sisu, fik revance ved årets danske mesterskaber. I hjemmehallen var han den stærkeste i et nyt gigantopgør med *Tommy Klitskov*, SBK, som måtte tage til takke med sølv. Det synlige bevis for det danske mesterskab, DIF-plaketten, hænges om halsen på den dygtige bowler af forbundsformand, *Jørgen Højager*.

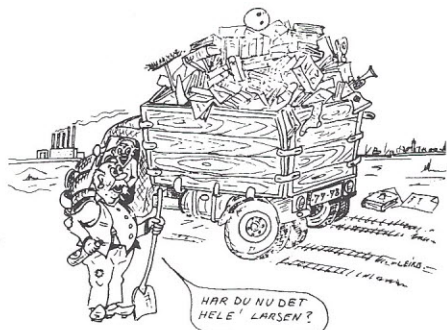
Men der var mere KBU ved DM. *Bodil Hansen*, Center, vandt også DM og satte dermed kronen på værket: en fantastisk sæson. Hun vandt den danske afdeling i World-Cup i 1976, blev individuel københavns mester og nu altså dansk.

Pr. tradition vandt *Tommy Klitskov*/ *Per Carlsen*, SBK deres danske mesterskab i herre par. *Kåte Nybro*/ *Anne Rath* fra samme klub deres i par for damer.

Børge Christiansen fik, for sit store arbejde i KBU, prisen som årets leder.

Hos ungdommen gik det så som så: Det blev til guld i ynglinge piger ved *Susan Møller*, Sisu og i junior drenge til *Per Kuhlmann*, Keglen, Køge. To unge mere fra Køge gjorde sig bemærket: *Mette Larsen* og *Berith Jensen*, Køge 75 tog sig af parmesterskabet hos junior-pige. Resten var jydsk.

Efter mange års tovtrækkeri på KBU's repræsentantskabsmøder, lykkedes det endelig at overbevise formanden, Helge A. Larsen om, at skriftlige beretninger ville være hensigtsmæssige. Han havde hidtil modsat sig »alt det skriveri«, men nu gav han sig. Leif Brinckler krydrede det måske lidt tørre stof med en række tegninger, med det formål at lette læsningen.

»Har du det hele, Larsen?« - og kassereren, Johs. Rasmussen i aktion var ikke til at tage fejl af. Værre var det nok, når det drejede sig om at identificere den dame, som gemmer sig bag den store bog. Et kvalificeret skud er, at det må være sekretæren, Vibeke Jarlstrøm i gang med et grundigt studium af protokollen.

Den skriftlige beretning fik en positiv indvirkning på mødets forløb - og det kunne slutte i rimelig tid - dog uden at der var blevet sjasket noget igennem. Desværre havde Børge Christiansen meddelt, at han trak sig tilbage fra sit job som spilleudvalgsformand. Jørgen Skrifer, unionens ungdomsleder, ville også gerne afløses. Nyvalgt blev Erik Svensson og Bent Pedersen. Helge A. Larsen var som formand også på valg, men modtog genvalg »dog kun for et år«.

Dejlig fest

BKK38 var en af de klubber, som meldte

Det var ikke læsestof, der manglede

De københavnske bowlere kom ikke til at mangle noget at sammenligne med på det, der hedder bladfronten. Igennem 6 år havde samtlige licenserede bowlere modtaget en lille, men aktivt blad, Bowleren kaldet. Det kom hver 14. dag, og var vist nok meget populært.

Men på sit første hovedbestyrelsesmøde i dette herrens år, blev det meddelt, at forbundsforretningsudvalget havde besluttet sig til at opsiges samarbejdet med dem, der lavede Bowleren. Enden på et par års kollisionskurs var nået, og medens forbundsledelsen brugte økonomien som årsagen til opsigelsen, så mente bladredaktionens to ledende personer, at der var tale om en regulær fyring, begrundet af bladets redaktionelle linie, som ikke altid fulgte den slagne forbundsvej, og begrundet i Bowlerens lille undseelige format. Det var i A5.

Hvis det var for at spare, at man kvittede medlemsinformationen i den hidtidige form, så må det siges, at forsøget lykkedes. Fra maj til november kom der 3 blade af den nye A4 slags, den valgte redaktør holdt kun til det første nummer, og da det viste sig endog overordentligt vanskeligt at finde en afløser, og for den sags skyld også kvalificerede medarbejdere i unionerne, måtte forbundsledelsen selv redigere og administrere medlemsbladet, hvis navn forøvrigt var Bowling. En arbejdsbyrde, som var umulig at leve med for er forbunds-FU, der havde nok at se til i forvejen.

Enden på det lille eventyr blev, at dem, der havde lavet det førnævnte landsblad, Bowleren, blev opfordret til at tage fat igen. Det accepterede de, og efter nogle skærmysler om navnet, begyndte der igen at komme et regelmæssigt medlemsblad, som kom til at hedde, ja, Bowleren.

I KBU stiftede bowlerne bekendtskab med et ægtepar ved navn Mildred og Børge Holm. De påtog sig at redigere det københavnske stof, og grunden til et stort og helhjertet bladarbejde, var lagt.

De stjal med både arme og ben

Den columbianske hovedstad, Bogota, udmærker sig ved, ikke alene at ligge 3.000 m over havets overflade, men også ved, at være den hoved-

stad i Verden, som har den mest udviklede kriminalitet. Den by havde man valgt som hjemsted for årets Verdensfinale i World-Cup, hvortil *John Thomassen* og *Birgitte Lund*, begge Sisu, havde kvalificeret sig.

Birgitte var den første, som fik »kærligheden« at føle. Hun blev hurtigt frastjålet et pænt, rundt beløb i sparsom valuta, og så gik det ellers slag i slag. Værst ramt blev *Gösta Zellén*, som midt på gaden fik frastjålet en mindre formue, sit pressekort og hvad han ellers havde af værdi på sig. Han gik fredeligt over gaden - og var pludseligt omringet af en flok forbrydere, som på en meget rutineret og velorganiseret måde stjal det alt sammen. At han slap med det, betegnedes som et stort held. En kniv i maven var ellers meget normalt ved den slags optrin.

Trods disse uhyrlige forhold, hvor den tynde luft forhindrede al fornuftig og normalt bowlingspil, kom Birgitte Lund igen med helt frem. Hun sluttede efter nogle dramatiske dage, timer og minutter, på en 4. plads, en præstation, som John Thomassen betegnede som større end hendes World-Cup sejr i 1974 - de skrækelige forhold taget i betragtning. Med jævne mellemrum måtte Birgitte da også have tilført ilt under spillet, »men man var klar over, når den var gal. Når symptomerne, blå, gule og røde streger i mazurka for øjnene, meldte sig, så var det om at få fat i en af sygeplejerne og håbe på, at der var mere ilt tilbage i apparaterne«.

»At lægge en World-Cup verdensfinale et sted som Bogota, er ganske enkelt uansvarligt«, konstaterede John Thomassen, som selv var ved at opgive flere gange.

sig med et jubilæum. 40 år på bagen var det blevet til for den hyggelige klub. I den anledning var der grund til at mindes klubbens 25 års jubilæum i 1963, hvorom der blev fortalt:

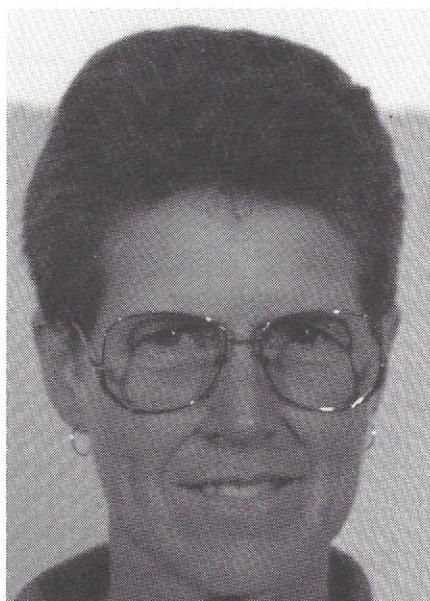
»Formanden holdt festtalen, og takkede alle for deres interesse og indsats, talte derefter i korte træk om klubbens historie gennem de 25 år og mindedes klubbens første formand, Henry Petersen, og et medlem holdt en smuk tale for damerne. Bagefter gik man over til kaffen og et 4-mands orkester spillede op til dans. Der var til lige konkurrence og anden morskab. I pausen spillede et medlem på klaveret, og han sluttede med at vælte gulvbassen, så den gik i smadder - dejlig fest!«

BKK38 fejrede jubilæet med et stævne i Rossini Bowlinghal.

KBU ctr. hallerne

Det var sædvane, at der min. en gang om året blev holdt et møde mellem KBU og hallerne. Det primære formål var nok, at aftale priserne for den kommende sæson. Men årets møde havde et nok så pinligt emne på dagsordenen, nemlig »den tilstand visse haller helt ærligt er i«. Bod og bedring blev lovet, men behovet for ensartede regler når det gælder baner og maskiner, var ved at blive påtrængende.

De københavnske haller havde forøvrigt planlagt sommeren på en sådan måde, at der hele tiden ville være min. en hal åben.

Mildred Holm (f. 1938). Medlem først i DVL, senere Sebo og nu Jackpot. Sekretær i Sebo i 10 år, og kasserer i kreds 4 (Grøndahl) siden starten for 10 år siden. Sekretær i Jackpot 3 år. Guld i par ved Old Girls mesterskab 1987 med Jytte Jensen som makker. Modtog KBU's 15 års fortjenstnål i 1986.

UEM på dansk grund

Susan Damstoft på 4. pladsen og Per Henriksen på 12. pladsen var bedste danske individuelle præstationer, da

Europamesterskaberne for ungdom blev afviklet på dansk grund. Helt præcist i Aalborg, hvor Dansk Bowling Forbund havde sat alle sejl til for at lave et så flot arrangement som muligt.

Bent Pedersen, Joker blev langt om længe kåret som Årets Bowler. Det skete under finalerne om de danske mesterskaber, som var henlagt til Køge, og forbundets nye bladredaktør, Jan Donde, kunne ønske ham tillykke.

Samme år nåede en københavnsk bowler for første gang op til udmærkelsen, Årets Ungdomsbowler, og det blev så Susan Damstoft, Sundby, som fik fornøjelsen af at skrive KBU-historie på det område. Mesterskaberne bød iøvrigt på et opsigtsvækkende come back til Vibeke Jarlstrøm, Sisu, som individuelt sluttede på 1. pladsen. Men der var mere Sisu: Birgitte Lund fik bronze. Per Jørgensen, LR64 (SBU), vandt hos herrerne, og i par blev det, ja, for 4. år i træk, Tommy Klitskov/Per Carlsen, Sundby. Men så var det også slut i denne disciplin for de to dygtige bowlere. Pia Jørgensen var på Birgitte Lund's hold, og det var en god ide. De to Sisu'er slog til i par.

I holdturneringen genvandt SBK, som havde taget navneforandring til Sundby, det danske mesterskab, medens SAS hos damerne - og for 2. gang - stod øverst da medaljerne for sejren i landscupturneringen blev delt ud.

Første hold-NM

Flemming Damstoft var med til at sikre dansk bowling den første guldmedalje for hold ved et Nordisk Mesterskab. Ved NM i Göteborg vandt han, sammen med Per Rasmussen, Århus, guld i par. Det blev iøvrigt et forrygende NM, set med danske øjne, for udover at vinde individuelt ved Jette Hansen, Aalborg, vandt hun, sammen med bysbarnet Jonna Toksig, ligeledes guld i par.

Til overflod blev det, med Georg Jensen, Bo Carlsen, Bent Pedersen og John Thomassen på holdet, til en 2. plads i Europacupturneringen for 5-mands hold (Berlin), ved hvilken lejlighed damernes hold, med bl.a. Anne Rath og Birgitte Lund, blev nummer 3.

Nyt pointssystem

I alle årene var langt de fleste bowling-

kampe afgjort ved, at det hold, der tilsammen slog flest kegler, fik 2 points. Slet og ret.

Men nu var tiden ved at være moden til, at man begyndte at tænke i nye baner, for det kunne godt være lidt trivielt både som tilskuer og spiller at være vidne til og med i kampene, især når et af holdene kom meget foran i begyndelsen.

Derfor vedtog DBwF-repræsentantskabet, at indføre et nyt pointssystem i hvert fald i Danmarksturneringen.

Det gik ud på, at man spillede om 2 points i hver serie, og formålet var, at skabe lidt mere spænding. Selvom et hold var langt bagud i kegler, var der stadig to points at kæmpe om i den næste serie.

Ordningen blev iøvrigt vedtaget på en lidt usædvanlig måde: Et KBU-medlem havde i landsbladet luftet tanken om at spille om 2 points pr. serie, men alle instanser glemte at føre ideen frem som et regulært forslag. Og da man opdagede det på et tidspunkt på DBwF-mødet, og dermed stod overfor, at der ville gå min. et år til, før denne glimrende ting kunne iværksættes, besluttede man sig simpelt hen til her og nu at vedtage pointssystemet og spille efter det med det samme. Det har kørt lige siden.

Første individuelle EC

Vibeke Jarlstrøm fik i kraft af sit danske mesterskab, fornøjelsen af at være med, da den første individuelle Europa-cup-turnering blev spillet. Hertogenbosch i Holland var valgt til debut'en, og selvom Vibeke og hendes mandlige kollega, Per Jørgensen fra LR64, sled og slæbte, måtte de tage til takke med henholdsvis 10. og 13. pladsen.

FIQ anbefalede, at man lod de nationale mestre deltage, og det rettede langt de fleste lande sig efter.

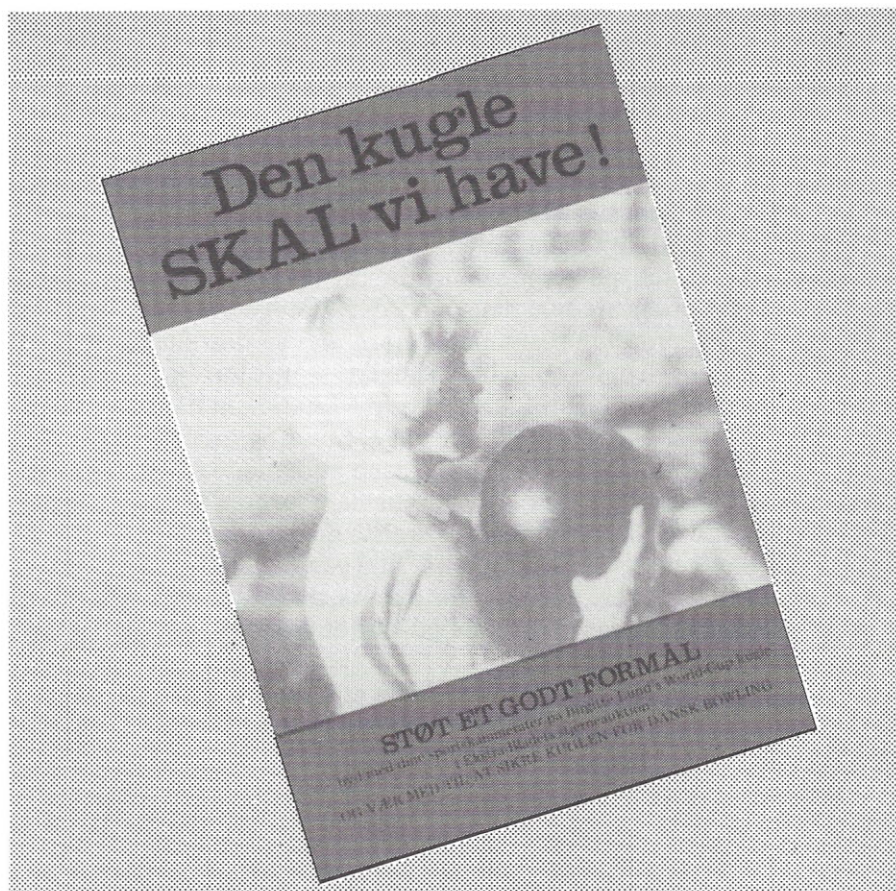
Sidste TV-mesterskab

»Nye koste fejer bedst« - og den nye i chefstolen på TV-sporten, Finn Heiner, havde svært ved at se ideen i de årlige TV-mesterskaber. Alligevel gik han med til, at der blev spillet om dette i år, så efter de indledende runder landet over, gik det løs i bowlinghallen Ved Kajen.

Poul Erik Andersson fik ved den lejlighed debut som bowlingkommentator, og Birgitte Lund viste igen, hvor pokalen skulle stå med 619 for åben skærm. Knud Erik Jensen, Herning vandt hos herrerne.

Hvad der vil få dette sidste TV-mesterskab til at gå over i historien, er imidlertid ikke alene de gode spillere, men mere den omstændighed, at de deltagende 6 spillere, fik besked på at, populært sagt, at smide tøjet, hvis der var reklamer på. Det samme gjalt bowlingshallens reklameskilte - ned med dem, lød ordren.

»Så ser vi gen TV tryne et lille forbund«, var avisernes kommentarer, med henvisning til, at når det f.eks. handlede om

Flintstone bag flot initiativ

»Den kugle SKAL vi have« - det var temaet for en landsindsamling blandt bowlingklubber og -spillere. Ekstra Bladet stod bag en auktion af kendte sportsfolks rekvisitter, det indkomne beløb gik til de vietnamesiske bådflytninge, og blandt ting og sager fra blandt andet verdensstjerner som *Bjørn Borg*, *Kevin Keegan*, *Lene Køppen*, og *Allan Simonsen*, dukkede også den kugle op, som *Birgitte Lund* vandt sit World Cup med i 1974.

»Vi må have fingre i den kugle«, besluttede Flintstone's formand *Mogens Nymann*, som også var pressesekretær i KBU. »Det vil være rædsomt, hvis den ender hos en eller anden bowlingsporten uvedkommen person«. Så fat i én som kunne supplere ideen med realiteter.

På mindre end én dag, var hele kampagnen på skinner. Samtlige bowlingklubber i hele landet modtog brochurer og plakater med opfordring til at foranstalte indsamlinger blandt deres medlemmer, Ekstra Bladet fulgte kampagnen flot op, og i alle hallerne reklameredes der for den gode sag. Tiden var knap - der var kun 12 dage til at komme i gang, samle ind og aflevere - spændingen var stor - kunne vi hamle op med et eventuelt bud fra anden side?

Et sådant dukkede nemlig op midt i det hele. Det kom fra en enkelt-person »udenfor bowlingsporten«, som satte godt 3.400 kr. på højkant, så der blev bidt nogle negle, inden resultatet af landsindsamlingen forelå, og Mogens Nymann kunne hjule ind på Ekstra Bladet med pengene: godt og vel 4.000 kr.

Avisen var så imponeret af bowlernes flotte indsats og opbakning at det gode formål, at de inviterede dansk bowlings to største umuliusser, Mogens Nymann og *John Jørgensen*, som var forbundets pressesekretær, ind på redaktionen, for, sammen med Birgitte og den nok så omtalte kugle, at blive forevigtet til brug for morgendagens omtale af huj-hej-og-hast projektet. Da de var derinde alligevel, fik de også sagens genstand med hjem.

Bortset fra at vi reddede det for bowlingsporten så vigtige klenodie, fik vi i sandhed også en god gang PR, og så var der endda en ende på historien, som er en historie i sig selv: En uges tid efter, at indsamlingen var slut, dumpede der et beløb ind af brevsprækken fra en bowlingklub, der havde været lidt sent ude. Klubben var egentlig hjemfalden til at få checken tilbage, men man blev enige med gutterne om, at pengene skulle anvendes til en mindre udsmykning af trofæet. Det må tilsyneladende have været en besværlig proces, for der gik 11 (elleve) år, før Dansk Bowling Forbund modtog kuglen, pænt garneret med det, der nu skal til. Overrækkelsen fandt sted på repræsentantskabsmødet i 1990, hvor en brødebetyngt, forhenværende pressesekretær sagde vær'sgo, og pas nu godt på den!

KBU'ere fremme ved VM

Kampene om verdensmesterskaberne skulle finde sted så langt væk fra de hjemlige strande, som i Manila i Philippinerne. Det var et kostbart projekt, og kun ved hjælp af en pæn sponsorering, kom 5 damer og 3 herrer af sted. Der var naturligt nok, nerver på hos topspillerne inden udtagelsen, og der blev med et mildt udtryk »røre i andedammen«, da det første hold blev offentliggjort. Bowlingsportens største trumfkort, *Birgitte Lund* og *Jette Hansen*, Aalborg, var ikke på holdet. Sidstnævnte var bare nordisk mester og blev til overflod også dansk, og førstnævnte var, trods sine kun 25 år, så gennemrutineret, at hun måtte betragtes som uvurderlig på ethvert dansk landshold.

Det var nogle kvalifikationskrav, godkendt af forbundsbestyrelsen, som d' damer ikke kunne leve op til - men da pressen fik fat i historien, og den kom frem i al sin ulogik, kom der også orden i sagerne. Bowlerne trådte til i stort omfang, der kom 12.000 kr. fra de jyske, 4.000 fra de københavnske, 1.500 fra de sjællandske, et lignende beløb fra de fynske og 1.000 kr. fra Hook. Derudover donerede to anonyme sponsorer projektet med hver 5.000 kr. Sagen var klar, og Danmark stillede med det bedste man kunne fremvise med *Anette Petersen*, *Bente Andreasen* og *Birgitte Lund* fra KBU.

På herresiden gik det lidt mere fredeligt til, og det blev til den hidtil bedste VM-placering for dansk bowling. I par nåede *Poul Juhl* og *Søren Jensen* en 5. plads i konkurrence med 87 andre 2-mands hold. *Birgitte Lund* sluttede individuelt på en 7. plads.

fodbold, var skærmen overklistret med bandereklamer og meget andet, uden at nogen sagde noget. For fodbold kunne TV ikke så godt undvære - det gik nok bedre med bowling, hvis der kom konflikt.

Det var da også tæt på, at transmissionen blev aflyst.

1000 i KBU

Alene i KBU-området samlede en ny ting, Daniaden, mere end 1000 børn til start indenfor bowling. Sammen med Basketball og Gymnastik, var KBU med i et forsøg, der handlede om, at interessere de helt små, i et landsomfattende arrangement.

Den imponerende tilslutning, fik da også Allan Johnsen fra DIF's ungdomsudvalg til at fremhæve bowlingsporten i en artikel i Idrætsliv, hvor han ellers ikke var helt tilfreds.

»Bowling havde, især i hovedstadsområdet, meget stor søgning, og klubbernes ungdomsafdelinger har senere måttet sige stop for optagelse af flere medlemmer«.

Daniaden sluttede med finaler, og en ny omgang gik i gang. Her var der kommet to idrætsgrene mere med i en runde, som blev døbt om til Anders And Daniaden.

Fik revance over JBU

4. runde af unionspokalturnering var samtidig den sidste i denne omgang. I Odense Bowlinghal tørnede unge som lidt ældre sammen og det lykkedes KBU hos herrerne at få revance for nederlaget til JBU i den forrige turnering. Med 27 points foran JBU, som nåede 25. Derimod var de stærke JBU-damer for stor en mundfuld for KBU. 2. pladsen var dog hjemme med 24 points mod JBU's 29. Hos ynglingene og juniorerne blev det til KBU-sejre medens Fyn tog sig af den nyindførte puslingerekke.

Vandt på points

Sisus herrer løb med danmarksmesterskabet for hold det første år, hvor der blev spillet efter det nye system, 2 points for hver vundet serie. Den evige rival fra Sundby sluttede på 2. pladsen efter nogle særdeles nervepirrende slutserier.

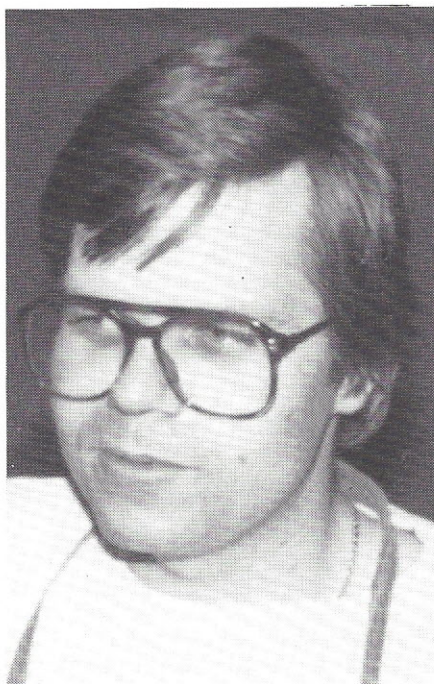
Senior DM blev uhyre magert for de københavnske bowlere. Alle guldmedaljer gik til provinsen - undtagen i holdturneringen, hvor Sisu, efter 3 års fravær, sluttede øverst. Sundby hev 1. pladsen hjem i lands-cupturneringen. Hos old-girls, hvor der for første gang blev lavet landsmesterskaber, steg Lillian Christiansen, SAS til tops. Ligeledes for første gang stod DBwF for

puslingemesterskaberne, hvor Gina Holm, Hook vandt hos pigerne individuelt og Dørthe Olsen/Tina Søndergaard, LBC i par.

Men ellers blev det til mesterskab i ynglinge piger ved Yvonne Steffensen, Hook og så sørgede Lars Pedersen/Michael Bønding, Hook, for parmenterskabet hos juniorerne.

Gang i IKK

På i hvert fald ét punkt, var KBU bagefter efter manges mening. Punktet var ellers nok så vigtigt, for det handlede om Instruktions- og kursusvirksomheden, men det var svært at finde nogen, som ville interessere sig for emnet.

Nu skal der ske noget, bebudede spilleudvalgsformand Anker Haldbæk, så derfor kontaktede han og Bent Holst Rasmussen, forbundet for at høre, hvad der var af muligheder.

Det mandede ud i et møde, efter hvilket Ebbe Lindboe, formanden for IKK i DBwF udtalte: »Vi fik en lang række problemer afklaret, og jeg er meget optimistisk med hensyn til fremtiden. Den største af vore unioner er selv meget positivt indstillet på, at der virkelig skal gang i arbejdet«.

KBU spurgte Herman Carlsen, om det var noget for ham, at køre IKK-arbejdet i unionen, og det sagde han ja til.

Jens Rasmussen, som var KBU-ungdomsredaktør for landsbladet, stod for overrækkelsen af årets priser til ungdommen. Der var to kandidater, som man ikke kunne finde ud af, om der var forskel på. De var lige kvalificerede, så

rent undtagelsesvis fik de hver et par ord med på vejen og en lille erkendtheds. Den ene kom fra KBU og det var Lars Jeppesen, Sundby (t.v.), den anden fra JBU og ved navn John Hvid Pedersen, Aalborg.

Karl Felt fik årets lederpris.

Farvel og tak - landsholdsspilleren Georg Jensen havde fået nok. Så efter 6 serier i de indledende runder til DM, der bestod af 8 ialt, samlede han kludene sammen og forlod banerne.

»Der er for lidt olie på banerne«, var Georgs forklaring, dog først efter at have undersøgt hos stævneledelsen, hvilke konsekvenser det ville få hvis han skred. Ledelsen så sig ikke i stand til at afgøre, hvad der ville ske, sådan lige på stående fod, men da makkeren var ligeglad, gik Georg.

»Vi har nøje fulgt de instruktioner, vi har fået fra AMF«, var halleder i Odense Bowlinghal, Helge Andersens kommentar.

Der var blevet noget at tygge på for dem, der skulle kikke på det problem, men Georg kom i hvert fald ikke i betragtning længere i landsholdssammenhæng. Om det skyldes hans good-by eller gennemsnit, skal være usagt.

Gladsaxe Bowling Klub var med, da Politiet og Kommunalbestyrelse i forening holdt foreningsweekend. Formålet var at præsentere så mange fritidstilbud som muligt, og tilbudet om at være med, tog 35 imod.

Politiet viste eksempler på, hvordan de arbejder uden for de akutte og tilspidsede situationer, og GBK viste, lidt om bowling og hvad klubben stod for.

KBK1940 bli'r 40

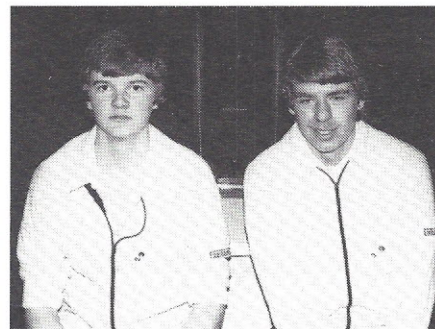
I et forrygende snevejr, men da heldigvis indendøre, fik KBK1940 afviklet sit 40-års jubilæum. Blandt andet med et stævne, som samlede et overraskende stort antal deltagere.

Klubben startede som kegleklub, og en af dem, der var med fra begyndelsen, Håkon Åbank, kunne klubben stadig glæde sig over at have imellem sig.

Klubbens formand i jubilæumsåret, Ole Søndberg havde nyt i posen: »Vi har sat sving i ungdomsarbejdet, efter at have talt om det i mange år. Problemet for os var, at finde folk i klubben til at passe de unge, men nogle af vore kammerater sagde ja i 1979. Resultatet har været overvældende. 25 børn og unge spiller nu bowling hos os, og vi er både glade og stolte over det«.

Man lægger mere og mere mærke til de unge. Navnlig de unge piger! Et navn som Anne Rath, Sundby, som her lykønskes med sin individuelle 1. plads i landskampen mod Vesttyskland for 18-23 årige af Køges borgmester, Jørgen Jørgensen.

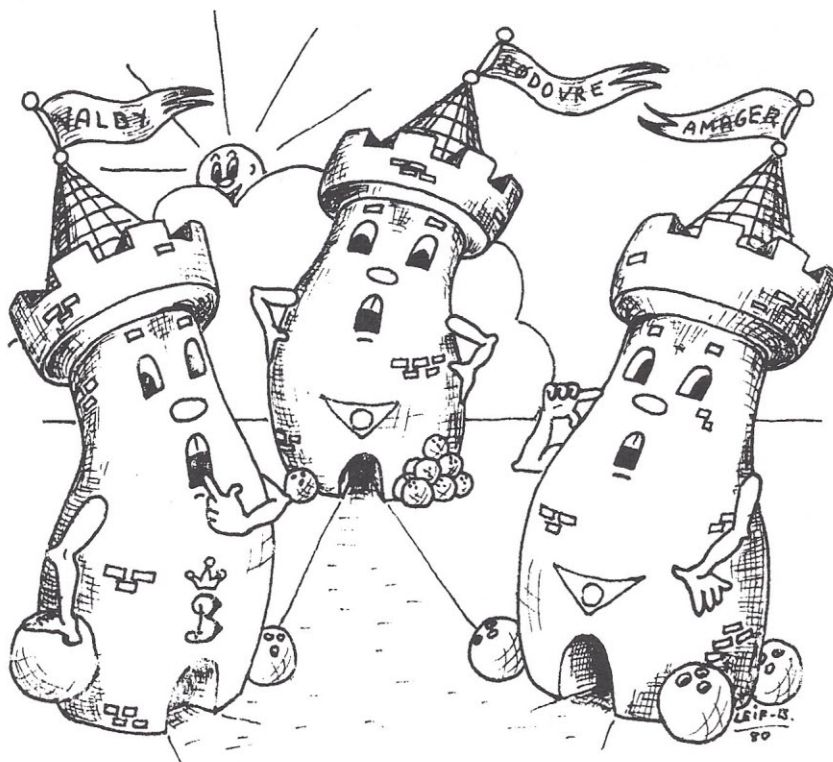

Hos drengene er det Lars Pedersen, Sisu, som springer i øjenene i KBU. Sammen med Per Kuhlman, Køge, vinder han europamesterskabet i par for ungdom, som spilles i Dublin. Et andet dansk 2-mands hold fik ved denne lejlighed sølvet hjem.

Poul Juhl, Rossini, blev valgt til Årets Spiller, ikke mindst for sin flotte 5. plads ved VM året forud. Den fik han sammen med Søren Jensen, Sisu, men når Poul blev valgt, hang det sammen med, at han blev bedste dansker individuelt ved VM.

Sølv i Rom

Tilsyneladende uopslidelige Birgitte Lund og Anette Petersen var med på holdet, da det danske landshold sikrede sig sølv i Europacuppen for 5-mand. Lynturneringen blev spillet i Rom, hvor

Kredsinddeling i KBU

»Udviklingen i KBU de senere år har bevirket, at bestyrelsen, efter en indgående vurdering, har erkendt nødvendigheden af en strukturændring af den bestående organisation«. Det var ordene i indledningen til den skriftlige beretning, som KBU repræsentanterne skulle tage stilling til.

»Kredsinddeling af det københavnske område, er ikke en ny tanke. Den har tidligere været til debat i KBU, og allianceforeningen har også ladet høre fra sig i samme forbindelse.

KBU, der tidligere har været imod kredsinddelingstanken, har i samråd med ABA, RBA og VBA, udført et stort arbejde med at udforme retningslinierne for kredsens fremtidige inddeling og virke.

»Hvis det bliver vedtaget at gennemføre kredsinddelingen, vil der hurtigst muligt, måske allerede i marts måned, blive indkaldt til stiftende møder, således at vi kan være etableret som kreds 1, 2 og 3 inden sæsonen 80-81 begynder. Et ja til kredsinddelingen vil medføre, at der skal ændres en hel del ved lovene indenfor KBU.

Det medfører også, at vi skal finde og bruge flere ledere. Har vi dem???, spærges der.

Det var, uden at forklejne nogen, navnlig *Bent Holst Rasmussen*, som var arkitekten bag den nye struktur, og forberedelserne inddrog de bestående alliancer omkring de haller der var. De havde - med skiftende aktivitetsniveau - udført forskellige opgaver, men havde ikke et noget særligt fast tilhørsforhold til KBU som sådan. Det skulle der altså nu laves om på, således at de nye kredse blev en integreret del af unionen, og vel også var ment som nogle, der kunne aflaste dennes bestyrelse på forskellige områder.

Strukturen blev da også vedtaget med et overvældende flertal, og så var det ellers i gang med at stifte de forskellige kredse.

Man lagde for i Rødovre, hvor der i forvejen var udført et betydeligt orienterende arbejde i de klubber, som spillede i hallen. Så der var råd til at bruge en times tid til at finde ud af nogle formaliteter omkring beslutningsdygtigheden, inden bestyrelsen kunne vælges. Formand

herrene sluttede på 5. pladsen. Arne Jensen, Sisu, Jan Donde, Smut 79 og Tommy Olsen, LR64 havde også fundet, nåde for udtagelseskomiteens strenge øje!

Også en måde

Medens den af KBU arrangerede bowlingsskole, havde sine ca. 50 elever i aktivitet, dukkede repræsentantskabet fra KI, Københavns Idrætspark, op, for ved selvsyn at se, hvordan en bowlinghal fungerer. På det tidspunkt var man i gang med instamatic-træning, der jo er bowling uden kegler.

De kikkede jo noget de blandt gæsterne, som ikke kendte de moderne træningsmetoder, men en af dem fik jubelen til at stige: »Vi må se om vi ikke kan hjælpe disse bowlere med indkøb af nye kegler, for det må trods alt blive sjovere, når de får sådan nogle i maskinerne!«.

Ny ledelse i Ved Kajen

Problemer, som mindede en del om dem der opstod i midten af 70'erne i Frederikssund, fik dem, der stod bag bowlinghallen på Islands Brygge, Ved Kajen, til at sige fra. Så igen var bowlerne i den situation, at de måtte regne med ingen hal at have, hvis de ikke selv greb ind. Det gjorde de så, og med Børge Christiansen som den energiske drivkraft og foregangsmand, etableredes en selv-ejende institution omkring hallen, som samtidig tog navnet Bryggens Bowling Center.

Med 206 i gennemsnit, blev Anette Petersen, Hook, årets danske mester individuelt. Resultatet var det hidtil højeste ved et DM for damer. Arne Jensen og Jørgen Skriver vandt parmesterskabet.

Holdmesterskabet tager Sisu sig af hos herrerne, det er 2. år i træk og noget er i gære! De vinder også lands-cupturneringen.

Heidi Kondrup, Hellerup blev mester hos ynglinge piger, Allan K. Jacobsen, BK75 hos junior drenge, Lise Lotte Hallgren, Køge og Pia Jarlstrøm, Sisu tager sig af de alleryngstes parmesterskaber. Alan K. Jacobsen vandt junior

dreng i par med Joe Pedersen også BK75.

Jørgen Johansen, Lyngby Bowling Club, fik æren af at vinde det andet landsomfattende Old Boys mesterskab, der for parrenes vedkommende gik til Helge A. Larsen/Viggo Christensen, Sisu.

Valgt for et år

På grund af vedtagelse af kredsinddelingen, foregik valgene på KBU-repræsentantskabsmødet for et år. Alle, med undtagelse af ungdomslederen, Bent Pedersen, modtog genvalg, så nyvalgt blev Erik Madsen, Stjernen 72.

blev *Jan Donde*, som spillede i Smut 79 og i bestyrelsen kom *Rene Nielsen*, GBK, *Bjarne Petersen*, Hook, *Yvonne Steffensen*, Hook og *Bruno Stokholm*, Smut 79.

I Valby var interessen for at være med til at stifte kredsen, knapt så overvældende (kun halvdelen af klubberne mødte op), men til gengæld var fornemmelsen, at de tilstedeværende havde »læst på lektien«. Her benyttede KBU-repræsentanterne lejligheden til at præcisere, at der var tale om et prøveår, og at det hele først skulle fasttømmes i 1981! Til at stå i spidsen i dette prøveår, blev *Jørgen Jørgensen*, KBK1940 valgt og han fik med sig i bestyrelsen følgende: *Herman Carlsen*, Hellerup, *Poul Juhl*, Rossini, *Gurli Jørgensen*, CKC og *Lilly H. Madsen*, BKK38.

På Amager, hvor der var 2 haller, Globetrotter og Ved Kajen, blev de stiftende møder nogenlunde identiske med de to forudgående. *Børge Christiansen*, SAS, som havde fået lidt tid i overskud, blev formand og »under« sig fik han *Henrik With*, Trotterne, *Jonna Bro*, Quark, *Bodil Christiansen*, SAS og *Karin Christiansen*, SAS.

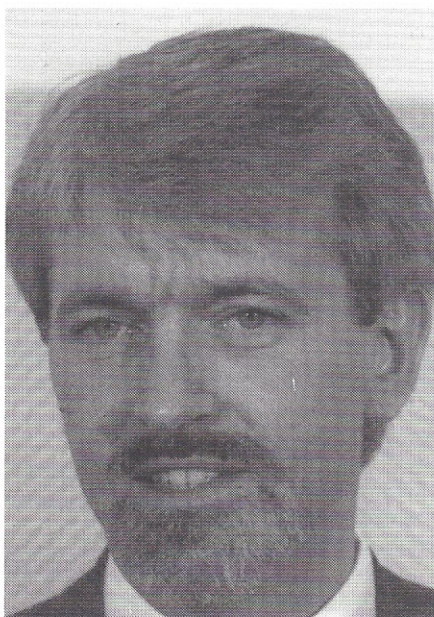
Meget snedigt benyttede KBU-bestyrelsen lejlighederne til at luften ideen om, at der i de lavere rækker i turneringerne, skulle spilles med 4-mands hold, 6 serier. Det var der opbakning til overalt.

Birgitte Lund nordisk mester

Det var Danmarks tur til at holde Nordiske Mesterskaber, og igen var hallen i Rødovre valgt til spillestedet. KBU var pænt repræsenteret på de to danske hold ved *Arne Jensen*, *Poul Juhl* og *Tommy Olsen* (fra SBU ganske vist!), *Anette Petersen* og *Birgitte Lund*.

Og for 3. gang hjemførte de rød-hvide et individuelt nordisk mesterskab. Birgitte Lund vandt - efter en brandfinale mod svenske *Margareta Svedlund*, og så fik Danmark sølv hos damerne i de to holddiscipliner, 5- og 2-mands.

Mesterskaberne udmærkede sig ved en betydelig pressebevågenhed. Således var såvel dansk som svensk TV på pletten week-enden igennem - en så overvældende interesse var man bestemt ikke vænnet til i bowlingsporten.

Poul Erik Petersen (f. 1951). Medlem af Rossini fra start med bowling i 1966. Formand 1969. Medlem af Amatør- og Ordensudvalget i DBwF fra 1973 og formand fra 1980. Dansk mesterskab for hold 1985. Modtog KBU's 15 års for-tjenstnål 1983 og DBwF's hæderstegn i guld 1988.

Atter en epoke slutter

»Nu kan du selv køre det her«, meddelte KBU-formand *Helge A. Larsen* til sin nærmeste medarbejder, *Bent Holst Rasmussen*, da den nye struktur skulle føres ud i livet for alvor. Og der havde aldrig været langt fra tanke til handling hos den dynamiske formand, som i snart 20 år havde udført et utroligt arbejde for den københavnske bowlingsport. I begyndelsen i sektionsbestyrelsen og siden 1968 som unionens førstemand. Så han fortalte i god tid, at han ville afløses.

En meget stor forsamling tog på årets repræsentantskabsmøde afsked med Helge, og hyldesten ville ingen ende tage. Kassereren gennem alle årene, *Johs. Rasmussen*, lagde for og overrakte den afgående formand et guldur med inskription - en gave fra den siddende bestyrelse. I endeløse klapsalver sagde de forsamlede klub-, kreds- og forbundsrepræsentanter, stående, en foreløbig tak.

Forbundet mødte med gave. Formanden *Jørgen Højager* havde endda to med: den ene, at der med sikkerhed kom en bowlinghal i Gladsaxe, og den anden af mere personlig karakter. *Ralf Donde* sagde tak til

læremesteren på vegne af Hook, og *Bent Olsen*, Sisu, formulerede en velment taknemmelighed over Helge's arbejde. Alt blev fulgt op med nye kraftige tillkendegivelser fra forsamlingen.

Helge A. Larsen havde indtil denne stund været indbegrebet af lederskab i bowling. Han betydning for KBU var enorm, og hans evne til at skære igennem og se praktisk på tingene, havde gjort det organisatoriske arbejde til en ren leg for dem, der var med. Og havde fået dem til at være så engagerede, at det for en hel del blev en livsform at arbejde med bowling. Som det var for Helge og hans hustru, Grethe i de første mange år.

I en periode var Helge A. Larsen både formand og spilleudvalgsformand og minsanten også på såvel sin klubs førstehold som på landsholdet. Samtidig deltog han med stor interesse i forbundets arbejde, i et års tid nødtvungent som landsformand.

Helge var kendt for, ikke at gøre tingene sværere end de er, han havde stor respekt for dem, som duede til noget, og som foretog sig noget, men - torden og lynild - over dem, som bare kæftede op, uden at sætte sig ind i forholdene. Dem brød han sig ikke om, hvad de ind imellem også fik at vide.

Farvel til formandsposten blev ikke ensbetydende med et farvel til bowling og den dag i dag er Helge A. Larsen blandt de aktive på bowlingbanen. CKC har fornøjelsen.

Til ny formand valgtes som en selvfølge, *Bent Holst Rasmussen*, og han gik i gang med arbejdet i Københavns Bowling Union med en solid organisatorisk baggrund, som alle fik glæde af i de kommende år.

De nye tider fik iøvrigt den virkning, at det nu ikke længere var en bestyrelse, som kørte KBU, men et forretningsudvalg. Bestyrelse kom den gruppe til at hedde, som udgjordes af forretningsudvalget, licensformanden og de forskellige kredsformænd.

Nyvalgt til forretningsudvalget blev det år *Sonja Sørensen* og *Jørgen Jørgensen*. De blev henholdsvis sekretær og ungdomsleder.

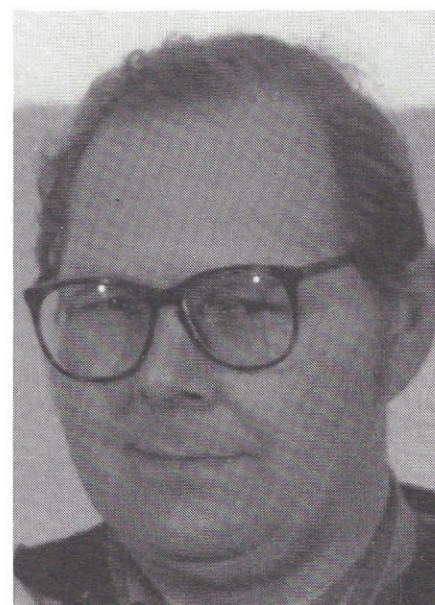
Også ny formand andre steder

Formandsskiftet i KBU smittede af på forbundet. Det gik nu ikke helt så fredsomligt til, og det var ikke slet så ventet. Men begivenhederne på DBwF-repræsentantskabsmødet fik *Jørgen Højager* til at gå af, og der var ved at opstå et problem, da det gik op for forsamlingen, at de, der var mest kritiske over forbundets arbejde, absolut ikke havde tænkt sig at tage et ansvar. Det havde de, der fulgte med i kulissen, ellers regnet med.

Men det gik da - ny forbundsformand blev *Frank Rasmussen*, så man kan sige, at også i DBwF var en epoke slut - og en ny begyndt.

Bent Holst Rasmussen (f. 1938). I årenes løb aktiv i Saturn, BBK, SAS og Sporvejene. Medlem af KBU's bestyrelse fra 1971. Blev valgt som suppleant, men indgik i arbejdet i praksis som ungdomsleder 3 måneder efter. Valgt som sådan 1972. Licensformand 1975, næstformand og medlem af spilleudvalget 1977. Fik til opgave at organisere den nye struktur med bl.a. kredsinddeling og ændring af ledelsessammensætningen. Fik denne vedtaget i 1981, og blev samme år valgt til unionsformand, hvilket job han bestrider i jubilæumsåret også. Modtog DBwF's hæderstegn i guld i 1984 og KBU's 15 års fortjenstnål i 1986.

Kurt Olesen (f. 1948). Medlem af Flintstone fra 1963, hvor han blev medlem på dispensation, da han ikke var fyldt 18 år. Medlem af klubbestyrelsen i over 15 år. Formand for Valby Bowling Alliance og den lokale kreds, da den blev stiftet. Modtog KBU's 15 års fortjenstnål i 1986.

Billige kvalitetstryksager

SPECIALE: FORENINGS- OG MEDLEMSBLADE

Lyntryk og fotokopier fra dag til dag

Kataloger · Faktura · Kuverter · Etiketter · Brochurer · Brevpapir · Prislistor · Bøger

Alt i bogbinderiarbejde

Omslagsbøger · Kataloger · Tidsskrifter · Falsning · Samlehæftning

Fotografering til brochure brug

Vi hjælper gerne med opsætningen. Alt i fotoarbejde - op- og nedfotografering.

Vi giver gerne et tilbud på Deres tryksag.

SMOffsettryk

v/ Tina og Søren Møller

SALTVEJ 134 · 2770 KASTRUP · ☎ 31 51 71 79

1981

Helge A. Larsen ...

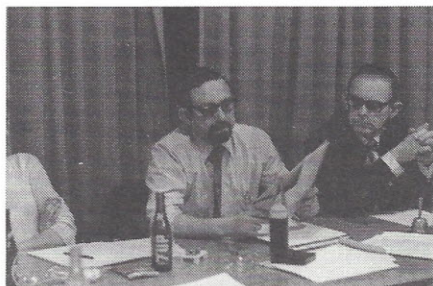
- to forhenværende og en nuværende
forbundsformand.

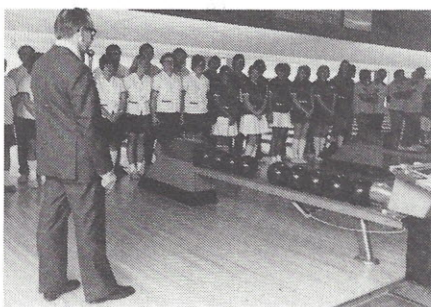
- tillykke med pokalen til Helge

- på landshold ved et NM

- til kredsmede i Rødovre

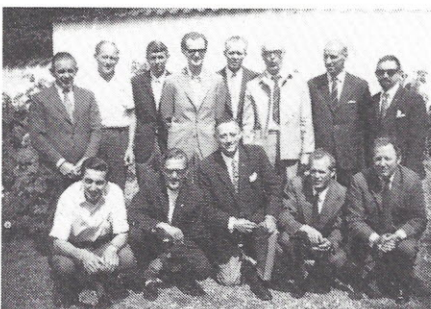
- velkommen til unionspokalturnering

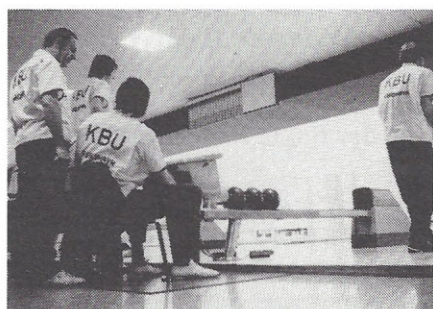
- på Sisu's mesterhold

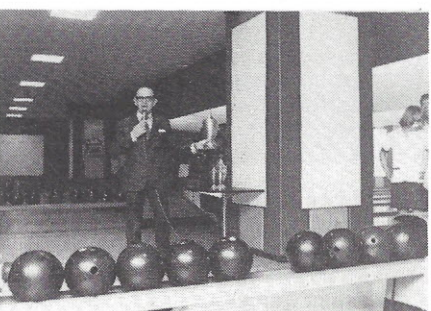
- tillykke med NM til Eija Krogerus

- til hovedbestyrelsesmøde i DBwF

- på unionshold

- vi spiller om denne pokal

- med i toppen hos Old Boys

- tillykke med KM til Bodil Hansen

Bowlerne til den igen

Desværre var der stigende problemer i landets største bowlinghal, Scan Bowl. Det fik påny bowlerne til at tage fat. I Rødovre stiftedes en selvejende institution, hvis hovedformål det var, at overtage og drive hallen.

Nu er Scan Bowl jo ikke en hvilken som helst slags bolchefforretning, så både de tidligere ejere, AMF, Rødovre kommune m.fl. blev koblet på arrangementet fra begyndelsen, og alle var meget positive overfor tanken om, at bowlerne burde forsøge lykken selv.

Det blev da også resultatet, og modige folk satte sig for, at det her projekt skal køre. Det lykkedes, og den første bestyrelse, Bjarne Mortensen (formand), Inge Lise Wølle, Gert Nielsen, Ralf Donde og Alex Andersen, kunne se hen til dage og nætter med arbejde og problemer.

Om de erfaringer, tilsvarende projekter i Bryggens Bowling Center og Løvvangs Bowling Center havde, kunne bruges, er uvidst, men den selvejende institution lever og har det godt.

Erik Jarlstrøm, Michael Kloster, Georg Jensen, Jørgen Skrifer, Gert Nielsen, holdleder Svend Jarlstrøm, John Thomassen og Arne Jensen fik blomster og DIF-plakatter. Det skyldes, at de igen vandt det danske holdmesterskab efter flere meget flotte kampe. Derimod måtte de neje sig i landscupturneringen, som Sundby vandt.

Fantastisk Hook-triumf

De danske mesterskaber var atter henlagt til Scan Bowl i Rødovre, og de blev for damernes vedkommende en triumf for den lokale klub, Hook. For på de sejrsskamlene stod medlemmer herfra, med Yvonne Steffensen i midten som ny dansk mester, Anette Petersen på sølvpladsen og Edy Steffensen der, hvor man har fået bronze. De to sidstnævnte damer var sammen i par, og det var der ingen, der kunne hamle op med.

Det lykkedes også Tommy Klitskov, Sundby, at komme øverst. For 2. gang individuelt her i år. Han slog iøvrigt en slags rekord ved årets DM, idet han for 5. gang vandt mesterskabet i par. De 4 forudgående gange (1975-1978) med Per Carlsen som makker, denne gang med Flemming Damstoft.

Til Årets Leder valgtes bestyrelsen i den selvejende institution omkring Bryggens Bowling Center, så Børge Christiansen, institutionens formand, kunne for 2. gang hente trofæet.

Lars Pedersen, Sisu, valgtes til Årets Ungdomsbowler - ikke mindst på grund af den flotte præstation ved UEM i Dublin.

Han kvitterede ved at blive ynglingemester og det var det eneste ungdomsmesterskab, en KBU'er fik hjem i 1981!

Lillian Christiansen, SAS blev for 2. gang mester i Old Girls individuelt og sammen med Connie Buchardt i par. Mesterskaberne blev hyggeligere og hyggeligere, og i år stod Helge A. Larsen, Sisu øverst både individuelt og par. Med sin faste makker, Viggo Christensen ved sin side i den store disciplin!

Anette Petersen klarede sig glimrende ved den individuelle Europacup, som blev afviklet i Helsingfors. Hun sluttede på en 3. plads, og i Tallihallen blev der også tid til en sodavand, en kop kaffe og en snak med Kjeld Hjeds (t.h.), som var den mandlige repræsentant og Frank Rasmussen, som var leder på turen.

KBU'ere tog det hele

Det blev KBU, som snupede begge pladser i årets World-Cup. Michael Kloster, Sisu og Anne Rath, Sundby vandt den danske afdeling, og spillede verdensfinale i USA. Begge nåede rime- ligt langt i Madison Square Garden, New York.

Ny hal åbner

Men midt i al besværet på Islands Brygge og i Rødovre, åbnede så den med længsel ventede nye hal i det gamle Bella Center, som var bygget om til en idrætshal med adskillige faciliteter. Grøndahl Centret blev navnet, og den første kommunalt ejede bowlinghal i det københavnske område, var en realitet. Straks fra starten blev hallen bestormet af interesserede klubber, for hallen var velindrettet, og så var der det særlige ved den, at spillerne i kraft af kommunal støtte, kunne dyrke deres hobby til laves priser, end i de privatejede haller.

Der var 20 AMF-baner at boltre sig på, og fra starten blev det fastlagt, at »et antal« til stadighed skulle stå til rådighed for løsspil. De måtte altså ikke lejes ud for f.eks. en sæson af gangen.

Snyderi skal stoppes!

KBU bebuder, at man vil nedsætte et kontroludvalg, der skal påse, at slagsedler udfyldes i overensstemmelse med de væltede kegler.

Når det var nødvendigt, skyldes det, at man følte, at det ikke gik helt ærligt til - en sjælden gang sådan ind imellem. Og der var da også faldet nogle domme for »sminkning« af slagsedlen.

»Korpset træder i funktion, når KBU får en henvendelse. Hvis man har mistanke om, at en eller to spillere ikke udfylder deres slagsedler korrekt, meldes det til KBU. Her vil vi ved først givne lejlighed kontrollere vedkommende spillere, når de er i kamp«, kunne Bent Holst Rasmussen bebude.

De få tilfælde, som var endt med domme, var straffet hårdt. At spille konkurrencebowling er nemlig en tillidssag i mange tilfælde.

Markant tilkendegivelse

Det var bestemt ingen hemmelighed, at der var problemer i samarbejdet mellem KBU og Dansk Bowling Forbunds forretningsudvalg. Ærgerligt spild af tid for begge parter, men sådan var det altså. Diskussionerne gik for sig i fuld offentlighed, således, at alle der havde lyst, kunne tage stilling for og imod. Det gjorde nogle stykker da også, og i hvert fald formændene for de øvrige unioner: »Ærligt talt - nu kan det være nok!.

Forretningsudvalget i KBU må være ualmindelig sensibel og fintfølelse. Det har siden repræsentantskabsmødet konstant brokket sig over småting og petitesser i DBwF i almindelighed og i særdeleshed over Frank Rasmussens måde at lede forbundet på.

»Vi udtaler: Vi er tilfredse med Frank Rasmussen og FU's ledelse af Dansk Bowling Forbund. Vi er trætte af KBU's småligheder. Skal vi ikke stoppe dem, og arbejde fremad for dansk bowling?

Johs. Hansen, FBU.

Eduard Nielsen, SBU.

Per Nørgaard, JBU.

»Vi får stukket forkerte motiver i skoen« svarede Bent Holst Rasmussen. »Men i forholdet til DBwF vil vi fremover holde en lavere profil«.

Krisen kradser

De kommunale budgetter er ikke hvad de har været. Tidernes tiltagende økonomiske stramninger, rammer den Selvejende Institution omkring Rødovre Bowlinghal (Scan Bowl), og kommunalbestyrelsen siger med stemmerne 13-6 nej til at række bowlerne en hjælpende hånd.

Det drejede sig ellers kun om en garanti, men beløbet kan have afskrækket nogle: 220.000 kroner, som institutionen skulle stille i huslejedepositum.

»Det betyder 2 års ekstra hårdt slid, for vi har fået en aftale med ejerne af Rødovre Centrum, at vi kan indbetale depositummet over en 2-årig periode. Så regnestykket er enkelt nok: vi skal henlægge 10.000 pr. måned så aftalen kan holdes«.

Det betød, at der i en længere periode ikke kunne udbetales løn til personalet, og at man fortsat måtte basere driften på frivillig arbejdskraft. En nedsættelse af banelejen var derudover en umulighed, og det måtte endda forudses, at den steg, hvis banebelægningen gik væsentligt ned.

Der var nok at se til for de nye halejere, som for deres indsats modtog prisen som Årets Leder i dansk bowling, og som Årets Idrætsledere i Rødovre kommune.

Flere medaljer

Det blev til sølv og bronze, da ungdoms-

Mesterskabet »hjem« igen

Til venskabelig ærgelse for de københavnske divisionshold, var mesterskabet i holdturneringen for damer 4 år i træk gået til et jydsk hold, nemlig Stenhuset talentfulde damer, der med *Jette Hansen* i spidsen, havde snuppet plaketterne. Men i år skulle det være lyv, satte Sundby sig for, selvom nederlaget på 2-10 til mesterholdet tidligere på sæsonen og oven i købet på egne baner, gav rynker i panden.

I en dramatisk sidste runde, lykkedes det. Sundby besejrede Puds og de værste konkurrenter, Fight fra Herning og Stenhuset fra Aalborg, tog veninderne fra Hook og Sisu sig af. Mesterskabet var tilbage i København, og de nye 1. gangs mestre, *Susanne Reuzz*, *Pia Kjølhede*, *Käte Nybro*, *Anne Neven*, *Susan Damstoft*, *Bente Damstoft* og *Anne Rath* satte en tyk streg under Sundby's styrke.

Sisu vinder og vinder

»Hvordan går det til - hvorfor er I så stærke i Sisu?«. For 4. gang i træk og 6. gang i alt, stod der Sisu på guldmedaljerne, da Danmarksturne-

ringen var slut. Holdleder, *Svend Jarlstrøm*, var ikke i tvivl: »Det skyldes vort store ungdomsarbejde. Fem af de seks, der spillede den sidste turneringskamp, er af egen opdræt«.

De seks topbowlere, *Michael Kloster*, *Gert Nielsen*, *Per Henriksen*, *Arne Jensen*, *Per Søndberg*, *Frank Riise* og *John Thomassen* hyggede sig med holdlederen, og med de 8 points, som - trods flere attentatforsøg konkurrenterne - var nok til et nyt DM.

For tidligt ude med kritik

Endnu inden den nye kommunal-hal i Gladsaxe åbnede sine porte, var den i »avisen«. Lyngby-spilleren *Frank Rasmussen*, som sikkert havde skævet til priserne i Grøndal Centret, var utilfreds med det prisleje, man havde tænkt sig at starte op med. »Det kan ikke være rigtigt, at man skal betale 50 kr. pr. time pr. bane for at spille i en kommunal hal«.

Afdelingsingeniør i Gladsaxe kommune, *Karsten Petersen*, som er i hallen for at kikke på baner, synes, at det var lige tidligt nok at kritisere priserne. »Der har ikke været midler i kommunekassen til at købe maskinerne, og kommunen har derfor lejet dem. Denne leje skal hjem, og derfor må de, der benytter anlægget, betale. Men jeg kan sige så meget, at kommunen på ingen måde vil tjene på hallen. Sker det, at der bliver run på, så indtægten overstiger lejen af maskiner, vil vi hurtigt sætte prisen ned«.

Med loven i hånd, forsøgte andre at tvinge en nedsættelse igennem, men fik kolde fødder, da kommunen klargjorde nogle ultimative konsekvenser.

Hallen blev åbnet som planlagt, men desværre måtte man se i øjnene, at Globetrotter ikke længere kunne klare sig, og lukkede i foråret. Så nogen voldsom baneudvidelse blev der ikke tale om. Der var 8 baner i Globetrotter og 14 i den nye hal i Gladsaxe.

landsholdet var i ny EM-dyst. Denne gang var kampene forlagt til Stuttgart, Vesttyskland, hvor blandt andet Nana Holm og Susi Persson, var med til at sikre dansk bowling 3 medaljer. Bedste dreng blev igen Lars Pedersen, som var den eneste dansker i drengerækken, som nåede finalen, og iøvrigt sluttede som nr. 17.

Arne Jensen, Sisu vandt årets individuelle danske mesterskab, og kvalificerede sig dermed til den individuelle Europacup, som skulle afvikles på dansk grund året efter. Lars Øger og Birgitte Jensen (Lund) sluttede på 2. pladsen, men det skulle vise sig, at denne placering gav adgang til samme Europacup. Margit Bangsø, Herning vandt hos damerne.

I par nåede Flemming Damstoft, Sundby, for 2. gang guld - denne gang med John Nymann som makker. Samme klub!

Som klub fejrede Sundby igen dobbelttriumf ved at vinde landsturneringen for 5-mands hold - for herrer, altså. Turneringen fik hos damerne Sisu som vinder. Derimod måtte KBU trække sig tomhændet ud af mesterskaberne for ungdom. Ikke én eneste 1. plads blev det til. Så gik det bedre hos de unge, der er blevet lidt ældre. Connie Buchardt, SAS blev old girls-mester, Gurli Pedersen, Starlet og Jytte Thomsen, BBK/Spare Time vandt i par, Erik Nielsen, Hellerup, blev dobbeltmester hos »boyserne«, i par sammen med Karlo Lindstrøm som også spillede i Hellerup.

Michael Kloster, Sisu var på podiet, da prisen som Årets Bowler skulle uddeles. Denne seriøse bowler, som ofrede omtrent hele sin fritid på bowling, kunne glæde sig over at have bevågenhed fra Team Danmark, som støttede ham med 5.000 kr.

Fik DIF hæder og gik af

Den første, og hidtil eneste, KBU'er, som har modtaget DIF's hæderstegn, er Johannes Rasmussen. Ved repræsentantskabsmødet, som for første gang blev afholdt på en søndag, kunne en stærkt bevæget unionskasserer modtage dansk idræts højeste udmærkelse af generalsekretær i DIF, Emanuel Rose. Men efter over 40 år i aktiv tjeneste in-

denfor først keglesporten og senest fra starten af KBU, takkede Johs. af ved samme lejlighed.

Ligeledes ved samme lejlighed, indførte KBU en ny ting: fortjenstnålen for 15 års aktivitet i organisationen, og her første gang kunne William Raben, Jens Nielsen, Johs. Rasmussen, Helge A. Larsen, Grethe Larsen, Solveig Øelund, Ejben Henriksen, Ralf Donde, og Herman Carlsen modtage unionens tak for indsatsen i 15 år eller mere.

Til ny kasserer valgtes den hidtidige licensformand, Annelise Hornbæk.

De andre

Arne Jensen og Lars Øger var med ved den individuelle Europacup i Aalborg, men ingen af dem nåede slutspillet.

Og ved VM i Venezuela blev det individuelt til en 85. plads til Birgitte Jensen. Her blev hun overgået af Susan Dams-toft, der sluttede som nr. 78.

KBU's herrer stred sig igennem til den bedste halvdel. Søren Pedersen som nr. 69, Poul Juhl nr. 94 og Per Henriksen nr. 107.

ÅR: Birgitte

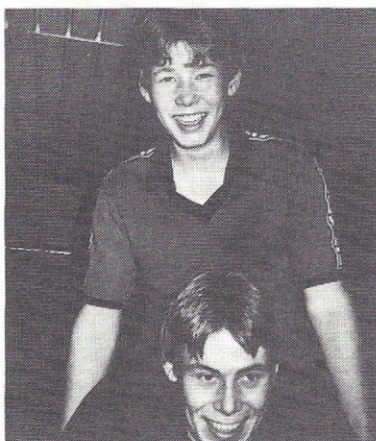
Efterhånden var der smuttet 13 år, siden *Birgitte Jensen* som 15-årig første gang markerede sig for alvor ved at vinde mesterskabet for piger, og gentage dette 3 gange på stribe. I årenes løb blev det til en perlerække af præstationer på topplan, hvor World-Cup sejren i 1974 og det individuelle nordiske mesterskab 6 år efter, stod stærkest. Dansk mester var det mærkværdigvis ikke lykkedes Birgitte Jensen at blive som senior, men hun var tæt på et par gange. Blandt andet i 1982, hvor sølvmedaljen gav hende en plads i det felt, som startede op i årets individuelle Europacup-turnering, som skulle afvikles på en slags hjemmebane, Løvvang Bowling Center i Aalborg. Det magede sig nemlig på den snedige måde, at det var et ulige antal nationer, som tilmeldte sig, og så sagde reglerne, at det land, som var værter, måtte tage nr. 2 ved de nationale mesterskaber med.

En for bowlingsporten usædvanlig pressebevågenhed, TV på plads til to gange godt en times transmission, et perfekt og gennemorganiseret arrangement og nogle af landets bedste baner, garnerede årets Europacup. Nu manglede kun desserten.

Den kom - og den var god. »Birgitte til tops på eventyrdrag i Nørresundby«, var overskriften i områdets største dagblad, Aalborg Stiftstidende. »Gry gik ned i München (Dansk grand-prix sangerinde, som sluttede langt nede i tabellen - red.). Men Birgitte Jensen gik til tops i Aalborg. Europas bedste bowlinghal lagde baner til en af dansk idræts største præstationer i flere år. Med sin fabelagtige evne til at koncentrere sig og en sejrsvilje, der for ni år siden førte hende frem til World-Cup sejren, figtede hun sig ud af sine vanskeligheder, sikrede sig sammenbidt et solidt forspring efter første serie og spillede sig stabilt og sikkert frem til den endelige sejr.«

De nationale følelser svulmede, og over 1 million TV-seere fik hvad de havde betalt licens for: Flot spil og dansk sejr i en større, international turnering. Et lille udsnit af dem, mødte op i lufthavnen for at fejre deres heltinde, som - efter en runde i TV-byen for interview - tog imod hyldesten ved en improviseret, men flot reception i hallen i Rødovre, Birgittes hjemmehal. Ugen efter blev Birgitte iøvrigt udnævnt til Årets Bowler.

12. ÅRGANG
NR. 2
MARTS 1983
bowleren
OFFICIELT MEDLEMSBLAD FOR DANSK BOWLING FORBUND

I sin afskeds-leader, kunne landsbladets redaktør, Eivind Samuelsen, Aalborg, ikke lade være med at lange ud efter unionernes bestyrelse: »Det er ikke spor morsomt eller inspirerende at skulle redigere et blad, som visse unioners bestyrelser synes er overflødigt«.

Men om alt er - landsbladet, som alle medlemmer fik, gik ind, og det var der både økonomiske og menneskelige grunde til. Som den sidste opgav Eivind Samuelsen at slå med unionerne om økonomien og satte punktum for årelang kamp for få disse til at forstå, at et livligt og indholdsrigt landsblad var af vital betydning for hele organisationen. I stedet blev der indført det, der så fint

Ved at udtage tre damer og fem herrer til de dyre verdensmesterskaber i Caracas, Venezuela, var det lykkedes Dansk Bowling Forbund, at bringe sig i modvind. Kritikerne fremhævede, at dansk bowling var langt bedre kørende på damesiden, og ved kun at sende tre til VM, var muligheden for at spille en rolle i disciplinen 5-mands hold, udspillet. Her var Danmark ellers at betragte som en af favoritterne. Men - det blev som bestemt og københavnske bowlingledere kunne vinke farvel og ønske god tur til *Birgitte Jensen* og *Susan Damstoft*, som sammen med *Jette Hansen*, Aalborg, dannede den kvindelige trio. *Poul Juhl*, *Per Henriksen* og *Søren Pedersen* var udtaget hos herrerne og dannede hold med *Johnny Christiansen* og *Leif Elgaard* fra Aalborg.

»Verdens bedste par« kaldte mange *Birgitte Jensen* og *Jette Hansen* inden afrejsen, og det viste de så, at de var. En sen nattetide, nærmere bestemt kl. 2.00 lokal tid, overværede en lille dansk trup det foreløbige højdepunkt for dansk bowling: VM medaljerne blev hængt om halsen på bowlingsportens stjernepar, som, trods deres yderst forskellige temperament, fandt sammen om denne triumf.

Neglebidende og rystende over hele kroppen, så danskerne til, medens den sidste afdeling i par-konkurrencen blev spillet. *Birgitte* havde slået 1203 og *Jette* 1206 i starten forinden, men der var stærke konkurrenter i gang med at komme forbi disse flotte 2409 - opnået under kedelige baneforhold og i et VM-arrangement, som blev karakteriseret som katastrofalt. Resultatet holdt - de første VM medaljer, som oven i købet var af det pureste guld, var en kendsgerning.

Igen stod lufthavnen i Kastrup, Rådhuset og bowlinghallen i Rødovre på den anden ende. Denne gang med borgmester *Per Møller* i spidsen og med en varme, som mere end andet viste den taknemmelighed og glæde, kammerater og ledere følte over den flotte indsats.

Birgitte Jensen var igen i focus, og det fik mange forskellige virkninger. Ikke mindst derved, at Team Danmark bevilgede hende, og også *Jette Hansen*, 10.000 kr. til fortsat udvikling. Begge takkede, som de første i dansk idræt, nej - de var dem selv, og ville ikke under nogen kontrolleret udfoldelse!

hedder, en ny bladstruktur. Den gik ud på, at forbundet skulle udgive et landslederblad 3 gange årligt, et blad, som kun gik ud til en meget begrænset kreds. Og så skulle unionerne selv finde ud af det lokalt.

Det lykkedes med det samme for KBU, som i *Børge Holm* havde det, andre manglede: en rutineret og interesseret bladmand, som ikke alene i årenes løb redigerede *Bowling Nyt*, som organet igen kom til at hedde, men også satte bladet op. Herved sparede han unionen for titusindevis af kroner, og med den holdning der var, måtte det betragtes som af afgørende betydning for, om der i det hele taget skulle komme noget blad.

ERIK GARDER og ARNE SVEIN STRØM, to norske landsholdsspillere, der ved stærkt spill, var drægt til et overraskende stort dansk nederlag i landskampen Danmark - Norge, der blev afholdt i Rødovre Bowlinghal og i Rosini Bowling Center d. 24. og 25. september. Erik Garder slog to rekorder i landskampen. Individuelt over 4 serier 908 scener, (snit 247) Sammen med Arne Svein Strøm, blev det også til norsk rekord i 2-mandshold over 6 serier, med 2024. Erik Garder gennemførte landskampens 15 serier med et snit på 225. Arne Svein Strøm spillede med 213 i snit. Poul Juhl var bedste danske herre med snit 192.

Vi er ældst...

... og træner mindst. Det viser en undersøgelse, som ministeriet for kulturelle anliggender har gennemført, og hvor også københavnske bowlere har været med. Sammen med 10 andre idrætsgrene, forsøgte man at kortlægge eliteidrætsudøveres sociale, uddannelsesmæssige og økonomiske vilkår, samt deres trænings- og konkurrencevilkår. Hvad der måske kom bag på mange var det faktum, at bowling ikke var den dyreste idrætsgren, man kunne give sig i kast med, hvorimod det ikke overraskede, at bowlingsporten lå nederst hvad angår hjælp fra sponsorer og nederst hvad trænings- og kamptidsforbruget angik. Til gengæld lå bowlingsporten overst, når det drejede sig om at karakterisere deres instruktion i den daglige træning som mindre god eller direkte dårlig, og i den pæne ende med hensyn til egne indkomster.

Et spændende projekt

Rødovre Bowlinghal stod igen for et spændende projekt: bowling for handi-

cappede. En gang om ugen kaldtes til træning for denne specielle gruppe mennesker, som led af vidt forskellige handicaps. »Men med en hensigtsmæssig instruktion, som indretter sig efter den enkeltes hæmsko, regner vi med, at de kan dyrke spillet på lige fod med andre mennesker - i hvert fald, når de bliver øvede. Først og fremmest indprenter vi, at bowling ikke er et kraft-, men et præcisionsspil«.

De vandt

Anette Klink, Hook vandt den danske afdeling i årets World-Cup, og skulle en tur til Mexico for at prøve lykken der. Her blev hun nr. 24.

Sisu fortsatte sin sejrserie i danmarksturneringen for hold. Det blev til et nyt mesterskab for herrerne vedkommende og klubbens ynglinge gør de voksne kunsten efter: de vinder lands-cupturneringen.

Anne Rath, Sundby, bliver alene om at vise de københavnske farver ved seniorernes DM, som hun vinder individuelt. Derimod går det fint hos ungdommen, hvor Simone Svendsen, B64 og Lars Øager, Sisu bliver ynglingemestre. Sisu'erne Sussi Persson, og Nana Holm og KBK1940'erne, Flemming Kristensen og Kim Larsen snupper 1. pladsen i samme aldergruppe og i par. Ligeledes stor triumf hos old'erne:

Kathe Laugesen og Erik Nielsen, HBK, tog de flotteste medaljer individuelt, Erik sammen med Karlo Lindstrøm også i par og Connie Buchardt, SAS vinder i par tillige med Elsa Kristensen, Centrum, Århus. For Erik Nielsen og Karlo Lindstrøms vedkommende en gentagelse af sidste års bedrifter.

Skattejagt i klubberne

Et stigende antal idrætsforeninger får besøg af »arbejdsgiverkontrollen« i forbindelse med Statsskattedirektoratets »Aktion Idrætsforeninger«. Formålet var at indkredse de påståede sorte penge i idrætten, og væsenet koncentrerer sig om træneromkostninger, udbetaling til ledere, festregnskaber og sågar om støtteforeningernes økonomi. Forretningsudvalgsmedlem i Dansk Idræts-Forbund, Aksel Nielsen, er ikke tilfreds: »Der er ingen rimelighed i at spænde frivillige foreningsledere for den vogn, der skal fragte skatter og afgifter hjem til Skatte- og afgiftsministeriet, hvorefter idrætten skal klage sin nød til sin egen minister, der herefter eventuelt må aktivisere undervisningsministeren. Skulle en forventelig forenkling af idrættens virkegrundlag måske starte her?«.

Bent Isenbecker og Sonja Olsen er tillige med Leo Klitte, hovedkræfterne, da adskillige KBU'ere kommer på skolebænken i det såkaldte Kursus 2. Det er et opfølgning af grundkurset, og man kan kun komme med, hvis dette nr. 1 kursus er gennemgået.

Formålet er at uddanne instruktører, og alle kursister har en dejlig og lærerig week-end i lokalerne og på banerne i Rossini.

Rivende udvikling

Den egentlige pensionistbowling er i rivende udvikling. Således lykkedes det Rossini Bowlinghal, der har fået Poul Albrechten som daglig leder, at interessere ikke mindre end 156 ældre i at spille bowling. »Vi satser på mange flere i de kommende måneder. Bowling er blevet uhyre populært her i Valby, og der står mange pensionister i kø for at være med«.

Overvejende negativ

En rundspørge, foranstaltet af medlemsbladet Bowling Nyt, viser en overvejende negativ indstilling til den nye spilleform, 2x3-mands hold, Amerikansk. 13 ud af de adspurgte 19 personer har et eller andet at indvende mod formen.

Ny triumf til mestrene

At Birgitte Jensen og Jette Hansen var værdige verdensmestre, satte de en tyk streg under, da der var nordiske mesterskaber i Tammerfors, Finland. Med et resultat, som lå 138 kegler over det, de vandt VM med, pulveriserede de fuldstændig deres modstandere - ja de vandt med hele 182 kegler foran nr. 2. Jette Hansen blev for 2. gang individuel mester, og blev af en international jury valgt til Årets Verdensbowler.

Kreds i Gladsaxe

Repræsentanterne vedtog på det årlige møde, at nu skulle der oprettes en kreds i Gladsaxe. Den var ved at blive stor nok. På samme møde blev Grete Jørgensen indvalgt i forretningsudvalget, og hun blev seniorleder. Øvrige valg var genvalg, og KBU var nu i den for dansk idræt noget ejendommelige situation, at hele forretningsudvalget, med undtagelse af formanden, var kvinder. Senere afgik Annelise Hornbæk efter eget ønske, som kasserer, og blev erstattet af Henrik Vith.

Henrik Vith (f. 1956). Begyndte som aktiv, da Globetrotter åbnede i 1969. Klub: Trotterne. Kasserer i KBU 1984-1989, tidligere ungdomsleder og kasserer i kreds 1. Beklædt flere poster i sin klub, og modtog i 1990 KBU's 15 års fortjenstnål.

»Alt for meget stof kommer for sent« klager redaktøren af unionsbladet. »Og det får mig til at komme med en bøn til de personer, der leverer materiale til bladet:

HVOR DET OVERHOVEDET ER MULIGT, SEND VENLIGST JERES MATERIALE SÅ HURTIGT SOM DET ER JER MULIGT!«
Det muliges kunst forstå's.

Nogle ting, der skulle sættes på plads

I KBU var der i 1980 blevet stiftet en decideret instruktørforening, og her kunne man blive medlem, hvis man havde gennemgået DBwF's instruktørkurser. Foreningen var initiativrig - og havde ikke tænkt sig bare at sidde med hænderne i skødet. Blandt sine mange aktiviteter, arrangerede instruktørforeningen f. eks. et grundkursus for medlemmer af FKBU - firmaidrættens bowlingunion.

Det faldt ledelsen i KBU noget for brystet, blandt andet fordi man var i en, som det hed »vanskelig forhandlingssituation med de to andre bowlingorganisationer i København«. Man fandt det også generende og uheldigt, at disse organisationer, som foruden FKBU var Den Frie Bowlingunion, alligevel kunne opnå de fordele, der hidtil havde været forbeholdt KBU's medlemmer.

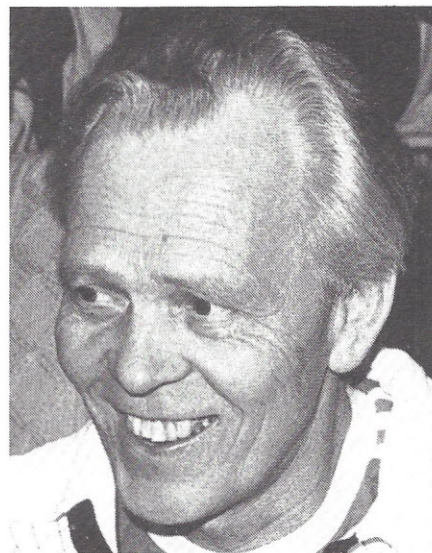
Et af de største trumfkort, at kunne tilbyde instruktøruddannelsesassistance, var ved at glide KBU af hænde, når man alligevel bare kunne rekvirere den nødvendige ekspertise fra sit billedligt talt, eget kød og blod. Så holdningen var klar: så længe man ikke ønskede fra f.eks. KFIU's side, at underskrive en aftale, så kunne der ikke være tale om at etablere et samarbejde, der f. eks. indeholdt tilbud om instruktøruddannelse.

IF af 1980, som instruktørforeningen hed, gjorde på sin side gældende, at foreningen altid havde bestræbt sig på at være og også i fremtiden ønskede at være, en fuldstændig uafhængig forening. Man kunne heller ikke få øje på relationerne mellem det, IF af 1980 foretog sig og så de forhandlinger, der foregik unionerne imellem.

I forløbet skærpede KBU tonen: Det blev forventet af DBwF's Instruktions- og Kursuskomité, IKK, at »man snarest tog skridt til at nedlægge forbud imod, at IKK-lærere dels underviser, dels bruger forbundets materialer, som forbundet jo havde betalt«. IKK svarede bl. a., at de materialer, som IF af 1980 arbejdede med eksternt, ikke under nogen omstændigheder måtte være det af BDwF udarbejdede og financerede kompendie!

Men, som IKK udtrykte det, »det er altså ca. 200 år siden, at stavns-

Grete Jørgensen (f. 1941). Medlem af GBK og senest Sisu. Startede i 1969 i Bambola, som var en husmoderbowlingklub og hvis kasserer hun var. Indvalgt i KBU's bestyrelse 1983, seniorleder i KBU 1985. Har vundet KM i mix med Peer Jensen som makker og individuelt DM for Old Girls og par med Bente Sørensen som sin kollega. Blev i 1987 valgt til Årets Leder, modtog året efter KBU's 15 års fortjenstnål og DBwF's hæderstegn i guld i 1990.

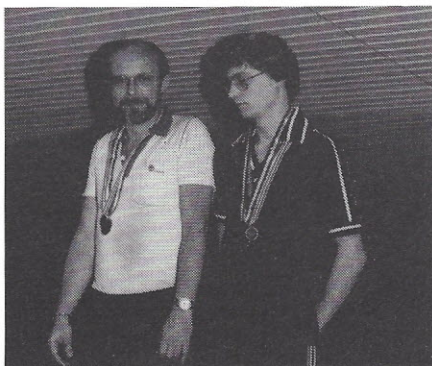

Ejben Henriksen (f. 1923). Begyndte i 1964 og medlem af Viking, Tel Star og Jackpot. Startede IKK-arbejdet og var i 1967-71 bestyrelsesmedlem i DBwF. Fra 1971 og 7 år frem formand for Amatør- og Ordensudvalget (DBwF). Medstifter af Instruktørforeningen af 1980, og aktiv

i uddannelsen af såvel bowlere som instruktører. Tidligere landstræner. Debut på landshold 1965, og dansk mester i par 1966 med Per Nybro Christensen som makker. Modtog DBWF's hæderstegn i guld i 1975 og KBU's 15 års fortjenstnål i 1982.

Traditionen tro

For 6. gang i træk og 8. gang ialt, blev det Sisu, som tog det danske holdmesterskab hjem for herrer. En fantastisk præstation som skyldtes flot spil i alle kampe, og klubbens særlige evne til at fastholde interessen hos sine ungdomsspillere - også når de blev seniorer.

Søren Pedersen, Joker blev dansk mester individuelt, og i par sammen med Erik Raun, KBK1940. De kom nu heller ikke bare dumpende til Aalborg, hvor DM blev afviklet, men havde arrangeret træningsophold i Løvvang i en uges tid i forvejen!

Marianne Andersen, Hook og Kim Hansen, GBK vandt Dansk Bowling Forbunds ungdomsmesterskaber i puslingerækken - Kim havde en god dag, for mesterskabet kom også hjem i par sammen med Finn M. Nielsen, også GBK. Hos ynglingene stod der også KBU på samtlige mesterskaber.

Individuelt vandt Anette Jespersen, BK Køge og Lars Øger, Sisu. I par havde Anette slået sig sammen med Gitte Nielsen, Ravnsborg - god idé. De vandt. Og det gjorde Lars også i par - sammen med Peer Jensen, Sisu.

Lilly Rasmussen blev dobbeltmester hos Old Girls. Hun er fra CKK og spillede sammen med Gurli Jørgensen. Hos Old Boys dukkede Jørgen Johansen, Lyngby op igen. Også han blev dobbeltmester og havde Helge A. Larsen, Sisu som makker.

Birgitte Jensen havde i kraft af sin sejr året forud, kvalificeret sig til den individuelle Europacup i Geneve. Hun sluttede på 8. pladsen medens Anne Rath blev nr. 10.

båndet blev ophævet her i landet», så ligefrem forbyde de involverede personer at arrangere et kursus, det ville man ikke.

»Godfather-syndrom« kaldte en af de københavnske IKK ledere, Ejben Henriksen, den holdning, der fra ledelsens side var lagt for dagen. »Og den vi-alene-vide-mentalitet er til skade for bowlingen«, så nu takkede Ejben Henriksen af. Det skete på KBU's repræsentantskabsmøde, selvom han blev rost meget for sit store arbejde.

Formanden for Den Frie Bowlingunion, Erik Jørgensen og hans kollega i KBU, Bent Holst Rasmussen indgik i årets løb en samarbejdsaf-tale, så alt var fryd og gammen, sådan på overfladen at se.

Sjælland stilles »i bero«

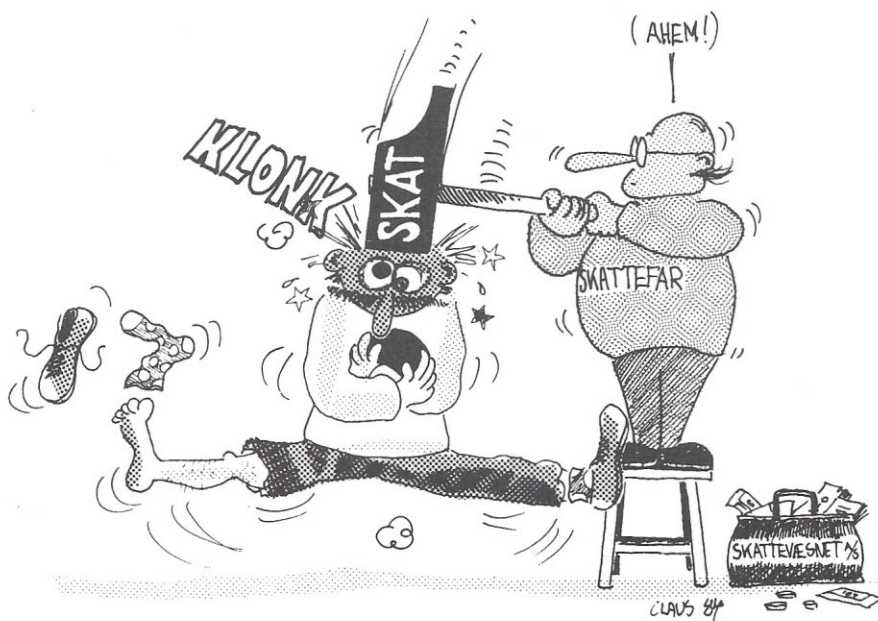
Danmarks først oprettede selvstændige og egentlige bowlingunion, Sjællands Bowling Union, havde vanskeligere og vanskeligere ved at klare sig. Der åbnede ganske vist en bowlinghal i Slagelse, men det kneb med at samle arbejdskraft til de mange opgaver der, selv om det var en lille union, var.

Omend det skete med blødende hjerte, sagde SBU's repræsentanter på det ordinære møde, ja til, at stille unionen i bero, og indgå et meget tæt samarbejde med KBU. Reelt blev SBU opløst, og hele arbejdet blev overtaget af KBU. Der blev oprettet en kreds i Køge og senere en i Slagelse, medens den der skulle laves i Frederikssund ikke blev til noget. Bowlinghallen lukkede difinitivt efter 20 års problemfyldt drift.

Lettelse i skattereglerne

Der var nogen uvished omkring skat eller ikke skat, men nu kom der ændrede og administrativt lettere regler på det område. For KBU-ere var det især spørgsmålet omkring aflønning af trænere, der kunne volde nogle problemer, ligesom der var tvivl om, hvordan man skulle forholde sig med f.eks. refusion af faktiske udlæg. Mangen en bowlingerler kunne skrive under på, at det var alt andet end gratis, at »være med«, og hvis der så skulle betales skat af det man fik tilbage, så var der vist noget rivende galt. Ofte var der stadig en difference mellem de reelle omkostninger og refusionerne, så alt i alt en pebret historie i visse tilfælde.

De nye regler inspirerede Claus Rasmussen til en tegning, som fandt plads i Bowling Internt, og havde teksten: Nu er det slut med, at skattefar kan komme og kræve 1.300 kroner i skat af en refusion på 2.000 kroner af udgifter, man har haft på 3.500 kroner.

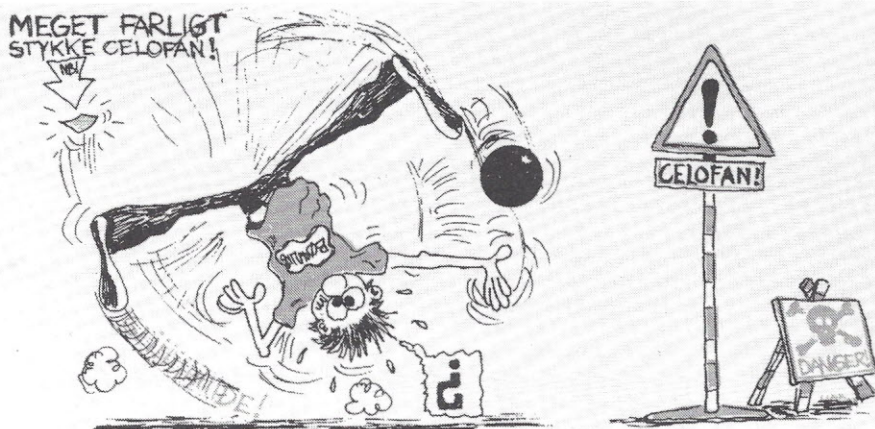
To KBU'ere, Per Søndberg, Sisu og Yvonne Steffensen, Smut 79, vandt landsfinalen i World Cup, og belønningen var verdensfinaledeeltagelse i Australien. Ingen nåede finalen her, Per blev nr. 14 og Yvonne nr. 20.

Meget farligt stykke celofan

En spiller fra bowlingklubben Trotterne var så uheldig i en kamp mod BK Henkel, at træde over i 4. serie, 5. rude. Spilleren anførte, at han havde overtrådt som følge af, at han gled i et stykke celofan, men for alle tilfældes skyld, og på opfordring af turneringslederen, blev der spillet en provisorisk rude. Henkel protesterede imidlertid, og sagen gik i forbundets Amatør- og Ordensudvalg.

Udvalget gik grundigt til værks - og var blandt andet på banerne for selv at afprøve dette vederstykkelige celofans farlighed. Det var der nu ikke nogen, der hverken faldt eller overtrådte af ved den lejlighed, men det egentlige i sagen blev nu spørgsmålet om den enkelte spillers ansvar for at påse, at tilløbsbanen er fri for fremmedlegemer, iden han afgiver sit kast. Her var der enighed om, at denne tunge byrde, ligger på spilleren, og på den måde stadfæstede A-O-udvalget en tidligere afgivet kendelse i en lavere instans.

Igen var Claus Rasmussen på færde med en herlig tegning.

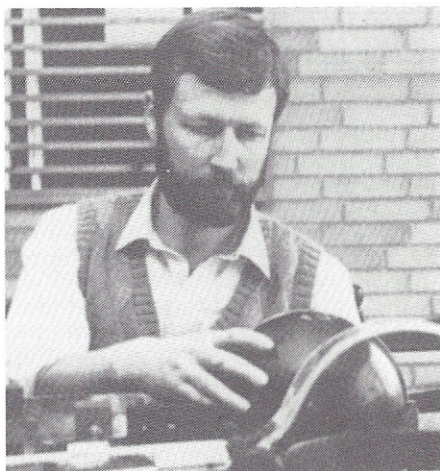

Årets leder igen en hal

For 4. år i træk valgte de, der stod bag prisen som Årets Leder, en selvejende institution omkring en bowlinghal. Denne gang var det folkene i Køge, som fik prisen for deres brave indsats for at bevare bowlinghallen.

Betinna Christensen, B64 og Jette S. Pedersen, Joker fik hjælp af Lene Klitte, Viborg, ved Europamesterskaberne for ungdom, som blev spillet i Norköping, Sverige. Den håndsrekning brugte pigerne til at sikre sig sølv i 3-mandshold og Betinna til at få bronze i par. Individuelt vandt Lene Klitte mesterskabet. Hardy Larsen, Sisu, blev bedste, danske dreng med en 6. plads.

Søren Claes (f. 1946), blev aktiv bowler ca. 1 år efter at Bowlinghallen Karolinelund åbnede i Aalborg. Han meldte sig ind i BCA, efter i et mægtigt humør og tillige med en gruppe ligeså opstemte arbejdskammerater, at have prøvet at ramme de drilske kegler. En fin afslutning på en firmafrokost.

Men BCA måtte på et tidspunkt standse sine aktiviteter og lukkede simpelthen boksen. CIMBRER var sagen - og Søren Claes blev denne legendariske bowlingklubs mindst lige så legendariske formand i ikke mindre end en halv snes år. Så kaldte Dansk Bowling Forbund - og tillige med ikke mindst Ralf Donde, oprettede Søren Claes »Teknisk Komité«, hvis leder han var til 1986. »Vi måtte se at få styr på tingene«, er Søren forklaring, og at der må have været et behov for det, viste resultaterne af aktiviteterne med det samme. Og det samme gjorde en række brådne pander! Æren for at forsøge at få disciplin ind i sagen i relation til baner, maskiner og bowlingspillernes materiel, tilfalder ikke mindst Søren Claes, som »jeg ved ikke rigtigt hvor længe« har været københavn med licens i KBK 1940.

Sådan har tegneren Claus Rasmussen opfattet at bowlerne så på Søren Claes i de hektiske måneder omkring kuglekontrollerne.

Det helt store gys

Til at tage sig af den »tekniske« side af sagen, havde bowlingsporten i årene op til 1985 kapret en virkelig kapacitet: Søren Claes. Hans rang var »Formand for Teknisk Komité« - Hans job at kontrollere bowlingbaner og -maskiner i det ganske land.

Initiativ var en af Søren's stærkeste sider - så hvorfor ikke udvide arbejdsområdet til også at kikke lidt på, om nu også det materiel, de aktive benytter sig af, overholder de givne foreskrifter?

Så Teknisk Komité gennemførte en række foranstaltninger med henblik på senere kuglekontrol også ved almindelige turneringskampe, og de københavnske bowlere blev stillet overfor stikprøvevis efter-syn. Det drejede sig primært om bowlingkuglens sidevægt, dens hårdhed i overfladen og omkreds. Afvigelser fra givne regler, kunne påvirke resultaterne i opadgående retning, mente TEK, og »dumpede« kuglen, når komitéen eksaminerede, så var pointene tabt.

Hammeren faldt i en turneringskamp i herrernes 1. division mellem Stenhuset fra Aalborg og Sisu fra København den 13. januar, og slaget ramte Kim Thorsen fra det jyske. Hans resultat blev annulleret - og Sisu var vinder af den vigtige kamp.

Afgørelsen fik ikke lov til at gå i glemmebogen. Stenhuset appellerede, og fik medhold af Amatør- og Ordensudvalget i Dansk Bowling Forbund. Stor ståhej - og stor diskussion i alle bowlinghjørner!

Det er én historie, men hele affæren foranledigede et medlem i KBU til at forfatte et lille digt, der nåede ud til en mindre offentlighed. Det kommer her i uddrag:

»Oppe i Aalborg sidder Søren Claes - og han har med kugler et værre mas - For indtil nu så har jo knægten - kunne nøjes at kikke på sidevægten - Men NU er der kugler, som er alt for bløde - så en dygtig bowler bedre kan støde - Og spot til skade, der er andre ting - som Søren kan måle med sin lille ring - Visse kugler er alt for store - og det gi'r jo selvsagt en bedre score - Hvad skal han gøre, den stakkels mand - KONTROLLEN MÅ ØGES EN EKSTRA TAND!

Københavnsk veteran dansk mester

I 1985 var det den københavnske hal, Rødovre Bowlinghal, som lagde baner til i kampene om de individuelle danske mesterskaber. St. Bededagsperioden, som i 1985 faldt i dagene 3. - 5. maj, var som sædvanligt sat af til denne årlige sportsfest.

Mesterskaberne fik et resultat, som vakte en hel del opsigt. Det blev nemlig en af bowlingsportens veteraner, som vandt guld hos damerne. Edi Steffensen, som spillede i HOOK, viste strålende spil med 1588 i de

indledende 8 serier og 1205 på de 6 i finalen. Gennemsnittet blev derved på de attraktive 200, og familiens triumf blev fuldbyrdet derved, at datteren, *Yvonne* (t.h.), som var fra SMUT 79, nåede en 3. plads. Det var 2. gang, mor og datter stod på skamlen ved et DM, men første gang, i 1981, vandt Yvonne. I år blev *Lene Klitte*, Viborg, nr. 2.

København dominerede mesterskaberne. Således blev unge *Lars Øager*, ROSSINI, individuel dansk mester, *Per Søndberg*, SISU, fik sølv og *Søren Pedersen*, bror til Lars Øager, bronze.

Det blev en københavner, som fik æren af at blive Årets Leder i dansk bowling. Børge Holm (t.v.) fik den attraktive pris for sit betydelige arbejde med at etablere, fortsat redigere og sætte det københavnske medlemsblad, *Bowlingnyt* og sin indsats omkring etablering af en af de den gang største bowlingklubber, JACKPOT.

Fra Design til Network Management

Det totale installations-
koncept

 DANSK DATA INSTALLATION A/S

7 års netværks- og installationserfaring

Rådgivning/installation/service = totalleverandør indenfor netværk

Landsdækkende serviceorganisation

Mere end 35.000 arbejdspladser installeret inden for *alle* typer netværk

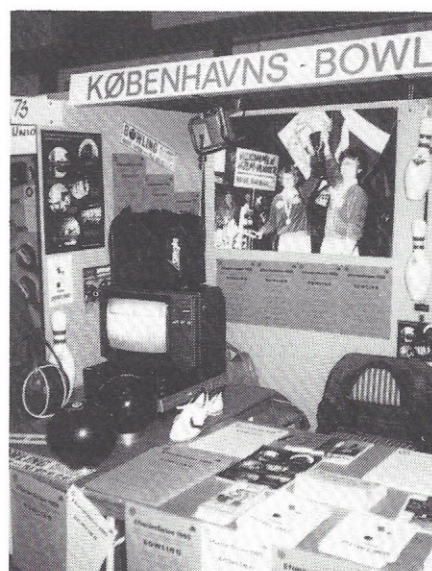
Danmarks største PDS-installatør - Samarbejdspartner/projektleder

DANSK DATA INSTALLATION A/S

Sjælland: Trekronervej 18, Strøby Egede, 4600 Køge. Tlf.: 53 66 61 00. Fax: 53 66 63 88
Jylland: Nydamsvej 17, 8362 Hørning. Tlf.: 89 92 40 00

Vil du vide mere, så kontakt Henrik Lind eller Søren Claes.

Københavns Bowling Union viser flaget i en udstilling, som blev stablet på benene i Nørrebrohallen i september. En lang række idrætsorganisationer m.m., viste en hel del om deres gøren og laden, og KBU havde pænt besøg week-enden igennem. Som et ekstra »trækplaster«, uddelte KBU'erne gavekort til nye interesserede, ligesom man kunne vise en splinterny præsentationsvideo, produceret af bowlingsportens egne videofolk.

Slut med landshold

Birgitte Jensen meddelte i foråret 1985, at hun ikke længere stod til rådighed for landsholdet. »Jeg føler ikke, at jeg kan leve op til mine egne ambitioner, og så vil jeg hellere stoppe medens legen er god«.

Anne Rath til Seoul

For 2. gang lykkedes det Anne Rath, at kvalificere sig til en World Cup verdensfinale. Den danske afdeling sluttede i Astro Bowlinghal i Slagelse, og Anne Rath sluttede på 9. pladsen da World Cup blev afviklet i Sydkorea.

Anne Rath (f. 1957). Aktiv i VBK, Tenpin (2 år) og Sundby. Begyndte 1970 aktiv bowling efter et julebowlingarrangement for unge i Globetrotter. I en år-række KBU-medarbejder ved landsbladet Bowleren med unge som spec. stof-område. Individuel dansk mester 1983 og parmester 1977 med Käthe Nybro som makker. På sin klubs førstehold ved de lejligheder, hvor det har vundet DM og Lands-cup turneringen. 2 guldmedaljer for hold ved EM 1989. Sølvs individuelt NM 1988. 2 gange dansk World Cup vinder, 1981 og 1985. Vinder af Miami Open 1990. Modtager Team Danmark støtte i elitegruppen. Modtog i 1990 Dansk Bowling Forbunds hæderstegn i sølv.

Ro i lejren

Årets repræsentantskabsmøde var som helhed uhyre sagligt. »De forskellige indlæg var velforberedte og handlede om de faktiske ting, som i den givne situation var emne. Mødet var - omtrent - renset for indlæg fra repræsentanter, som mest »føjte«, »tænkte«, »mente« og/eller »ikke forstod«.

Et af de mest interessante emner var spørgsmålet om løn til især landstræneren. Det gik københavnernes imod. Alle valg til forretningsudvalg var genvalg.

Et nyt begreb

For første gang indbød Dansk Bowling Forbund til mesterskaber for den nye kategori, Ungseniorer. Det var den gruppe, som lå lige over ynglinge, og som man havde erfaret tidligere, faldt fra for manges vedkommende, når de blev seniorer. Primært af økonomiske grunde, mentes det, for overgangen fra ungdom til senior fik konsekvenser for betaling af baneleje.

Så for at gøre et forsøg på at rette op på den relativt store fragang, indførtes begrebet Ungseniorer altså.

Sussie Persson, Sisu, og Arne Rasmussen, HBK, fik fornøjelsen af, at være de første mestre individuelt i den nye gruppe.

pe. Det samme gjalt par Helle Christensen, Rossini, som spillede sammen med sin navnesøster fra Stenhuset, og B64'erne, John Olsen/Jesper Henriksen. Iben Tchu, Sisu og Finn Nielsen, GBK, Finn Nielsen igen - sammen med Klaus Schmidt, GBK, og Iben Tchu igen sammen med Chrissy Magrini, GBK vandt årets puslinge-mesterskaber.

For ynglingenes vedkommende slog Betinna Christensen, B64 sin styrke fast ved at vinde individuelt, og så var der ikke mere til KBU til de unge i denne omgang.

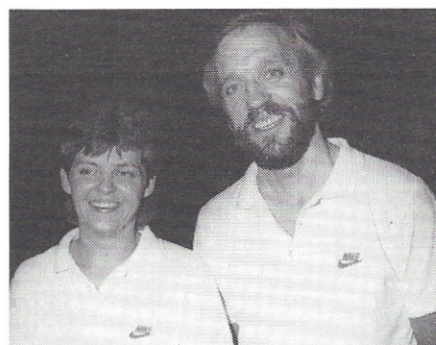
Det var der derimod hos old'erne: Birthe Hough og Ina Martens, CKC vandt par, Birthe også individuelt, Mogens Hamburger, VBI tog titlen hos boy'erne hvor Erik Nielsen og Ole Hansen, HBK vandt i par.

Katja Knudsen, B64 blev nordisk mester i par. Hun havde fået tildelt en virkelig god makker: Liselotte Nørgaard, Kolding, som senere vandt NM individuelt. Og det var for ungdom i Stockholm.

I det store udland placerede Charlotte Michaelsen, HBK sig på 2. pladsen i Gold-Cup finalen i Athen medens Søren Pedersen ved den individuelle Europa Cup i Madrid, blev 8.

Rossini brød Sisu's sejrstrække i holdturneringen, ved at vinde guld for første gang, og holdet vakte international opsigt ved også at slutte som nummer 1 i en stor international turnering i Holland. I badebyen Scheveningen indkasserede holdet 5.000 gylden i turneringen, Nutsspaarbank Bowling Cup, hvor der var hold med fra 14 nationer.

Atter engang må bowlerne træde til for at undgå lukning af en bowlinghal. I Køge stiftes en institution, bestående af bowlere, der gerne vil bevare hallen. Efter samme model som de to andre steder, hvor dette er blevet tilfældet, BBC på Amager og i Rødovre, smøger køgefolkene ærmerne op og går i krig med problemerne.

Elsebeth Larsen, Smut 79 og Knud Hartvig, Århus, var de danske deltagere i verdensfinalen i Rødovre. Knud fik alle til et spærre øjnene op efter 1. afdeling, ved at være med helt fremme. Men det var som om, at den megen virak var for meget, selv for en så rutineret spiller som han var, og han sluttede som nr. 28. Elsebeth blev nummer 26.

De to svenske deltagere, Anette Hagre og Peter Ljung, fik fuld valuta for ulejlig-heden: de sluttede begge på 1. pladsen.

Kik godt på dette World Cup logo. Smukkere og mere harmonisk kan det vist ikke gøres - og så var det samtidig godt fyldt med nationale- og bowling-symboler.

Københavnere i fuld sving. Alice Vorborg, chef Mogens Hansen, Bent Holst Rasmussen og Anelise Hornbæk med samt alle andre i sekretariatet, havde hænderne fulde hele ugen igennem, og ingen smuttere.

Begyndelsen var slet - men flot finalen

Dansk - og især københavnsk bowling - stod igen overfor en opgave af de helt store: World-Cup verdensfinalen skulle atter finde sted i Rødovre Bowlinghal. I en uges tid handlede det om bowling på verdensplan, og om, at det hele fungerede perfekt, for det kunne forudses, at omkring 100 personer ville blive engageret i finalestævnet - vel at mærke »på den anden side af banerne«.

Arrangementet kostede penge - mange penge endda. At skaffe dem var ikke så ligetil, men det lykkedes til sidst at få det hele til at hænge sammen. Sådan så det imidlertid ikke ud på et tidligt tidspunkt, og det fik minsanten en af landets unioner til »at bakke ud af World-Cup, hvis der ikke ligger kontrakter fra sponsorer på hele vores økonomiske forpligtelse ved Verdensfinalen.«

Forretningsudvalget i KBU meddelte også på et tidligt tidspunkt, »at man desværre ikke kan påtage os at være med i arbejdet omkring World-Cup, da vi ikke kan afse tid til dette udover vores eget løbende arbejde«.

Denne flotte kegle havde et formål under World-Cup. Grete Jørgensen begyndte onsdagen før det gik løs, kl. 5.30 med at hente spillere i Kastrup Lufthavn. Men da hun fornuftigvis gik ud fra, at der ikke var så mange, som kendte hende, fik hun fremstillet velkomstkeglen, som hun så placerede ved siden af sig selv. Selv dem fra Korea, tog ikke fejl.

De røde kort

En modig turneringsleder, Laila Kornstrup, fik den tvivlsomme ære, at være den første, som udviste en bowlingsspiller. Det gjorde hun omgivet af en 2-3 oprørte og muskelsvulmende ungdomsbowlere, hvis kammerat havde tilkendegivet sin utilfredshed med sit spil ved at losse og sparke til overtrædelseslys, keglereur og hvad der ellers var i nærheden.

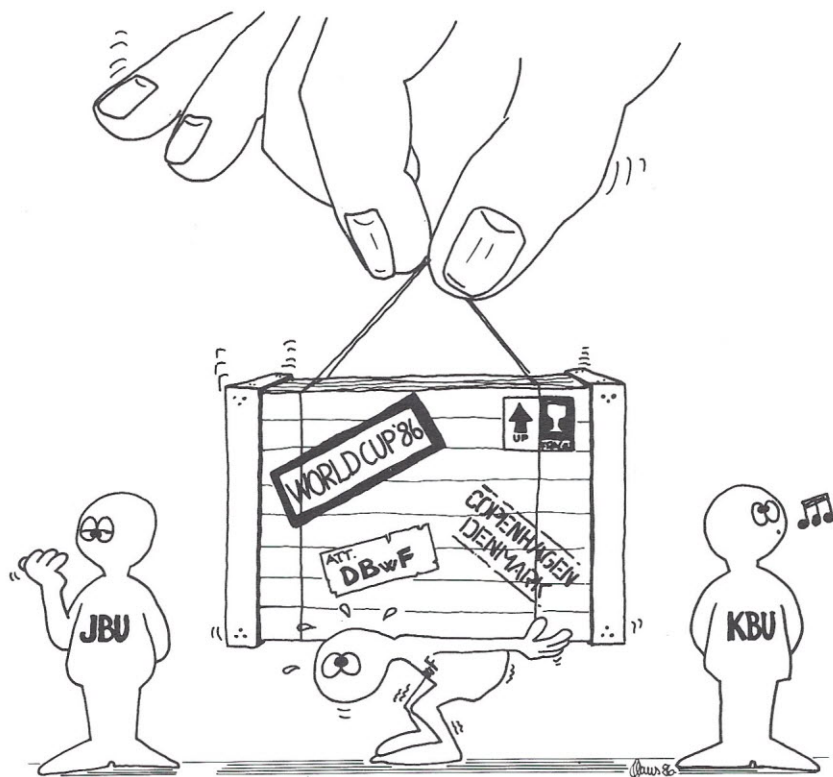
Stille og roligt, beslutsomt og konsekvent, bad Laila Kornstrup spilleren om at forlade banen - og han blev senere idømt en karantæne - af kort varighed forstå's.

Årets sportsnavne

Per Henriksen, Rossini, Michael Klost, Sisu, Lars Øager, Rossini og Per Søndberg, Sisu var blandt de spillere, som var i Frankfurt for at spille Europacup for herrer. De sluttede på en 6. plads, som herhjemme blev betegnet »som en »der var guld værd«.

Damerne, med Dorthe Bierregaard på holdet, fik bronze.

Der blev for første gang ikke nogle mesterskabsplaketter til KBU i danmarksturneringen for hold, men in-

Det fik igen tegneren, Claus Rasmussen op på dupperne, og han kunne ikke nære sig for at lave denne særdeles rammende tegning om forholdene, som de så ud i begyndelsen af World-Cup året.

Der var også hidsige diskussioner omkring det forhold, at hovedbestyrelsen i DBwF havde sagt o.k. til, at de, der tegnede sponsoreringsaftaler, skulle have udbetalt provision, nærmere fastsat til 15% af brutobeløbet. Det viste sig nemlig hurtigt, at de fleste aftaler blev truffet af folk i ledende stillinger indenfor bowlingsporten - som også havde de bedste muligheder. »Det er for galt, at nogle skal knogle det hvide ud af øjnene og kun have ulejlighed ud af det, medens andre bowlingfolk får penge for deres anstrengelser«, lød det over det ganske land. Forbundets bestyrelse skyndte sig at udsende en præcision, der gik på, at provisionen i givet fald »skal indbetales til klub, kreds, union eller DBwF«.

dividuellet varetog John Løfgren, Rossini unionens interesser på bedste vis, ved at få guld. Par-mæssigt stod der KBU på det hele. Mesterskaberne, som nu var blevet adskilt fra de individuelle, vandtes af Per Søndberg/Gert Nielsen, Sisu medens mor og datter, Edi og Yvonne Steffensen, Smut 79, igen gjorde sig bemærket ved at vinde hos damerne.

I forbundsmesterskaberne tog KBU's puslinge kærligt hånd om 1. pladserne over hele linien. Lea Sambleben, GBK, Anette D. Pedersen, Spare Time/Karin L. Jensen, KBK1940, Finn Storgaard, Lyngby og samme unge herre sammen med Dich Rasmussen i par.

Hos juniorerne blev det til en enkelt guldmedalje derved, at Kim Hansen og Finn Nielsen, GBK sejrede i par, og hos ynglingene til »en halv« ved Heidi Pedersen, Jackpot. Hun delte makkerskab med Trine Simonsen, Apollon, JBU. Så gik det bedre hos ungseniorerne, navnlig for Betinna Christensen, ABK, som vandt begge discipliner - i par sammen med Britt Christensen fra samme klub. Rene Petersen og Henrik Berg, KBK1940 vandt også guld. Lillian Christiansen, Sporvejene, var for 3. gang bedst hos old-girls. Både alene og sammen med Hanne Vorborg også Sporvejene. Harly Bierregaard og Karlo Lindstrøm, HBK, på 1. pladsen hos old-boys.

Henkel vandt lands-cup turneringen.

Alle valgt igen

Samtlige FU-medlemmer modtog genvalg, men efter nye love skulle TUK-formanden også have sæde i FU. Der blev valgt en ny, nemlig Per Herrestrup, BBK/Spare Time.

Det blev til en ordentlig åreladning, da Dansk Bowling Forbund hold repræsentantskabsmøde. For første gang i forbundets historie, måtte man gå uforrettet fra det ordinære, så der blev indkaldt til et ekstraordinært en aften i Odense. Her blev Jan Donde nyvalgt til forbundsformand, Erik Raun til kasserer, Jette Nielsen til sekretær og Sonja Olsen til IKK-formand. Et par stykker udenfor KBU blev der dog plads til, idet Troels Funder blev seniorleder og Niels Ærboe ny pressesekretær. De var fra Odense. Kurt Jensen, Aalborg, var den eneste, som blev genvalgt - han var ungdomsleder. Alle de afgående ønskede selv at fratræde.

Anne og Georg Rath stod bag årets hal-initiativ. De åbnede Garath Bowling, hvortil banerne fra Rossini blev lagt ned. Rossini lukkede nemlig, for ejerne fandt det ikke økonomisk forsvarligt at køre hallen mere.

Med andre ord, måtte beløbet ikke gå i egne lommer. I kølvandet blev der et gevaldigt postyr over det med provisionen - hvad der kunne skrives en hel bog om!

Men om alt er, der blev oprettet en organisationsgruppe, som uforfærdet og fortrøstningsfuldt samlede de mange tråde året igennem - og den var godt bemanded med KBU licenser! Forbundsformand *Frank Rasmussen* var øverste koordinator, *Jan Donde* havde - i kraft af sit daglige job - ansvaret for, at hallen fungerede, *Grete Jørgensen*, seniorlederen i KBU, skulle tage sig af opgaver, der vedrørte transport og indkvartering af de omkring 90 spillere og deres ledere. *Troels Funder*, som var valgt til forbundets seniorleder, og som var tæt på at være eneste ikke-KBU'er, var ansvarlig for den sportslige afvikling, *Erik Raun*, forbundskassereren, stod med økonomien mellem hænderne, *Mogens Nymann* var arrangementets pressechef, og blev senere afløst af *Svend Erik Hansen*, da han ikke kunne få fri fra arbejdet i finaleperioden. *Søren Claes*, TEK-formand, skulle påse, at maskiner og baner fungerede, *Mogens Hansen* var chef for sekretariatet, vel nok et af de vigtigste områder, *Per Herrestrup* og *Lisbeth Garnum* sørgede for information og guidning. Det var det, som skulle få alle til at føle sig godt tilpas, hvad alle også gjorde. *Bruno Stockholm*, som ikke er med på bil-

KUNSTNER ARTIKLER INDDRAMNING L. Hansens Eftf. RAMMEFABRIK

v/Kurt Nielsen, H.B.K.

Gl. Kongevej 39 - Tlf. 31 24 42 26 - 31 24 43 71

ledet, var arrangementets EDB-bos og skulle køre en skærmmunkommunikation tillige med *Lone Donde*.

World-Cup blev et formidabelt arrangement - berømmet fra alle sider for organisation og perfektionisme. Med TV på plads begge finaler, daglig husavis, alle 100 funktionærer i godt humør og indstillet på at arbejde sammen samt økonomien på plads, ikke mindst takket være Tuborg, SDS, KLM, AMF, Apple og Rank Xeros og en hel del andre sponsorer, blev det til en forrygende uge.

GARATH BOWLING

er nr.1
på Sjællandsbroen

Centralt beliggende
HT-bus 37, 38E og 46 lige til døren

Her mødes vi . . .

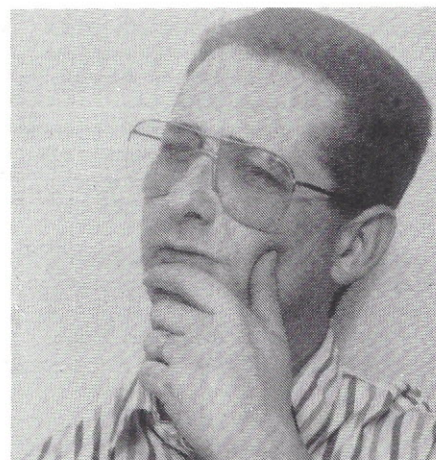
GARATH BOWLING CENTER

Sjællandsbroen 1

2450 København SV - Tlf. 31 21 43 33

Mandag	10.00-23.00	Fredag	10.00-24.00
Tirsdag	10.00-23.00	Lørdag	10.00-24.00
Onsdag	14.00-24.00	Søndag	10.00-18.00
Torsdag	10.00-24.00		

- Bowling på et højere plan!

Jan donde (f. 1955). Aktiv i bowlingklubben Center og har før spillet for såvel Hook som Sis. Tidligere formand og seniorleder for Rødovre Bowlingkreds. I perioden ved landsbladet Bowlerens start både ungdomsredaktør og senere ene-redaktør for KBU. Tidligere pressesekretær i DBwF og i en kort periode redaktør af landsbladet Bowling. Nuværende forbundsformand. Som ungdomsspiller fremtrædende på landshold og som senior også på landshold. Valgt til Årets Bowler i 1974 og til Årets Leder i 1988. Modtog i 1989 såvel 15-års fortjenstnålen (KBU) og DBwF's hæderstegn i guld.

Årets leder fra KBU

Grete Jørgensen blev valgt til Årets Leder for sit store arbejde som seniorleder i KBU. Og for første gang i 6 år var det en KBU's blandt de unge, som fik den attraktive pris. Jesper Jørgensen, Hook, fik ungdomsspillerprisen.

Efter to år uden guld, lykkedes det Sis's herrer efter en dramatisk afslutning, at vinde igen. Gert Nielsen, Poul Juhl, Michael Kloster, Arne Jensen, Per Sønderberg, Michael Wittendorf, Peer

Jensen og Søren Jensen gjorde rent bord med en 8-0 sejr over Rossini, medens nærmeste konkurrent, Sundby, tabte tilsvarende til KBK1940.

Det var meningen, at der skulle have været TV på i aftenens sport, men da DR-folkene var taget til Bryggen, og mestrene befandt sig i Rødovre, blev der ikke noget ud af det plot.

Nye regler i Danmarksturnering betød, at der skulle 4 hold ned fra de to 1. divisioner (herrer-damer), men af de 8 hold, kom de 7 fra JBU. Kun 1 KBU-hold måtte i 2. division.

Stort fremmøde

Med næsten 80% af klubberne repræsenteret, og uden forhøjelser af kontingterne og repræsentationsudgifterne samt »intet bøderelevativ«, blev KBU repræsentantskabsmødet det mest rolige i længere tid. Alle, med undtagelse af sekretær Sonja Sørensen, modtog genvalg, og Bente Hansen valgtes til ny skriver.

Bente Hansen (f. 1946). Snusede til bowling i 1965, og meldte sig i B67 i 1967. Senere i Bam-Bam, hvis kasserer hun var i et års tid. Medlem BBK i 1972 hvor hun var spilleudvalgsformand og i en kort periode kasserer. Sekretær i den sammenlagte klub, BBK/Spare Time fra 1981 og senere i 2 år formand og medlem i spilleudvalget. I 1987 sekretær i KBU

VM igen

Det var blevet tid til et nyt verdensmesterskab. Denne gang i Helsingfors, Finland. Dorte Bierregard var eneste dame fra KBU på holdet, medens Lars Øger, Michael Kloster, Per Søndberg,

John Løfgren og Per Henriksen fandt nåde for UK's strenge bedømmelser. Resultaterne var på det jævne - mildt sagt.

Alice Vorborg (f. 1941). Medlem af Sporvejene fra 1970, hvor bowlingkarrieren blev indledt. Suppleant til KBU's bestyrelse 1981, senere i TUK med resultater som speciale. Fra 1985 formand for TUK. Kasserer i kreds 1 1981-83, nuværende revisor i samme kreds.

Andre i top

Erik Raun vandt årets World-Cup, tog til Malaysia for at spille verdensfinale, og fik en dejlig tur ud af det.

Per Henriksen, Rossini, blev dansk mester og i par havde Lars Øger, Rossini, slået sig sammen med Adam Tchu, også Rossini. Det gav guld. I Dansk Bowling Forbunds ungdomsmesterskaber, gik det på denne måde for KBU'erne: Martin og Carsten Vorborg, Hovsa, sejrede i par for ungseniorer, Dick Rasmussen, Lyngby, i puslinge drenge, også i par, sammen med Goran Pajkovic, Rossini. Michael Ankerdal, Joker hos juniorerne, Dina Pelowski, Joker sammen med Karina Eising, Chock i par, juniorer, Heidi Petersen, KBK1940 og Trine Simonsen, ST hos ynglingene og hos juniorerne gentog Kim Hansen/Finn Nielsen, GBK triumfen fra 1986.

Jackpotduoen Jytte Jensen og Milred Holm tog sig af old-girls, som Karlo Lindstrøm/Harly Bierregaard, HBK også gjorde. Karlo vandt også alene. Og hvad Sundby ikke klarede i Danmarksturneringen, lykkedes i lands-cup ditto. Hos herrer altså.

Astro må lukke

Desværre var det slut med bowling i Slagelse. Astro drejede nøglen om, og - synd nok for dem i Slagelse - måtte bowling betragtes som omtrent slut i denne omgang, selvom nogle få fortsatte i Køge.

En af grundene til, at det ikke rigtigt gik, menes at være en noget ejendommelig regel i den lokale firmaidrætsorganisation. Den sagde, at man ikke måtte dyrke organiseret idræt i f.eks. et specialforbund under DIF, hvis man var firmaidrætsmedlem. Det skulle have kostet ikke så få aktive omkring bowling.

Toppen i år

Edi Steffensen og Søren Pedersen gjorde det igen. De to dygtige bowlere fra henholdsvis Smut 79 og KBK1940 vandt det individuelle danske mesterskab. Sisu gjorde det også igen i holdturneringen for herrer, som Rossini vandt hos damerne. Grete Jørgensen, Sisu og Harly Bierregaard, HBK, tog sig af mesterskabet hos old'erne og i den anden ende vandt Linda Derding, Jackpot og Rene Hansen, Ravnsborg puslingemesterskabet. Linda blev dobbeltmester, i par med Pernille Andersen også Jackpot. Samme disciplin hos drenge vandt Denis Odér og Martin Carlsen, Sundby.

Jan Donde blev kåret som Årets Leder 14 år efter, at han blev Årets Bowler og samme titel som Årets Ungdomsspiller, gik til Rikke Qwist, Jackpot.

Helge Jørgensen (f. 1938). Startede i GBK 1978, senere medlem i Herlev og Sisu. Kasserer i GBK og i to omgange spilleudvalgsformand i Sisu. Nuværende licenformand i KBU

Sundby vinder det hele

Om Sundbys damer havde aftalt, at de ligeså godt kunne afvikle deres klubmesterskab, når de alligevel skulle til DM, tydede noget på, da der blev delt medaljer ud. Anne Neven stod øverst, ved siden af sig havde hun til højre Anne Rath og til venstre Jette Slagslunde.

Sundby gjorde sig ligeledes fordeltagtigt bemærket ved at vinde lands-cupturneringen, hvor Jackpot vandt ynglingenes, GBK både juniorer og puslinge.

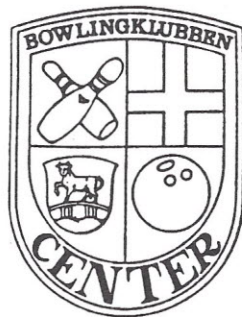
Anette D. Petersen, BBK/Spare Time og Klaus Schmidt, GBK blev årets juniormestre.

Et forudsigeligt gennembrud

Det var til at forudsige, at det helt store gennembrud ville komme en dag

Hos herrerne genvandt Sisu sit holdmesterskab (Danmarksturneringen).

**Vi ønsker
tillykke . . .**

BK. CENTER

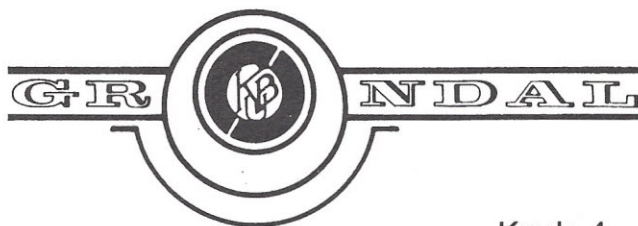
ØNSKER

KBU

TILLYKKE

*Tak for mange
dejlige timer
i alle årene.*

CKC

Kreds 4

**Velkommen i 25 års-klubben
– tak for godt samarbejde**

Bowlingklubben Sisu

for den unge spiller, *Peer Jensen*, Sisu. 1988 blev året, og det begyndte et så fjernt sted som i Manila på Philipinerne.

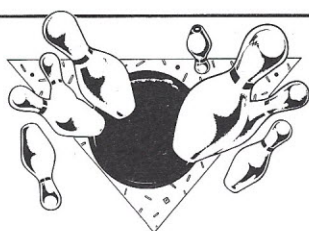
Det var internationalt nemlig lykkedes at blive enige om at prøve et VM for ungdom, og omend man godt kunne tænke sig lidt større nations-tilslutning end tilfældet blev, skal der ikke pilles ved den garderhøje *Peer Jensens* præstation.

To unge danske havde vist vejen tidligere på året. Klubkammeraterne *Trine Simonsen* og *Ulrik Jørgensen*, ST, Viborg havde vundet ungdoms-europamesterskabet individuelt i San Marino, så helt ukendt var dansk ungdomsbowling bestemt ikke. Her i Manila var de begge med igen.

Peer tog verdensmesterskabet i den første disciplin, individuelt, 6 serier, og en stolt holdleder, *John Thomassen*, hyggede sig gevaldigt ved

TROTTERNE
ønsker KBU
TILLYKKE
med de første
25 år.

Vi ønsker Københavns Bowling Union HJERTELTIGT TILLYKKE med de 25 år

**LØVVANG
BOWLING
CENTER**

LØVBAKKEN, 9400 NØRRESUNDBY, TLF. 98 17 68 22, FAX 98 19 29 68

Tillykke KBU

- vi ses til
DM 1991 - 26.-28. april.

SuperBowling Aarhus
Skanderborgvej 226
8260 Viby J

Telefax 86 11 91 00
Telefon 86 11 90 00

**ODENSE
BOWLINGHAL**
Telefon 66 16 81 13

- ønsker fortsat skub i KBU.

Alle Old Boys/Girls er velkomne
6.-7. april ved DM.

Århus Bowlinghal
- hvor alle er velkomne!

Eckersbergsgade 15 • 8000 Århus C • Tlf. 86 12 52 00

FREDERICIA-HALLIEN

VESTRE RINGVEJ 100, 7000 FREDERICIA

TLF 75 92 44 67

Dagligt åbent kl. 10-23 - Weekendåbent kl. 10-18 - Sommeråbent hverdage kl. 14-22.

det. Men der var mere endnu til Peer: sølv i 4-mands hold sammen med *Ulrik Jørgensen, Søren Sørensen og Hardy Larsen*.

Senere på året blev det til en ny triumf. De Nordiske Mesterskaber fandt sted i Odense, som havde rund fødselsdag, og efter en helt forrygende og imponerende indsats, steg Peer Jensen til tops som den første danske nordiske mester hos herrerne.

En pose guld

Da *Dorthe Bierregaard, Sundby, Pia Jarlstrøm, Sisu og Anne Rath, Sundby* og deres mandlige kollegaer, *Ole Busch, Sisu, Peer Jensen, Sisu, Leif Schmidt, Hovsa og Lars Øager, Rossini*, tillige med deres landsholdskammerater fra det jydsk, satte kursen mod Holland, var det med en enorm vilje til at gøre en god figur. De skulle se, hvad de duede til i Hertogenbosch, og de kom hjem med den største succes, dansk bowling havde fået til dato.

Det blev til ikke mindre end 4 guld- og 1 sølvmedalje, pænt fordelt mellem begge køn. Først ordnede Pia Jarlstrøm og Anne Rath paragrafferne i 2-mands hold, Lars Øager og Peer Jensen fulgte eksemplet op, og suppleret med *Tom Hedegaard* vandt de to talentfulde bowlingspillere også 3-mands hold. Kun i 5-mands hold blev der lidt til de andre - her måtte Danmark »nøjes« med sølv. Til gengæld snuppede damerne guld!

Så er der noget de kan i Hollandsk bowlingsport, er det den danske nationalmelodi - og efter alle skuffelserne i alle årene, viste også herre, at de kunne nå til tops internationalt.

Omkring 20 KBU'ere deltog i World Masters Games, veteranlegene, som indenfor forskellige idrætsgrene fandt sted i det jydsk. For bowlerne vedkommede i Løvvang, Aalborg, hvor KBU'erne hentede en del medaljer hjem.

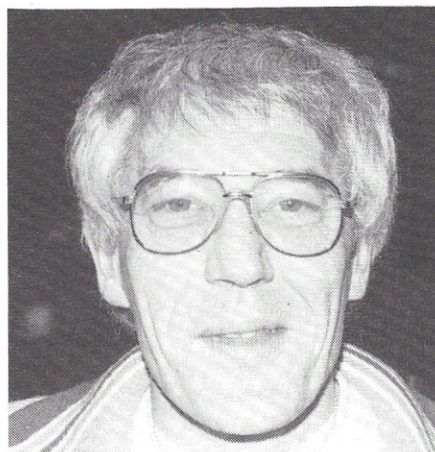
Bodil Mathisen og Grethe Andersen, Ten Pin/B64 startede med at vinde parkonkurrencen, og på de efterfølgende pladser kunne man også glæde sig over, at KBU var »på«. Lillian Christiansen og Hanne Vorborg, Sporvejene på sølvpladsen, Solveig og Birthe Petersen, BK65 på bronzen.

Bodil, Lillian og Hanne slog sig sammen i 3-mands hold - god idé, for sølvet gik hjem. Et næsten rent KBU-hold vandt endvidere sølv i 5-mands hold. Bodil Mathisen sluttede på 3. pladsen individuelt.

Naturligvis var der også ældre herrer med, men selvom KBU-redaktør

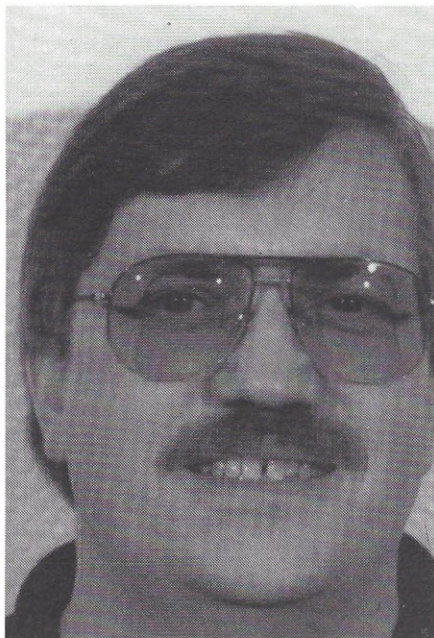
Børge Holm gjorde hvad han kunne for at sætte spillerne op, udviste de den for gruppen karakteristiske og sædvanlige beskedne adfærd.

Finn M. Nielsen, GBK viste vejen, da han blev valgt til Årets Ungdomsspiller. De to øvrige »Årets« gik nemlig også til KBU: Peer Jensen var selvskreven til Årets Bowler - endda inden han blev Nordisk Mester

- og Bent Isenbecker til Årets Leder.

Poul Juhl (f. 1950). Aktiv i Rossini og Sisu. Medlem af bestyrelsen i Rossini, hvor han var spilleudvalgsformand i en del år. Kasserer i Valby Bowling Alliance da denne bestod. Tidligere ungdomsleder i Valbykredsen og senere i Grøndalkredsen. Kasserer i KBU fra 1988. Dansk mester i hold for Sisu 3 gange, fast landsholdsdeltager i perioden 1979-85. Stod for den hidtil bedste VM-placering ved 5. plads i par sammen med Søren Jensen (1979, Manila). Årets bowler 1980.

Garath Bowling stod på den anden ende, da succesholdet kom hjem, og man kunne bl.a. andet fastslå, at de mange medaljer skyldes en høj standard. Der blev nemlig slået adskillige mesterskabsrekorder af de danske spillere under de hårde kampe om medaljerne.

Anne-Lise Øelund (f. 1933). Siden 1962 og fra starten medlem af CKC, formand på nuværende tidspunkt. Spilleudvalgsformand i klubben fra 1972 og i en 16 års periode. Bestyrelsesmedlem i Valby Bowling Alliance, da den bestod. Deltog på CKC's legendariske mester- og pokalhold i begyndelsen af 70'erne. Vandt KM 1963 og deltager på landshold 1 gang. Modtog KBU's 15 års fortjenstnål i 1988.

Lisbeth Garnum (f. 1948). Med i bowlingsporten siden 1969, og altid i CKC. Tidligere ungdomsleder i denne klub. I Amatør- og Ordensudvalget siden 1973, og altid behjælpelig, når der er brug for en håndsækning. Har haft meget at se til i forbindelse med jubilæet. Modtog KBU's fortjenstnål i 1987

Anne Rath blev bedre og bedre. Hendes resultater - også internationalt - betød, at hun blev valgt til Årets Bowler. Hun fik følgeskab af ungdomslederen i KBU, Åsa Nielsen, som juryen valgte til Årets Leder.

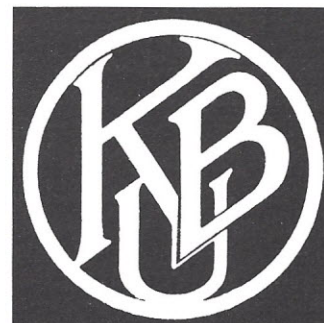
Københavns Bowling Union beslutter sig til at markere sit tilstundende 25 års jubilæum med på både det sportslige, festlige og skriftlige område at lægge alle gode kræfter i. Der nedsættes i en organisationskomité, og man får udarbejdet og godkender et logo for jubilæet.

KBU 25
1966 - 1991 **ÅR**
KØBENHAVNS BOWLING UNION

Anne Rath, Dorthe Bierregaard, Ulla Larsen, Jette Slagslunde, Katja Knudsen, Heidi Pedersen og Susanne Halck udgjorde det hold, som vandt årets danske mesterskab for damer. De var lige rykket op i 1. division igen - og det samme var herrerne danske mestre, Center, hvis spillere, Per Johansen, Carsten Larsen, Lasse Linnemann, Poul Andersen, Jørgen Schmidt, Jimmy Eis og Troels Schmidt henviste Rossini og Sisu til de efterfølgende pladser.

KBU var pænt repræsenteret, da guld-medaljerne blev delt ud hos de unge. I rækkefølge til følgende: Lars Andersen, Joker (puslinge), Martin Carlsen, HBK (juniorer), Charlotte Henriksen, Hook (ynglinge) og hos old girls trak Birthe Hough, CKC sig tilbage som mester igen.

Lisbeth Jensen, BBC blev dansk mester individuelt.

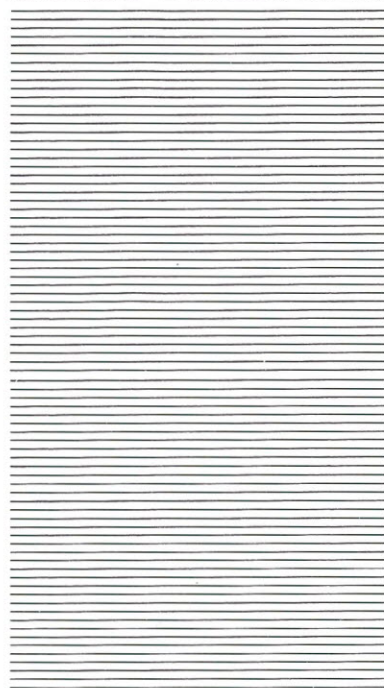
Vi ønsker tillykke . . .	BOWLING- KLUBBEN V SHOOT K ØNSKER TILLYKKE MED JUBILÆET
VI ØNSKER TILLYKKE MED DE FØRSTE 25 ÅR HILSEN KREDS 5	BK JOKER ØNSKER TILLYKKE MED DE 25 ÅR »HURRA«
BK ROSSINI	BOWLINGKLUBBEN VBI
<i>Bowlingklubben Ena</i>	GRØNDAL
 Københavns Bowling Union ønskes hjerteligt tillykke med de 25 år. SPORVEJENE	TILLYKKE - og god vind fremover KREDS 2
HBK ønsker alle bowlere tillykke med KBU	BK KØGE - vi fra Køge siger også TILLYKKE

POUL ERIK PETERSEN

Advokat
Møderet for Højesteret

ØSTERGADE 12 · 3200 HELSINGE · TELEFON 48 79 40 45 · FAX 48 79 92 10

PM·TRYK & KOPI CENTER

PM·TRYK & KOPI CENTER
Frydensbergvej 16 - 3660 Stenløse
Tlf. 42 17 10 33 - Fax 42 17 29 68

Efter i nogle år at have siddet mageligt tilbagelænet med benene oppe på bordet, har vores chef fået en ny idé.

Så han har skaffet os nogle af markedets mest moderne professionelle kopimaskiner på halsen, og så har han kalkuleret nogle fuldstændig vanvittige lave priser ud på kopieringen.

Se i nåde til os - og ring, hvis du får brug for MULTIKOPIERING, KVIK-KOPIERING I OP TIL 7 MONOFARVER - FARVEKOPIERING (Business Colour eller Maxi Colour).

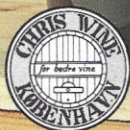
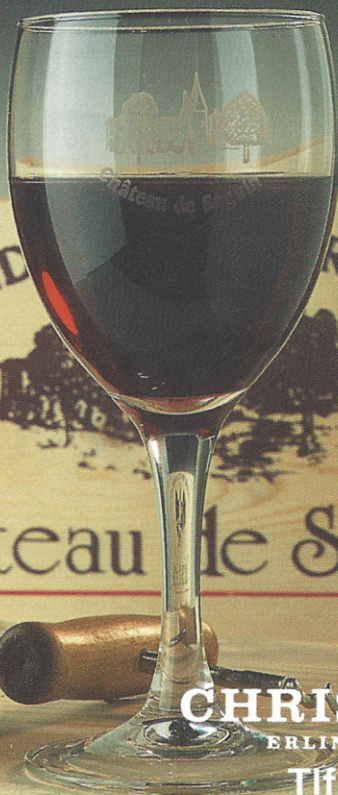
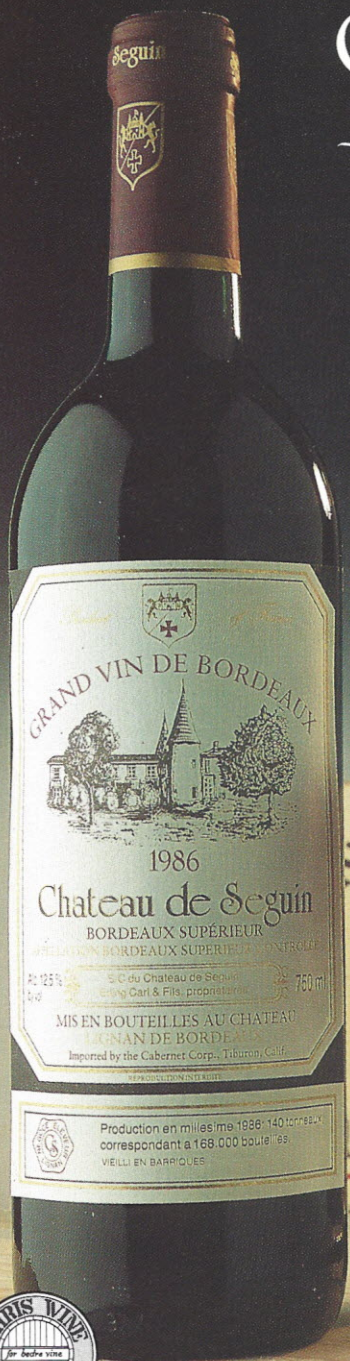
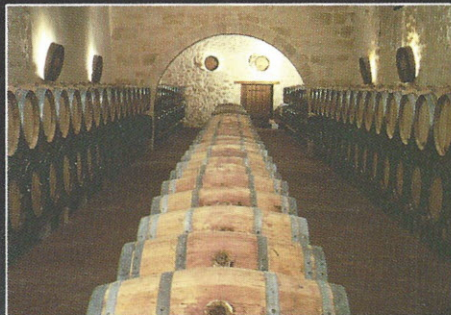
Men husk, at vi stadigvæk leverer kvalitetstryksager til erhverv, institutioner og foreninger.

Hilsen

Os i PM TRYK & KOPI CENTER

Château de Seguin

The experience of true Bordeaux

CHRIS-WINE A/S

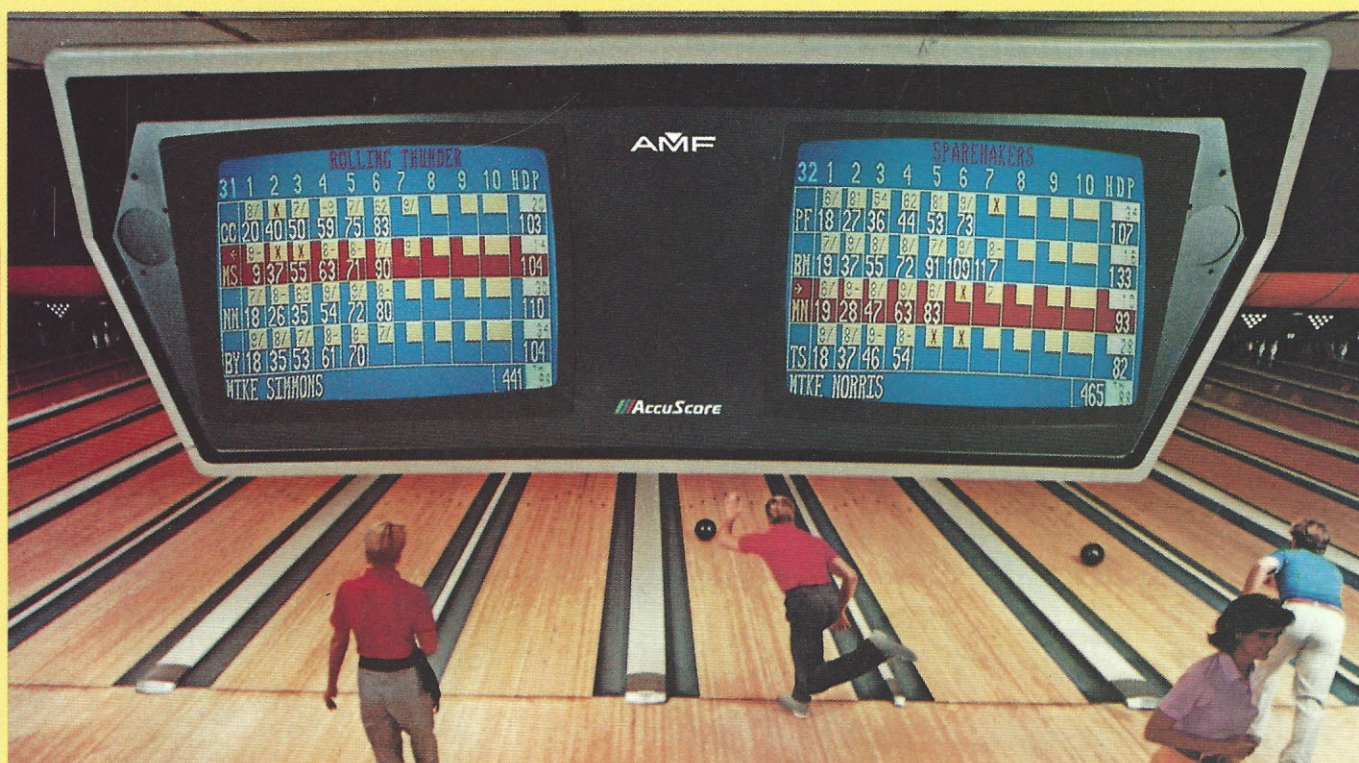
ERLING CARL & SØNNER

Tlf. 43 43 65 65

for bedre vine - anviser nærmeste forhandler

CHRIS-WINE A/S ØNSKER KBU TILLYKKE

AMF BOWLINGBANER MED ACCUSCORE ER FREM TIDENS BOWLING

AMF håber snart at kunne ønske **KBU**
TILLYKKE

med etablering af FREMTIDENS BOWLING,
også i KBU's område.

AMF har allerede installeret FREMTIDENS BOWLING
i følgende byer:
Helsingør - Frederikshavn - Ringkøbing - Viby
Fredericia - Randers - Horsens

AMF Bowling Inc. Sweden, Box 97, S-563 00 Gränna. Telf. 009 46-390 108 10. Fax 009 46-390 108 63 - Hans Edlund
JH Service Center, Linde Allé 13, 2720 Vanløse. Telf. 31 79 06 00 - Jørgen Højager